



České vydání

## Informace a oznámení

Ročník 61  
5. října 2018

### Obsah

#### I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

##### STANOVISKA

##### Výbor regionů

##### 129. plenární zasedání VR, 16. 5. 2018–17. 5. 2018

2018/C 361/01	Usnesení Evropského výboru regionů k důsledkům vystoupení Spojeného království z Evropské unie pro místní a regionální orgány EU . . . . .	1
2018/C 361/02	Stanovisko Evropského výboru regionů Přezkum strategie EU v oblasti lesnictví v polovině období . . . . .	5
2018/C 361/03	Stanovisko Evropského výboru regionů Evropský námořní a rybářský fond (ENRF) v období po roce 2020 – investice do evropských pobřežních komunit . . . . .	9
2018/C 361/04	Stanovisko Evropského výboru regionů Posílení inovací v evropských regionech: strategie pro odolný a udržitelný růst podporující začlenění . . . . .	15
2018/C 361/05	Stanovisko Evropského výboru regionů Posilování evropské identity prostřednictvím vzdělávání a kultury . . . . .	19
2018/C 361/06	Stanovisko Evropského výboru regionů Kulturní dědictví jakožto strategický zdroj pro větší soudržnost a udržitelnost regionů v EU . . . . .	31

#### III *Přípravné akty*

##### VÝBOR REGIONŮ

##### 129. plenární zasedání VR, 16. 5. 2018–17. 5. 2018

2018/C 361/07	Stanovisko Evropského výboru regionů – Přezkum mechanismu civilní ochrany EU . . . . .	37
---------------	--	----

2018/C 361/08	Stanovisko Evropského výboru regionů – návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě . . . . .	46
2018/C 361/09	Stanovisko Evropského výboru regionů Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem . . . . .	72

## I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

## STANOVISKA

## VÝBOR REGIONŮ

129. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VR, 16. 5. 2018–17. 5. 2018

**Usnesení Evropského výboru regionů k důsledkům vystoupení Spojeného království z Evropské unie pro místní a regionální orgány EU**

(2018/C 361/01)

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ (VR),

- s ohledem na společnou zprávu vyjednavaců Evropské unie (EU) a vlády Spojeného království o pokroku v první fázi jednání podle článku 50 SEU o vystoupení Spojeného království z EU ze dne 8. prosince 2017 a s ohledem na návrh dohody o vystoupení, který předložila Evropská komise dne 28. února 2018,
  - s ohledem na pokyny Evropské rady (článek 50) ze dne 23. března 2018 týkající se celkového pojetí rámce budoucích vztahů mezi EU a Spojeným královstvím,
  - s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2018 o rámci budoucích vztahů mezi EU a Spojeným královstvím,
1. vítá skutečnost, že by se po schválení podmínek přechodného období nemělo zacházet odlišně s občany EU, kteří přicestovali do Spojeného království, a občany Spojeného království, kteří přicestovali do EU-27 před koncem přechodného období. Vítá, že práva vyplývající z dohody o vystoupení pro občany Spojeného království, kteří zůstanou v EU, a občany EU, kteří zůstanou ve Spojeném království, jsou těmto občanům zajištěna na celý život, a žádá, aby byly poskytnuty záruky, že tato práva nebudou ohrožena v důsledku budoucích změn politiky v členských státech EU nebo ve Spojeném království. Patří sem právo na zdravotní péči a vzájemné uznávání příspěvků na sociální zabezpečení;
  2. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo v otázkách, jež mají být projednány v budoucím rámci pro vztahy mezi EU a Spojeným královstvím, a žádá jednající strany, aby co nejdříve vyjasnily základní prvky, o něž se bude spolupráce opírat (například její strukturu, řízení, rozsah a mechanismy pro urovnávání sporů, prosazování pravidel a zajištění účasti), a poskytny tak místním a regionálním orgánům určité vodítko a jistotu;
  3. zdůrazňuje význam sladění právních předpisů mezi Irskem a Severním Irskem, a tudíž i s EU, tzv. „pojistného ustanovení“. Připomíná, že je třeba nalézt optimální, schůdné a právně funkční řešení hranice mezi Severním Irskem a Irskem, a doufá v dosažení dalšího pokroku na summitu Evropské rady v červnu;
  4. konstatuje, že vystoupení Spojeného království bude mít nevyhnutelné následky a v závislosti na dohodě mezi EU a Spojeným královstvím by nové vztahy mohly vést k tomu, že výměna zboží a služeb, jakož i pohyb osob a kapitálu, budou složitější než v celní unii a na jednotném trhu, k nimž Spojené království v současné době patří. Vyzývá proto k pragmatickému přístupu, aby se zabránilo negativním následkům pro obě strany a zároveň byla dodržena integrita celní unie a jednotného trhu;

5. konstatuje nicméně, že i přes celou škálu potenciálních možností, pokud jde o budoucí vztahy Spojeného království s EU, není věnována dostatečná pozornost tomu, jak by měly vypadat budoucí vztahy na úrovni místních a regionálních orgánů. Zdůrazňuje, že mnoho důležitých otázek vyžaduje opatření na místní a regionální úrovni, a proto je zapotřebí trvalá spolupráce spočívající ve sdílení osvědčených postupů na úrovni místních a regionálních orgánů;

6. připomíná, že od referenda poskytuje VR platformu pro trvalý dialog s místními a regionálními orgány Spojeného království a zároveň provádí konzultace a důkladná posouzení dopadů vystoupení Spojeného království na nižší než celostátní úrovni, z nichž vyplývá, že hospodářské a sociální dopady vystoupení Spojeného království z EU budou pravděpodobně nerovnoměrné nejen mezi různými hospodářskými odvětvími, ale rovněž mezi regiony a zeměmi, přičemž některé regiony a členské státy jsou kvůli povaze a rozsahu svých obchodních vazeb se Spojeným královstvím ohroženy více;

7. zdůrazňuje, že jak ukazují analýzy provedené VR, většina regionů dosud nedokázala možný dopad odchodu Spojeného království náležitě posoudit, což je dáno především nejistotou spojenou s vyjednáváním ohledně budoucích vztahů. Konstatuje, že chybějící údaje o dopadu vystoupení Spojeného království nevyhnutelně omezí prostor pro účinnou přípravu a přijetí zmírňujících opatření;

8. vzhledem k nejasnostem ohledně vystoupení Spojeného království z Evropské unie a jeho konkrétních následků se musí všechny úrovně správy ve Spojeném království i v EU-27 nadále připravovat na všechny možné výsledky, jak zdůraznila Evropská rada. Obzvláště důležité je, aby se na všechny scénáře připravily regionální a místní orgány. Zdůrazňuje, že je důležité udržet vysokou úroveň transparentnosti ve všech fázích rozhodovacího procesu. Je to nezbytná podmínka pro to, aby se místní a regionální orgány mohly vyrovnat se všemi možnými výsledky;

9. žádá, aby bylo vyvinuto dodatečné úsilí s cílem informovat společnost o změnách v budoucích vztazích. Poukazuje obzvláště na to, že zvyšování povědomí a sdílení informací pomůže podnikům, zejména těm malým a středním, lépe se připravit na řešení strukturálních a hospodářských změn, a vyzývá místní a regionální orgány, aby v nezbytných a odůvodněných případech vypracovaly konkrétní strategie zmírnění dopadu vystoupení Spojeného království přizpůsobené jejich potřebám;

10. naléhavě žádá členské státy EU a orgány EU, aby zajistily, že místní a regionální orgány nebudou muset tyto výzvy řešit samy a že tyto výzvy budou v co největší míře zmírněny pomocí budoucích kladných vztahů. V této souvislosti se značným znepokojením poukazuje na nedávné návrhy Evropské komise týkající se VFR a znovu vyjadřuje své přesvědčení, že silná politika soudržnosti včetně posílených programů Evropské územní spolupráce, jako je Interreg, má zásadní význam pro místní a regionální orgány v EU k řešení nepříznivých důsledků vystoupení Spojeného království. Navíc zdůrazňuje, že ke zmírnění těchto negativních následků by měly být využity i další politiky EU, jako například společná zemědělská politika a společná rybářská politika, což by mělo být zohledněno při přijímání rozhodnutí o budoucím financování těchto politik. Vyzývá Evropskou komisi, aby do 29. března 2019 zvažila, zda by nebylo zapotřebí zřídit stabilizační fond pro regiony, jichž se vystoupení Spojeného království z EU dotkne nejzávažněji;

11. konstatuje, že možná bude rovněž nezbytná dostatečná pružnost pravidel státní podpory, aby se místní a regionální orgány dokázaly vypořádat s konkrétními kritickými situacemi;

12. připomíná, že ačkoli se Spojené království coby třetí země nebude moci účastnit rozhodovacího procesu EU, je nejlepším způsobem, jak zmírnit dopad vystoupení Spojeného království z EU, ambiciózní dohoda, která stanoví skutečné partnerství mezi EU a Spojeným královstvím, jež se nebude omezovat na obchodní a hospodářské vztahy. Zdůrazňuje, že i když tato dohoda může být dokončena a uzavřena až po odchodu Spojeného království z EU, je třeba usilovat o to, aby se tak stalo rychle. Kromě toho upozorňuje na to, že je třeba uzavřít zvláštní dohody v oblasti zahraniční politiky a obrany, jejichž účelem by bylo zachovat vazby mezi Spojeným královstvím a Uníí a zároveň sdílet zpravodajské informace;

13. vybízí Evropskou unii, aby věnovala přednostní pozornost propojenosti regionů v Evropské unii a také EU a Spojeného království z hlediska osob a zboží. Upozorňuje zejména na to, že při zajišťování této propojenosti hrají stěžejní úlohu přístavy, letiště a silniční a železniční sítě, a požaduje, aby byl v rámci politiky a investic na tuto oblast přesunut důraz;

14. připomíná, že je nezbytné, aby Spojené království i nadále chránilo evropská označení původu a zeměpisná označení a uznávalo evropské právní předpisy týkající se sanitárních, fyto-sanitárních a environmentálních záležitostí, díky čemuž se zamezí novým kontrolám vyváženého zboží, které by bránily jeho přepravě do této země;

15. vítá předběžnou dohodu o přechodném období, stanoveném ve čtvrté části návrhu dohody o vystoupení, během kterého se na Spojené království bude vztahovat právo Unie a bude v něm platit, což poskytne větší právní jistotu a čas na jednání o budoucích vztazích mezi EU-27 a Spojeným královstvím;

16. připomíná, že místní a regionální orgány v EU-27 mají zájem na tom, aby se Spojené království mohlo jako třetí země účastnit určitých programů EU, zejména v oblastech vzdělávání, kultury, výzkumu a inovací, jakož i činnosti příslušných agentur, a finančně na ně přispívat a aby byly udržovány úzké vazby, pokud jde o bezpečnost, správu hranic a řízení migrace;

17. vítá čtyři základní zásady návrhu dohody o vystoupení, tj. zajistit, že budou ochráněna stávající práva občanů, že budou dodrženy finanční závazky přijaté EU-28, že bude zachována spolupráce mezi irským severem a jihem a že nevznikne tvrdá hranice mezi Severním Irskem a Irskem;

18. považuje za nezbytné, aby budoucí dohoda o partnerství zahrnovala ustanovení o pohybu fyzických osob založené na úplné vzájemnosti a zákazu diskriminace mezi členskými státy, a to i po skončení jakéhokoli přechodného období. V zájmu zajištění budoucí mobility by dohoda měla zaručit vzájemné uznávání profesních, akademických a odborných kvalifikací;

19. zdůrazňuje, že je nanejvýš důležité zajistit, aby v Irsku nevznikla tvrdá hranice a aby nebyla ohrožena Velkopáteční dohoda. Vyzývá proto Spojené království a EU, aby nadále hledaly řešení, která umožní pokračování pohybu zboží, osob a služeb mezi jejich územími, aniž by to narušilo integritu evropské celní unie či vnitřního trhu nebo mělo negativní vliv na práva a povinnosti Irska podle právních předpisů EU, včetně dodržování volného pohybu občanů EU a jejich rodinných příslušníků bez ohledu na jejich státní příslušnost. Zdůrazňuje, že je nutné zachovat ve Spojeném království jakožto partnerské zemi programy EU PEACE a Interreg;

20. připomíná již dříve vyjádřené naděje, že region Andalusie a obzvláště tisíce pracovníků ze sedmi obcí v oblasti Campo de Gibraltar, kteří každý den dojíždějí za prací do Gibraltarů, a občané na obou stranách neutrpí ztrátu v důsledku odchodu Spojeného království z EU, vzhledem k vysoké míře sociální a hospodářské provázanosti v této oblasti, zejména pak v pohraničním městě La Línea de la Concepción;

21. připomíná, že nejvzdálenější regiony Evropské unie se potýkají se strukturálními potížemi, uvedenými v článku 349 Smlouvy o fungování EU. Vzhledem k obrovské závislosti některých z těchto regionů na britské ekonomice musí EU přijmout specifická opatření na jejich ochranu, aby se kompenzoval případný negativní dopad na jejich slabší ekonomiky;

22. vyzývá zúčastněné strany, aby výslovně stanovily, že se společné orgány uvedené v návrhu dohody o vystoupení budou zabývat územním rozměrem, a zdůrazňuje, že zváží možnost vhodné struktury vlastní spolupráce s místními a regionálními orgány Spojeného království během přechodného období a po jeho skončení, například v podobě smíšeného výboru podobného jiným orgánům, které VR zřizuje se třetími zeměmi;

23. konstatuje, že by po roce 2020 měla být přijata vhodná opatření za účelem zajištění snadného přístupu místních a regionálních orgánů Spojeného království ke spolupráci s evropskými protějšky prostřednictvím účasti na programech EU pro spolupráci podobným způsobem, jak v současnosti činí například Norsko či Island, a také prostřednictvím makroregionálních strategií, programu Interreg a v rámci evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS);

24. v této souvislosti připomíná, že ačkoli nezaujímá při jednáních oficiální úlohu, někteří jeho členové a orgány, jež zastupují, budou moci zaujímat oficiální postoje na základě svých rolí v různých vnitrostátních právních rámcích. Žádá tudíž, aby nadcházející jednání o budoucí dohodě o partnerství probíhala transparentně a inkluzivně, a místní a regionální orgány tak mohly vyjádřit svůj názor a vhodným způsobem a včas reagovat, předjímat případné – zejména ekonomické – důsledky a následně tak chránit vlastní území. Znovu vyjadřuje své přesvědčení, že VR má nejlepší předpoklady pro to, aby navrhl a zavedl institucionální mechanismy za účelem podpory pravidelných konzultací a interakce s místními samosprávami a decentralizovanými parlamenty a shromážděními ve Spojeném království po odchodu Spojeného království z EU, a dohodl se zahájit interní přípravy s cílem zamezit přerušování vztahů v důsledku vystoupení této země;

25. zdůrazňuje, že proces jednání o vystoupení Spojeného království z Evropské unie a o budoucích vztazích se Spojeným královstvím ukazuje náklady a rizika vyplývající z neexistence společného evropského postupu a přidanou hodnotu Evropské unie jako společenství hodnot se společnou budoucností založeného na faktické solidaritě a konkrétních výsledcích pro blaho občanů, počínaje svobodou pohybu. Dále se domnívá, že se v souvislosti s jednáními nabízí příležitost oživit evropskou integraci jako otevřený proces, jehož cílem je budovat spravedlivější a inkluzivnější Evropskou unii založenou na společných hodnotách a podpoře víceúrovňové správy rozdělené mezi Evropskou unii a celostátní, regionální a místní úroveň;

26. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal hlavnímu vyjednavci Evropské komise, koordinátorům Evropského parlamentu a Evropské rady pro brexit, vládě Spojeného království, shromážděním a řídicím orgánům decentralizovaných správ a místních samospráv Spojeného království a bulharskému předsednictví Rady EU.

V Bruselu dne 17. května 2018.

*předseda*  
Evropského výboru regionů  
Karl-Heinz LAMBERTZ

---

**Stanovisko Evropského výboru regionů Přezkum strategie EU v oblasti lesnictví v polovině období**

(2018/C 361/02)

**Zpravodaj:** Ossi MARTIKAINEN (FI/ALDE), člen rady obce Lapinlahti

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

**I. ÚVOD****Souvislosti strategie EU v oblasti lesnictví**

1. V Evropské unii náležejí pravomoci v politice v oblasti lesnictví členským státům.
2. Evropská unie však disponuje výhradními pravomocemi nebo pravomocemi sdílenými s členskými státy v několika oblastech, které mají vliv na lesy a jejich využívání. Těmito oblastmi jsou zejména společná obchodní politika a zemědělská politika, rozvojová politika, politika v oblasti klimatu, životní prostředí, energetika, biohospodářství a oběhové hospodářství.
3. Z výše uvedeného vyplývá potřeba koordinovat na unijní úrovni ty politiky EU, které mají vliv na záležitosti týkající se lesního hospodářství, a zhodnotit vliv globálních závazků EU na udržitelné využívání lesů. Ve strategii v oblasti lesnictví je třeba vzít v úvahu jednak společné cíle, jednak také vzájemné odlišnosti členských států. Když EU vyjednává o otázkách, jež mají vliv na lesy (viz odstavec 2 výše), například v OSN nebo Světové obchodní organizaci, musí zohlednit názory členských států a jejich regionů na lesy. Strategie v oblasti lesnictví je účinným nástrojem k harmonizaci různých oblastí politiky a k sladění rozdílných pohledů členských států a jejich regionů. Její úlohou je také poukázat na nové cíle a opatření, jež by měly být posouzeny na úrovni EU.
4. V EU se uznávají zásady udržitelného obhospodařování lesů, jež byly schváleny na celoevropské úrovni jako součást procesu Forest Europe. Tyto zásady, jež zajišťují udržitelné obhospodařování lesů a jež by měly také zahrnovat zásadu kaskádového využívání, se uplatňují při vypracovávání vnitrostátních zákonů v oblasti lesů a ochrany přírody a při přípravě tržních osvědčení.
5. Lesy zauímají celkem 43 % rozlohy členských států Evropské unie. Tento podíl se skládá z velmi rozdílných lesů co do typů (včetně lesních ploch, na nichž se nenacházejí stromy) a možností jejich využití. Přes 60 % těchto lesů je v soukromém vlastnictví, zbytek spadá pod různé formy vlastnictví veřejného. Významnou úlohu jako vlastníci lesů mají rovněž místní orgány. Obecní vlastnictví je v Evropě třetím nejrozšířenějším typem vlastnictví lesů.
6. Místní a regionální orgány mohou být vlastníky lesů. Mohou také lesy obhospodařovat a provádět právní předpisy, jež se lesů týkají. Disponují tak velkou mírou zkušeností a odbornosti v této oblasti. Pro místní a různé regionální orgány představují lesy důležitý prvek hospodářsky, environmentálně i společensky udržitelného rozvoje, který se po více než sto let realizoval při přípravě a provádění plánů obhospodařování založených na zásadách trvání, stability a udržitelného výnosu řady výrobků, jakož i na uplatňování účinných právních předpisů v oblasti lesnictví, jež lesy podporují a ochraňují. Z těchto důvodů by při aktualizaci strategie EU v oblasti lesnictví měly být s těmito orgány vedeny konzultace. Místní a regionální orgány jsou jak důležitými zúčastněnými stranami v záležitostech týkajících se lesního hospodářství, tak skutečně zainteresovanými stranami, stejně jako vlastníci lesů.



## II. UDRŽITELNÁ POLITIKA V OBLASTI LESNICTVÍ Z HLEDISKA MÍSTNÍCH A REGIONÁLNÍCH ORGÁNŮ

### 7. Ekonomicky udržitelná politika v oblasti lesnictví

7.1. Lesní hospodářství produkuje 7 % hospodářského růstu Evropy a zaměstnává 3,5 milionu obyvatel a až 4 miliony, započte-li se také odvětví lesní bioenergetiky. Hodnota produkce lesnického průmyslu EU v roce 2011 činila 460 miliard EUR. Lesnické činnosti a pracovní místa mají zásadní význam pro venkovské a řídké osídlené regiony, zároveň ale povzbuzují hospodářský růst ve městech a podporují spolupráci mezi venkovskými a městskými oblastmi. Strategie v oblasti lesnictví by měla klást důraz na hospodářský růst, zaměstnanost a evropské investice a identifikovat nové příležitosti, které nabízejí, přičemž je potřeba věnovat zvláštní pozornost podpoře hospodářského rozvoje lesnických podniků v nejdálších regionech.

7.2. Místní a regionální orgány mohou hrát významnou úlohu při podpoře využívání místních zdrojů dřeva v podnicích a přechodu k biohospodářství. Užitečnými nástroji, které mohou přispět k posílení hospodářství a zaměstnanosti v regionech, jsou například v první řadě výběr stavebních materiálů a výroba energie pro potřeby komunit a pro vytápění budov ve veřejném vlastnictví a v druhé řadě větší využívání pokročilých biopaliv ve veřejné dopravě. Rozvoj a využívání moderních biopaliv z lesních a jiných zdrojů je důležitou součástí politiky EU v oblasti klimatu v rámci směrnice o obnovitelných zdrojích energie. To vyžaduje zásadní investice do rozvoje technologií, pilotních zařízení a plošné produkce a dlouhodobý regulační rámec, který poskytne stabilní podmínky pro potřebné rozsáhlé investice.

7.3. 90 % surového dřeva použitého v Evropě je evropského původu. Z hlediska zaměstnanosti a hospodářství na místní a regionální úrovni by mělo být vyvinuto úsilí o dosažení ještě vyšší úrovně domácí spotřeby při současném zohlednění udržitelnosti lesních zdrojů a způsobů využití dřeva. To vyžaduje zužitkování určitých druhů, které se vyskytují v našich lesích a které v současné době nejsou požadovány na trhu, a prozkoumání nových způsobů využití a nových technologií.

7.4. Přezkum strategie v oblasti lesnictví je třeba zkoordinovat s aktualizací biohospodářské strategie. Při rozvoji lesního biohospodářství a podpoře inovací je třeba zajistit ucelenost různých politik EU.

7.5. V rámci reformy společné zemědělské politiky je důležité, aby byly zahrnuty nástroje, jež podporují lesnické odvětví ve venkovských oblastech, jako je například zamezení odlesňování, znovu zalesňování a přeměna lesů, plánování v oblasti lesního hospodářství a obhospodařování lesů, podpora zalesňování marginálních zemědělských oblastí a vytváření a obnova zemědělsko-lesnických systémů, zachování lesů jakožto nedílné součásti systémů extenzivní živočišné výroby a podpora podnikání a odborné přípravy v tomto odvětví.

7.6. Hospodářská udržitelnost závisí rovněž na účinnosti a transparentnosti při využívání produktů lesnictví, kde mohou mít velmi důležitou úlohu aplikované technologie.

7.7. Je rovněž nezbytné rozvíjet a zavádět dynamické a integrované informační a kartografické systémy v oblasti lesnictví, které tvoří základ pro rozhodování jak pro vlastníky, tak i správce.

### 8. Ekologicky udržitelná politika v oblasti lesnictví

8.1. Evropské lesy chrání biologickou rozmanitost, zajišťují ekosystémové služby a ukládají emise uhlíku z atmosféry. V současnosti je v lesích uloženo přibližně 10 % emisí skleníkových plynů EU. Usilováním o úspěšný, dlouhodobý přístup by mohlo být v závislosti na specifických regionálních podmínkách až 90 % evropských lesů přírodních nebo přírodě blízkých a být domovem celé řady živočišných a rostlinných druhů. Budou pokračovat investice do udržitelného lesního hospodářství, aby se zajistily udržitelnější a zdravější lesy.

8.2. Využívání lesů je udržitelné, pokud stromů roste více, než se jich pokácí, a pokud je brán ohled na požadavky biologické rozmanitosti. Je třeba poznamenat, že území pokryté evropskými lesy a míra jejich růstu se od 90. let 20. století zvýšily. Vedle rozmanitosti je jedním z hlavních cílů ekologicky udržitelné politiky v oblasti lesnictví potřeba zastavit odlesňování celosvětově i v oblastech Evropy, které představují výzvu. Při posuzování udržitelnosti využívání lesů by se měla zohlednit rozmanitost lesních ekosystémů a jejich různorodý význam pro okolní prostředí v různých evropských regionech.



8.3. Pro mnoho rostlinných a živočišných druhů a pro rekreační využití lesů je důležité zohlednit v obhospodařování lesů rozmanitost a mnohostrannou povahu lesních ekosystémů.

8.4. Přezkum strategie v oblasti lesnictví v polovině období by měl více zohlednit mnohorozměrný význam lesů v politice v oblasti klimatu, při provádění cílů Pařížské dohody, při plnění aičijských cílů v oblasti biologické rozmanitosti a v úsilí splnit cíle OSN v oblasti udržitelného rozvoje, aby bylo udržitelné obhospodařování lesů považováno za rovnocenné s jinými opatřeními zaměřenými na snižování emisí CO<sub>2</sub>. Místní a regionální orgány mohou při plnění společných cílů, a to i v odvětví lesnictví, jednat účinněji, bude-li přezkum v polovině období obsahovat konkrétní, přesné a osvědčené návrhy opatření i příklady.

8.5. V Evropě se vede živá diskuse o environmentálním stavu a rozvoji lesů, což někdy vyvolává spory na místní a regionální úrovni. Je důležité, aby na výzkum evropských lesů, jejich obhospodařování a rozvoj byly věnovány nezbytné prostředky a aby orgány a občanská společnost měly v zájmu usnadnění dialogu k dispozici spolehlivá data o lesích, která pocházejí z veřejných zdrojů.

8.6. Na podporu rozmanitosti lesů v EU bylo vypracováno mnoho iniciativ, například síť Natura 2000, směrnice o ochraně ptáků, směrnice o ochraně přírodních stanovišť, podpora zelené infrastruktury a strategie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020. Místní a regionální orgány je pomáhají provádět a měly by dostat větší prostor k tomu, aby přispívaly k obsahu opatření.

8.7. V mnoha členských státech a regionech EU představují hlavní hrozbu pro zachování lesních ekosystémů lesní požáry<sup>(1)</sup>. Opatření na úrovni místní komunity je nejrychlejší a nejúčinnější způsob, jak omezit škody způsobené lesními požáry. Opatření EU musí být zaměřena na poskytování pomoci v podobě technického výcviku, aby bylo možné zlepšit schopnost svépomoci komunit, a to včetně lepší přípravy hasičů a dalších pracovníků civilní ochrany v zájmu bezprostřední reakce na katastrofu a vypořádání se s ní<sup>(2)</sup>.

8.8. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že díky některým nejvzdálenějším regionům vlastní EU amazonské a subtropické lesy. Tyto původní lesy představují jedinečnou laboratoř pro vědecký výzkum, specializaci a inovace (např. farmaceutický výzkum a využití rostlinných extraktů). Biologická rozmanitost nejvzdálenějších regionů tvoří téměř 80 % evropské biologické rozmanitosti a má zásadní význam pro ekologickou rovnováhu planety. Místní a regionální orgány jsou strážci tohoto neocenitelného pokladu a musí mít k jeho správě a zachování odpovídající podporu.

## 9. Společensky udržitelná politika v oblasti lesnictví

9.1. Lesy poskytují kromě dřeva mnoho ekosystémových služeb a přírodních produktů. Udržitelné obhospodařování lesů zajistí, že budou pro občany dostupné i v budoucnosti. Přírodní produkty a rekreační příležitosti, jež lesy nabízejí, mají mnoho přínosů pro zdraví.

9.2. Lesy poskytují také řadu výhod pro společnost, zejména pokud jde o kvalitu života a blahobyt, a mají extrémní význam pro rovnováhu života občanů. Proto se navrhuje podporovat vytváření nových lesních ploch, a to prostřednictvím veřejných či soukromých iniciativ a za podpory EU.

9.3. Společensky udržitelné využívání lesů vyžaduje dlouhodobé prostorové plánování. O otázkách týkajících se využívání a ochrany lesů je třeba vést konzultace s obyvateli regionů, vlastníky lesů a místními a regionálními orgány.

9.4. Strategie EU v oblasti lesnictví by měla mít vliv na obchodní a rozvojovou politiku EU na globální úrovni. Prioritou globální agendy EU musí být ekologicky udržitelné využívání lesů v rozvojových zemích, biologická rozmanitost a společenská udržitelnost politiky v oblasti lesnictví (vlastnictví půdy, práva na využívání lesů, práva místních obyvatel).

9.5. Výzkumná data týkající se rozvoje a využívání lesů musí být pro občany a místní a regionální orgány snadno dostupná, aby se podpořilo rozhodování. Je to argument pro to, aby byl výzkum v oblasti evropských lesů, který bude Komise v roce 2018 provádět, rozsáhle uváděn ve známost a prezentován jak zúčastněným stranám v tomto odvětví, tak široké veřejnosti.

<sup>(1)</sup> Stanovisko Evropského výboru regionů Politika v oblasti lesnictví: cíle 20/20/20 (Úř. věst. C 141, 29.5.2010, s. 45).

<sup>(2)</sup> Stanovisko Evropského výboru regionů Přezkum mechanismu civilní ochrany EU (viz strana 37 v tomto čísle Úředního věstníku).

9.6. Vše výše uvedené bude možné pouze se zachováním takového přístupu k lesům, jenž musí být posilován a obohacován vnitřně prostřednictvím výměny zkušeností a postupů ze všech evropských lesů, jakož i navenek díky podpoře a záštitě městského obyvatelstva, které musí být za tímto účelem informováno o přínosech lesů a jejich obhospodařování.

9.7. Prioritním východiskem všech strategií v oblasti lesnictví, regionálních, celostátních a zejména evropských, musí být udržet obyvatelstvo na daném území, neboť tak bude možné obhospodařovat a využívat zdroje, které poskytují zalesněné oblasti.

V Bruselu dne 16. května 2018.

*předseda*  
*Evropského výboru regionů*  
Karl-Heinz LAMBERTZ

---

**Stanovisko Evropského výboru regionů Evropský námořní a rybářský fond (ENRF) v období po roce 2020 – investice do evropských pobřežních komunit**

(2018/C 361/03)

**Zpravodaj:** Alberto NÚÑEZ FEIJÓO (ES/ELS), předseda vlády autonomní oblasti Galicie

**POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

1. s potěšením vítá tuto debatu o fondu, který má zásadní význam pro sociální, environmentální a ekonomické posílení pobřežních regionů Evropy a pro rozvoj odvětví námořního rybolovu a modré ekonomiky, která je napojena na pobřežní a mořské oblasti, zejména na zemědělské oblasti;
2. je potěšen, že se tato debata o budoucnosti ENRF zahajuje v momentě, který je pro přímořské regiony Evropy přelomový – tyto regiony totiž čelí velkým výzvám, jako je přezkum víceletého finančního rámce (VFR) a brexit. Kromě toho soudí, že by se pomocí této debaty mohla napravit omezení ve fungování stávajícího fondu, což je však potřeba učinit včas, prakticky po odstartování;
3. upozorňuje na význam, jež má evropský námořní rybolov: čítá více než 85 000 plavidel, v celém svém řetězci zaměstnává více než 340 000 osob a přepravuje více než 6 mil. tun ryb a mořských plodů pocházejících z rybolovu nebo umělého chovu. Podtrhuje socioekonomický dopad tohoto odvětví v mnoha evropských pobřežních regionech, které na něm ve velké míře závisí a zachovávají si k němu významné kulturní a etnografické pouto;
4. poukazuje na vliv společné rybářské politiky (SRP) a integrované námořní politiky na budoucí podobu této činnosti v Evropě, jelikož orientují cíle na její environmentální, sociální a ekonomickou udržitelnost;
5. uznává důležitou úlohu, již sehrály předcházející programy financování v harmonickém přetvoření tohoto odvětví, které vyvinulo výrazné úsilí o přizpůsobení, jež je potřeba uznat, a ve vybudování předního zpracovatelského odvětví, které je konkurenceschopné na světové úrovni;
6. upozorňuje na problémy vyplývající z uplatňování SRP, jako je např. omezování výmětů či dosažení maximálního udržitelného výnosu, na další problémy, které s sebou nese brexit, a ty, jež souvisejí s novými výzvami, jež každodenně přináší trh a světová produkce proteinů mořského původu. Je třeba dodávat na naše trhy potraviny, které jsou zdravé a bezpečné z hlediska výživy, a zamezit dovozu zahraničních výrobků, které nepodléhají dostatečným kontrolám;
7. připomíná, že rybolov má pro celou Evropskou unii společenský přínos, a to zejména co se týče dvou oblastí – potravin a klimatu. Rybolov přispívá k potravinové soběstačnosti Evropské unie tím, že občanům, tj. spotřebitelům, zaručuje dodávky zdravotně nezávadných produktů respektujících pravidla řádného řízení rybolovu či akvakultury. Výbor upozorňuje na to, že potraviny patří k nejdůležitějším oblastem, jež spadají do pravomoci Unie a jsou vymezeny ve SFEU, a že je unijní trh závislý na dovozu mořských produktů. Výbor zdůrazňuje, že potraviny jsou předmětem druhého cíle udržitelného rozvoje OSN, a vítá iniciativu popsanou ve zprávě s názvem „Potraviny z oceánů“ a vybízí k tomu, aby byla uplatňována v ní formulovaná doporučení. Díky investicím realizovaným na palubě plavidel a v přístavech pomáhá rybolov snižovat emise skleníkových plynů a omezovat používání fosilních paliv;

**Dynamické odvětví s potenciálem, které si vzhledem k neustálým změnám zaslouží podporu**

8. domnívá se, že je důležité zabezpečit potřebný rozpočet na pokrytí nákladů souvisejících se změnami, jež vyplývají ze SRP a z výzev, s nimiž se setkává odvětví námořního rybolovu;

9. vyzývá Komisi, aby jako součást nového víceletého finančního rámce předložila návrh ENRF, který bude dostatečně úplný, aby pokryl úkoly a cíle společné rybářské politiky, umožní investovat do transformujících se pobřežních komunit a zohlední vnější rozměr rybolovu;

10. žádá, aby se cíle ENRF zaměřily na význam námořního rybolovu a udržitelné mořské a sladkovodní akvakultury a aby se, jak již bylo několikrát zmíněno, nedávala priorita jejich nahrazení jinými činnostmi, jelikož všechny činnosti prováděné na moři mohou být kompatibilní. Domnívá se, že si rybolov může ponechat svůj tradiční charakter a dát mu nový impuls zaměřený na budoucnost. Proto je důležité zvýšit atraktivitu rybářské profese. Žádá zejména, aby byl ENRF věnován rybolovu a udržitelné mořské a sladkovodní akvakultuře a zaměřoval se na dosažení cílů společné rybářské politiky, zejména aby podporoval drobný pobřežní rybolov, poskytoval pobídky mladým generacím, ztraktivňoval rybářskou profesi a poskytoval vzpruhu pobřežním komunitám v Unii. Výbor regionů proto vyzývá k tomu, aby byl ENRF navržen tak, aby podporoval nové formy a rozvoj tohoto hospodářského odvětví, a aby pravidla státní podpory tyto typy opatření podporovala;

11. zdůrazňuje, že zainteresované strany podporují žádost o vytvoření celoevropského finančního nástroje v námořní a environmentální oblasti, jenž by poskytoval podporu novým i stávajícím podnikům, a to v podobě půjček a bankovních záruk. Je potěšen tím, že byl rybolov zahrnut mezi prioritní oblasti Junckerova plánu 2.0, a věří, že tento přístup bude uplatňován i po roce 2020;

12. žádá, aby ENRF po roce 2020 zahrnoval a posiloval územní rozměr politik a podporoval evropské pobřežní komunity v jejich potenciální transformaci spočívající v diverzifikaci tradičních námořních odvětví, a to prostřednictvím podpory investic do doplňkové činnosti, jako jsou rybí restaurace, které nabízejí místní produkty, a environmentální, kulturní a vzdělávací služby v odvětví rybolovu;

13. trvá na tom, aby se zachovaly a navýšily prostředky, které jsou k dispozici pro místní rozvoj, jelikož se ukázalo, že strategie komunitně vedeného místního rozvoje (CLLD) jsou v rybářských komunitách úspěšné, neboť poskytují finanční podporu na posilování pozice těchto komunit a diverzifikaci jejich ekonomických činností nad rámec rybolovu;

#### **Současný ENRF: důležitá podpora s nesoudržnými cíli a opožděným využitím**

14. uznává význam současného ENRF a vítá jeho strukturu a zaměření na dvě základní oblasti: jednu související se společnou rybářskou politikou a druhou související s integrovanou námořní politikou, aniž by tyto dvě oblasti do sebe vzájemně zasahovaly;

15. žádá, aby byla na základě článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie přijata v rámci nových programů EU specifická opatření a specifické způsoby správy pro nejvzdálenější regiony, jež podpoří udržitelný rozvoj rybolovu a jiných odvětví modré ekonomiky v těchto regionech. Tato opatření by měla být začleněna do zvláštního nástroje, který by obsahoval režim náhrad zvýšených nákladů pro produkty rybolovu a akvakultury v nejvzdálenějších regionech, jež v současné době řídí ENRF;

16. lituje opožděného vstupu fondu v platnost a souvisejícího velkého zpoždění ve zpřístupnění prostředků a v jejich využití. Domnívá se, že příčinou tohoto zpoždění je pozdní schválení fondu, pomalý postup potvrzování operačních programů a spleťtá a nejasná definice financovatelných aspektů;

17. vybízí ke zlepšení postupu vyplácení a využívání finančních částek generovaných ENRF, aby se dohnalo zpoždění. Povzbuzuje ke zintenzivnění úsilí o zpřístupnění finanční podpory, aby se pokročilo v provádění fondu a zvýšila se jeho nízká celková míra, jež v listopadu 2017 dosahovala 2,7 %;

18. domnívá se, že v budoucnu je potřeba zajistit lepší soulad mezi plánováním a strukturami, z nichž pramení dočasné rozpory mezi cíli a prostředky SRP. Domnívá se, že jádro tohoto problému spočívá v potřebě vytvořit jasnou strategii využívání prostředků předtím, než se vytyčí výzvy spojené s cíli, jako jsou maximální udržitelný výnos nebo omezení výmětů;

19. vítá rozsáhlé zaměření finančních zdrojů na strategie komunitně vedeného místního rozvoje a užitečnost a vhodnost nasměrování prostředků do opatření v oblasti environmentální udržitelnosti a zlepšení konkurenceschopnosti odvětví námořního rybolovu;

### **Význam existence nového specifického a horizontálního fondu**

20. poukazuje na to, že by Evropa ve svém rozpočtovém procesu neměla přehlížet „malé politiky“, jako je SRP. Zdůrazňuje, že ENRF je důležitý pro pobřežní komunity, protože jim pomáhá diverzifikovat jejich ekonomiku, pomáhá rybářům v přechodu na udržitelný rybolov a financuje projekty, díky nimž se vytváří nová pracovní místa a zlepšuje se kvalita života na evropském pobřeží;

21. souhlasí s obecným požadavkem na to, aby nový ENRF dosáhl po roce 2020 minimálního prahu ve výši 1 % VFR <sup>(1)</sup> a k 0,53 % nyní vyčleněným na rybolov a akvakulturu se přidalo zvýšení o 0,47 % určené na integrovanou námořní politiku. Domnívá se, že se rozhodnutí Spojeného království vystoupit z EU nesmí používat jako záminka pro snížení budoucího financování ENRF, a to vzhledem k velkým výzvám pro ochranu životního prostředí, rybolov a související obchod, jež plynou z toho procesu;

22. zdůrazňuje, že je potřeba definovat nové cíle, které přispějí k realizovatelnosti a posílení činností v rámci námořního rybolovu. Vyzdvihuje význam podpory a dosažení generační obnovy, za jejímž účelem je potřeba upřednostňovat rozpočtovou podporu určenou na odbornou přípravu a na přístup k této činnosti prostřednictvím nákupu nebo výměny plavidel, jelikož to nezvyšuje intenzitu rybolovu;

23. požaduje, aby jednou z vytyčených priorit budoucího ENRF bylo zlepšení bezpečnostních a životních podmínek námořníků, a to v rámci příspěvku tohoto fondu k uskutečnění 20 zásad evropského pilíře sociálních práv;

24. připomíná obecný požadavek na podporu a stimulaci obnovy rybářského loďstva, aby se předešlo škodám spojeným s jeho zastaráváním. Průměrné stáří rybářských plavidel je v EU totiž 22,6 let. Tuto obnovu je nutné podpořit, aniž by došlo ke zvýšení intenzity rybolovu, a současně je potřeba se zaměřit na zlepšení bezpečnosti (jako např. požární ochrana), pracovních podmínek a obyvatelnosti na palubě plavidel;

25. konstatuje, že ENRF musí odvětvím rybolovu a akvakultury pomoci v tom, aby přispívaly k naplňování evropských cílů v oblasti klimatu, a to díky všeobecnému vynakládání inovativních investic (v oblasti pohonu, aerodynamiky atd.). Upozorňuje na to, že ve stávajícím nařízení o ENRF jsou stanoveny restriktivní podmínky, jež výrazně omezují jeho dopad na zmírňování důsledků změny klimatu. ENRF musí v období po roce 2020 hrát zásadní roli při snižování energetické bilance tohoto odvětví;

26. domnívá se, že je potřeba zachovat a zvýšit minimálně o 10 % finanční prostředky věnované na sběr a zpracování dat, na aplikovaný výzkum a na zapojení odvětví do tohoto výzkumu, čímž se podpoří kontakt mezi rybáři a vědci;

27. spojuje toto úsilí se zlepšením v přijímání vhodnějších opatření k ochraně mořských zdrojů a k přizpůsobení intenzity rybolovu. Každopádně upozorňuje na potřebu podporovat opatření na kompenzaci loďstva za socioekonomické újmy vyplývající z přijetí environmentálních opatření, jako jsou zákazy, dočasná pozastavení a další kroky, jež omezují rybářskou činnost;

28. žádá, aby se pokračovalo v opatřeních, která přispívají ke zlepšení organizace tohoto odvětví a k jeho vnitřní soudržnosti, stimulují společné řízení tohoto odvětví a zdůrazňují jeho význam pro vhodné stanovení norem a jejich dodržování <sup>(2)</sup>;

29. žádá, aby byly navýšeny prostředky určené poradním sborům a aby byly posíleny jejich úkoly s cílem prohloubit regionalizaci společné rybářské politiky a aby v rámci reformy této politiky bylo stanoveno plné zapojení regionů, které jsou v působnosti těchto sborů;

<sup>(1)</sup> Jak bylo zmíněno v části věnované námořním záležitostem na valném shromáždění Konference okrajových přímořských regionů (CRPM), které se konalo v Helsinkách. Je třeba připomenout, že do CRPM je zapojena většina hlavních regionů s námořním rybolovem, které jsou příjemci prostředků z ENRF. Díky tomuto přístupu by bylo možné zaručit stálý rozpočet na SRP a podpořit ambicióznější rozvoj opatření v rámci integrované námořní politiky.

<sup>(2)</sup> Je třeba vyzdvihnout přiměřeně úspěšná řešení, jež mohou sloužit jako vzor pro další podporovaná opatření. Jako příklady zde lze uvést katalánské formální výbory pro společné řízení, do nichž je zapojeno mnoho zainteresovaných stran (rybáři, vědci, nevládní organizace, správa a další) nebo galicijské systémy řízení sběru mořských plodů.

30. požaduje, aby se pokračovalo v podpoře zpracovatelského průmyslu a odbytu, aby se zvýšila jejich konkurenceschopnost a dosáhlo se jednotných pravidel fungování. EU musí předejít nesouladu s jinými politikami, např. tržní politikou či daňovou a celní politikou;

31. naléhá na to, aby se stimulovala diverzifikace a doplňkovost ekonomických činností prováděných v pobřežních regionech, a sice pomocí strategií komunitně vedeného místního rozvoje, zejména v těch mimoměstských pobřežních oblastech, které mají značný potenciál k tomu, aby se zde obyvatelstvo dlouhodobě usazovalo. Proto by se mělo posilovat financování CLLD z více fondů;

32. navrhuje, aby ENRF podporoval iniciativy a aktivity spojené s námořním rybolovem a také ty, na něž má námořní rybolov přímý vliv. Proto doporučuje vytvořit celoevropský finanční nástroj<sup>(3)</sup>, jenž by poskytoval rizikový kapitál a bankovní záruky za půjčky, a to za předpokladu, že investice přispějí ke zlepšení environmentální udržitelnosti námořního rybolovu, sběru mořských plodů, mořské a sladkovodní akvakultury a řetězce moře-průmysl;

33. požaduje vypracování bílé knihy Moře středem pozornosti Evropy, která bude zahrnovat námořní plán pro každou politiku Evropské unie;

#### **Možnost koordinace a slučování součinnosti s jinými fondy**

34. zdůrazňuje možnost slučování synergií a integrace kapacity dalších odvětvových fondů na podporu socioekonomického pokroku v pobřežních oblastech, aniž by se nutně přetvářela jejich struktura. Nastavení a cíle každého z nich totiž brání překrývání. Opakuje svůj požadavek, aby se meziregionální, vnitrostátní a nadnárodní projekty (které jsou v souladu se strategickým rámcem této iniciativy a se strategiemi inteligentní specializace S3) mohly financovat ze sdružených regionálních, vnitrostátních a unijních prostředků ve zjednodušeném rámci a získat prémii Unie, aniž by musely projít dalším výběrovým řízením;

35. zdůrazňuje, že by se v období po roce 2020 měl posílit integrovaný přístup současných evropských strukturálních a investičních fondů, kam patří i ENRF, spočívající ve financování z více fondů, a sice tím, že se odstraní stávající regulační rozdíly, jež nyní omezují možnost využívat tyto fondy na místní úrovni společně mj. prostřednictvím CLLD;

36. je toho názoru, že tento souhrn synergií musí být zaměřen na využití EZFRV u projektů v mimoměstských pobřežních oblastech, a sice prostřednictvím strategií komunitně vedeného místního rozvoje, a je třeba analyzovat možnost vzájemného propojení těchto fondů pro všechny typy akvakultury, zejména vnitrozemskou akvakulturu, jež se provozuje v členských státech bez mořského pobřeží, na což tyto státy a regiony několikrát výslovně upozornily;

37. je zastáncem investic z EFRR do infrastruktur spojených s námořním rybolovem (zejména do přístavních infrastruktur), které přispějí k regionálnímu rozvoji v okrajových a krajně izolovaných oblastech. Navrhuje, aby se některé kroky spojené s transformací mohly provádět v rámci podpůrných opatření pro malé a střední podniky plánovaných v EFRR;

38. žádá, aby se prostřednictvím finanční podpory z Evropského sociálního fondu (ESF) zintenzivnila odborná příprava, na níž je zvláště závislá generační obnova;

39. domnívá se, že modrá ekonomika – v souladu s doporučeními, jež byla formulována ve stanovisku VR týkajícím se modrého růstu<sup>(4)</sup> – má dosud nevyužitý potenciál v oblasti tvorby dalších pracovních míst a hospodářského růstu na evropské úrovni prostřednictvím inteligentních investic do inovativních podniků orientovaných na budoucnost. Navrhuje snížit stávající překrývání mezi ENRF a programem Horizont 2020 v oblasti rybolovu, akvakultury a mořského výzkumu;

#### **Nový zjednodušený a pružný fond, přizpůsobený SRP a vycházející z této politiky**

40. důrazně žádá, aby se výrazně zjednodušilo využívání ENRF. EU by měla stanovit obecné pokyny a jednotlivé mořské oblasti a regiony by si je přizpůsobovaly pro provádění na svém území, aniž by to způsobilo právní složitost na jednotlivých úrovních pravomocí a správy. Je toho názoru, že toto zjednodušení by se mělo týkat i zavedení omezených a stručných požadavků a formulářů pro získání financování, a zdůrazňuje, že postup žádosti musí zvládnout každý subjekt sám, aniž by k tomu potřeboval odbornou pomoc a poradenství třetích stran;

<sup>(3)</sup> Fond, který požaduje většina konzultovaných malých a středních podniků, sdružení a nových podniků modré ekonomiky.

<sup>(4)</sup> Viz stanovisko VR Nová etapa evropské strategie modrého růstu (NAT-VI/019).



41. podporuje požadavek na zřízení fondu přizpůsobeného specifické situaci SRP a tomuto odvětví. Připomíná, že podoba ENRF jakožto specifického finančního programu se musí řídit úkoly a cíli SRP a ne naopak. Zdůrazňuje potřebu upravit uvolňování prostředků v závislosti na činnostech, které budou vykonávány, a předejít průtahům v jejich poskytování příjemcům, aby se předešlo tlaku na jejich hospodaření;

42. zdůrazňuje, že je důležité jasně definovat prvky, které je potřeba podporovat v zájmu pružného a správného využívání fondu. Je potřeba obecně definovat pokyny pro způsobilost a upřesnit prvky, jež se mají podporovat v rámci určité mořské oblasti a regionu. Obzvláště žádáme Evropskou komisi, aby stanovila/vypracovala definici drobného pobřežního rybolovu a zohlednila při tom nová kritéria a reagovala na realitu a rozmanitost plavidel EU;

43. domnívá se, že nejlepší volbou je vzhledem k průměrně malé velikosti rybářských podniků přímá veřejná podpora ve formě subvencí. Zdůrazňuje, že tento model zaručuje kontrolu nad určením a využitím, má přímý stimulační účinek na ekonomiku, podporuje iniciativy, vytváří důvěru a zaručuje zisk financování, jelikož funguje jako záruka pro získání prostředků na investice;

44. domnívá se, že je nutné navázat společně s malými a středními podniky větší spolupráci a součinnost a vytvořit více platform, jejichž účelem by bylo stimulování výzkumu a inovací a kde by byly pilotně testovány nové inovace;

45. navazuje na diskusi o tom, zda je vhodné zpřístupnit přímou finanční podporu podnikům s vysokým počtem zaměstnanců a velkým obratem, i kdyby to bylo jen částečně. Domnívá se, že její stimulační schopnost v oblastech, jako jsou výzkum, vývoj a investice, zlepšení pracovněprávních norem a poskytování přidané hodnoty v pobřežních venkovských oblastech, může být vzhledem k nedostatku podpory nevyužita;

46. zdůrazňuje, že je důležité, aby měly všechny oblasti odvětví námořního rybolovu přístup k podpoře na základě svých cílů a specifík. Domnívá se, že podpora z fondu by měla pokrývat celé pobřežní území, včetně velkých městských center, která mají vazbu na námořní rybolov a výrazný rybářský charakter. Také ta by měla mít možnost podporu z ENRF získat;

47. podporuje posílení územního zaměření fondu prostřednictvím strategií pro jednotlivé mořské oblasti tak, aby poskytoval řešení uzpůsobená různým podmínkám a výzvám evropských regionů a nebyla nabízena univerzální řešení;

48. žádá, aby regiony hrály důležitější roli a měly větší nezávislost ve stanovování cílů a oblastí výdajů. ENRF je sice v současnosti spravován na úrovni členských států, v některých členských státech však nalezneme úspěšné příklady delegování na kompetentní regionální orgány. Nové nařízení o ENRF by to mělo explicitně podporovat. Zdůrazňuje, že tento požadavek je jednomyslný, a poukazuje na pozitivní zkušenosti získané při spravování ENRF v řadě regionů. Zvláště klade důraz na požadavek přiměřenosti v nejvzdálenějších regionech, pro něž je taktéž nutné přezkoumat a zlepšit podmínky uplatňování ENRF, pokud jde o způsobilost, míry spolufinancování a výši podpory. Dále je, vzhledem k cílům a specifickým rysům podpory poskytované v nejvzdálenějších regionech v rámci plánů vyrovnání dodatečných nákladů na produkty rybolovu a akvakultury, třeba tuto podporu zvýšit a začít na ni uplatňovat srovnatelná prováděcí pravidla jako na podobnou podporu poskytovanou v zemědělství;

#### **Nový fond k řešení budoucích výzev**

49. požaduje, aby nová evropská námořní politika EU podporovala snahy o rozvoj nových technologií a uzpůsobených řešení pro zmírňování změny klimatu. Připomíná, že fungování mořských ekosystémů je v současnosti oslabeno v důsledku změny klimatu, znečištění a nadměrného využívání zdrojů;

50. podtrhuje význam integrované námořní politiky a potřebu vyčlenit na ni více prostředků, jelikož představuje způsob podpory tvorby většího počtu pracovních míst a prosperity v souvislosti s mořem. Zdůrazňuje, že je potřeba mít k dispozici specifické fondy a považovat přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráci za základní prvek v této oblasti, zejména pokud jde o územní plánování mořských oblastí, sběr dat, posílení bezpečnosti a dohledu a vytváření oblastí určených na obnovování rybích populací;

51. důrazně žádá, aby byl vytvořen evropský mechanismus či fond pro investice do modré ekonomiky, který by byl námořní variantou Junckerova plánu 2.0 a mohl by zahrnovat další dva způsoby intervence – přímé financování strukturujících projektů a rizikových projektů na evropské úrovni a zřízení regionálních investičních platform;



52. vyzdvihuje vnější rozměr společné rybářské politiky a integrované námořní politiky. Tento význam je zjevný zejména v souvislosti s potřebou podpořit příspěví EU ke zlepšení správy oceánů. Hájí tuto činnost jakožto metodu zvýšení udržitelnosti a konkurenceschopnosti odvětví námořního rybolovu prostřednictvím vytvoření rovných soutěžních podmínek a větší udržitelnosti oceánů;

53. domnívá se, že námořní sektor má potenciál pro vytváření dalších pracovních míst a hospodářského růstu. Podotýká, že některé regiony již vytvořily podrobné plány rozvoje námořní ekonomiky a že mnoho dalších je právě připravuje;

54. připomíná, že na mezinárodní úrovni se námořní problematice věnuje stále větší pozornost, a to jak v závěrech z konferencí COP21 a COP22, tak v dohodách o volném obchodu, a podniky působící v námořním sektoru EU čelí silné zahraniční konkurenci, a to ve všech odvětvích modré ekonomiky, jako jsou doprava, energetika, inovace, stavba lodí, rybolov a akvakultura. Proto se domnívá, že optimální volbou pro přímořské regiony EU je důsledná a dostatečně financovaná politika EU, a vybízí EU, aby investovala do odvětví, jako jsou výroba energie z obnovitelných mořských zdrojů a mořské biotechnologie, v nichž můžeme zaujmout vedoucí postavení ve světě;

55. upozorňuje na to, že brexit představuje velkou výzvu, která v krátkodobém i dlouhodobém horizontu vyvstává v odvětví námořního rybolovu, a že je třeba uvážit jeho dopad na regiony a čelit mu <sup>(5)</sup>. Varuje před možným negativním důsledkem tohoto procesu v podobě dopadu na rybolov a na uvádění jeho produktů na trh a žádá o finanční podporu na snížení tohoto dopadu;

56. podporuje zvýšení podílu strategií komunitně vedeného místního rozvoje v celkovém finančním balíčku, jelikož byla prokázána účinnost tohoto nástroje v malých pobřežních komunitách, a navrhuje do nich zahrnout nové druhy činnosti, jejichž účelem bude šířit důležitou socioekonomickou úlohu oblastí, v nichž se provozuje námořní rybolov, a zatraktivnit je pro mladé lidi za účelem stimulace generační obnovy. Vyzdvihuje úlohu, již má a může mít v koordinaci úsilí síť FARNET.

V Bruselu dne 16. května 2018.

*předseda*  
*Evropského výboru regionů*  
Karl-Heinz LAMBERTZ

---

<sup>(5)</sup> Viz studie VR věnovaná důsledkům vystoupení Spojeného království z EU pro místní a regionální orgány v EU.

**Stanovisko Evropského výboru regionů Posílení inovací v evropských regionech: strategie pro odolný a udržitelný růst podporující začlenění**

(2018/C 361/04)

**Zpravodaj:** Mikel IRUJO AMEZAGA (ES/EA), vedoucí delegace navarrské vlády v Bruselu**Odkaz:** Posílení inovací v evropských regionech: strategie pro odolný a udržitelný růst podporující začlenění

COM(2017) 376 final

**POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

**Strategie pro inteligentní specializaci jako katalyzátory politik v oblasti inovací a růstu**

1. Evropská unie je nadále největším světovým jednotným trhem; na ostatních kontinentech se však objevují nové skutečnosti, jež nás mají k tomu, abychom naši politice v oblasti inovací a růstu poskytli novou orientaci. Pro zlepšení konkurenceschopnosti Evropy má zásadní význam modernizace průmyslu;
2. připomíná význam spolupráce všech úrovní správy (EU, vnitrostátní, regionální a místní) a také význam toho, aby nižším než celostátním úrovním byl poskytován dostatek příležitostí a finančních prostředků, aby mohly přijmout odpovědnost za svůj rozvojový potenciál;
3. zdůrazňuje, že strategie pro inteligentní specializaci působí jako katalyzátory politiky v oblasti inovací a růstu a jsou významným faktorem pro úspěch politiky soudržnosti;
4. připomíná, že pro rozvoj strategií pro inteligentní specializaci jsou zapotřebí silné a efektivní činnosti orientované na cíle na regionální úrovni, a za tímto účelem může EU vedle vnitrostátní činnosti prosazovat dobré podmínky;
5. zdůrazňuje rovněž, že strategie pro inteligentní specializaci vytvořily novou „kulturu spolupráce“ v rámci regionů, jelikož vycházejí z procesu spolupráce a účasti probíhajícího mezi subjekty z oblasti výzkumu a inovací a průmyslem, což usnadňuje inovace stimulované poptávkou a kolektivní řešení;
6. konstatuje, že strategie pro inteligentní specializaci stimulovaly rozvoj skutečných regionálních inovačních ekosystémů. Regionální inovační ekosystémy mají velký vliv na hospodářství a konkurenceschopnost regionů a také umožňují vynikající inovace, které mají blízko občanům a odpovídají jejich potřebám;
7. zdůrazňuje, že strategie pro inteligentní specializaci jdou nad rámec jednotlivých strategií regionů a měly by být používány na podporu účinnější politiky inovací a meziregionální spolupráce;
8. je přesvědčen, že meziregionální spolupráce založená na strategiích pro inteligentní specializaci napomůže budování a přetváření hodnotových řetězců EU podporou součinnosti investic mezi soukromým a veřejným sektorem, což přispěje k rozvoji hospodářství EU jako celku;

**Strategie pro inteligentní specializaci 2.0 založené na meziregionální spolupráci**

9. domnívá se, že budoucí strategie pro inteligentní specializaci 2.0 musí být založeny na meziregionální strategické spolupráci a vycházet z udržitelných vazeb mezi regionálními ekosystémy v prioritních oblastech inteligentní specializace jako klíče ke zvýšení konkurenceschopnosti a odolnosti regionů. Za tímto účelem by mělo být možné financovat v rámci programu Interreg činnosti související s oblastmi inteligentní specializace, jako jsou například společné projekty, demonstrace, nové hodnotové řetězce atd. To by regionům pomohlo vnést do svých inovačních ekosystémů evropský rozměr, a podpořit tak konkurenceschopnost jednotného trhu;
10. je přesvědčen, že podpora meziregionálního a přeshraničního rozměru prostřednictvím vytváření meziregionálních investičních příležitostí umožní šíření regionálních a místních inovací. Kombinace technologických, průmyslových a lidských infrastruktur z různých regionů v závislosti na jejich silných stránkách a schopnostech napomáhá vytvářet kritické množství a úspory z rozsahu, a má proto potenciál zvýšit účinnost výzkumných a inovačních systémů;

11. domnívá se, že spolupráce a vytváření meziregionálních hodnotových řetězců přispějí k jednoduššímu a efektivnějšímu přístupu k infrastrukturám kombinovaných a propojených technologií, čímž také napomohou snížení technologických rizik a nejistoty v průmyslu;

12. jak EU pokračuje v jednáních a diskusích o novém víceletém finančním rámci (VFR) na období 2021–2027, nastal vhodný okamžik uvažovat o druhu nástroje, který by EU měla použít na podporu meziregionální spolupráce založené na strategiích pro inteligentní specializaci;

13. domnívá se, že vzhledem k tomu, že je zapotřebí spolupracovat na všech úrovních, od místní až po evropskou úroveň, je třeba řešit tyto výzvy:

- tam, kde je to možné, odstranit složité aspekty a posílit součinnost a soudržnost ve správě fondů, aby bylo možné vytvořit ekosystém, který by umožnil součinnost mezi regionálním a evropským financováním;
- zavést atraktivní finanční nástroje, které by pomohly vytvořit ekosystém meziregionální spolupráce;
- zachovat zdola vycházející přístup, v jehož rámci se přihlíží k místním potřebám a souvisejícím prioritám strategií pro inteligentní specializaci (S3) s cílem posílit součinnost mezi fondy EU;

14. doporučuje, aby EU prostřednictvím Komise a Společného výzkumného střediska zahájila pro příští finanční období novou etapu strategií pro inteligentní specializaci 2.0, ve které by se jednalo o rozvíjení procesu meziregionálního objevování, v němž by regiony sdružovaly své strategie pro inteligentní specializaci podle modelu „meziregionálních trojitých šroubovic“ (model transformace vazeb mezi univerzitami, průmyslem a správou);

15. proces regionálního objevování musí probíhat zdola nahoru, přičemž orgány regionální správy musí sdílet své rozvojové cíle s ostatními regiony EU, sestavovat seznamy hlavních aktérů rozvoje působících v jejich regionech, společně analyzovat nedostatky a problémy a posuzovat podpůrné nástroje, které mají k dispozici;

16. domnívá se, že regiony by měly být vyzývány k tomu, aby zmapovaly regionální priority stanovené v jejich strategiích pro inteligentní specializaci a různé režimy financování či investování na regionální, vnitrostátní a unijní úrovni (program Horizont 2020, COSME atd.). Strategie pro inteligentní specializaci, jež zahrnují uvedené postupy, by Evropská komise měla shromáždit a měly by být využity k usnadnění spolupráce mezi regiony a také při vytváření vhodných nástrojů financování. Tento postup by měl přispět k možnému kombinování fondů na všech úrovních (místní, regionální, vnitrostátní a unijní) za účelem podpory projektů s meziregionálním rozměrem;

17. doporučuje, aby byl přijat přístup zdola nahoru, jenž regionům umožní vytvářet „kontaktní místa pro strategie pro inteligentní specializaci“. Tato „kontaktní místa pro strategie pro inteligentní specializaci“ by byla pověřena rozvíjením procesu regionálního objevování s cílem podporovat rozvoj meziregionální spolupráce podle modelu „meziregionálních trojitých šroubovic“;

18. považuje za nezbytné, aby platforma pro inteligentní specializaci disponovala dostatečnými finančními prostředky, a mohla tedy vypracovat podpůrné nástroje pro provádění politik inteligentní specializace, jako je např. EYE@RIS3, nástroj pro monitorování IKT, R&I Regional Viewer nebo centra pro digitální inovace (Digital Innovation Hubs). Připomíná, že je nezbytné vytvořit větší a efektivnější systém shromažďování údajů a statistik na regionální úrovni;

### **Součinnosti mezi fondy EU a regionálními iniciativami a financováním**

19. vítá skutečnost, že Komise zahrнула do průběžného hodnocení programu Horizont 2020 <sup>(1)</sup> bod věnovaný zlepšení součinnosti s ostatními programy financování a politikami EU, zejména odkaz na vytváření součinnosti mezi evropskými strukturálními a investičními fondy a strategiemi pro inteligentní specializaci;

20. domnívá se, že strategie pro inteligentní specializaci by měly zahrnovat dvojí cíl, jímž je zprvce zajistit součinnost mezi regionálními inovačními a rozvojovými politikami a finančními nástroji a zadruhé vyhnout se zdvojení. Proto musí být cílem podpora součinnosti mezi evropskými strukturálními a investičními fondy (ESI fondy) a dalšími fondy, jako je např. budoucí devátý rámcový program, a také vnitrostátními a regionálními fondy;

21. je toho názoru, že devátý rámcový program by měl zahrnovat „proces regionálního objevování“ a měl by podporovat vytváření, posilování a internacionalizaci regionálních inovačních ekosystémů. Podpora spolupráce v oblasti výzkumu a podpora inovací a internacionalizace představuje skutečnou přidanou hodnotu EU, kterou by bylo třeba v následujícím programovém období zlepšit. Dále by v rámci budoucích fondů EU určených na výzkum a inovace měla být věnována větší pozornost dopadu opatření na regionální úrovni zaměřených na výzkum a inovace;

<sup>(1)</sup> COM(2018) 2 final.

22. konstatuje, že existují značné překážky, které brání využívání strukturálních a investičních fondů EU určených na meziregionální a nadnárodní spolupráci, jako jsou například chybějící zdroje nebo nedostačující správní kapacita, neexistence příkladů osvědčených postupů, nejistota ohledně provádění, neexistence referencí i metodologického rámce, nejasnosti týkající se cílů a asymetrické úrovně politických pravomocí, regulativní překážky a neexistence finančního rámce umožňujícího tuto činnost;

23. navrhuje, aby byl vytvořen strukturovaný dialog mezi útvary Evropské komise a „subjekty ekosystému regionálních inovací“ za účelem zajištění životaschopnosti (stávajících i nových) politik a finančních nástrojů určených na podporu regionálních inovačních ekosystémů a jejich meziregionální spolupráce;

24. zároveň se domnívá, že je třeba posoudit inovační partnerství (ERA-NET, iniciativu společného plánování, ETP atd.). Tato partnerství mohou být účinným způsobem, jak řešit roztržitost, zabránit zdvojování úsilí, zlepšovat inovace a řešit společenské výzvy, ale je třeba vydat studie, které prokázají jejich dopad;

25. uznává, vítá a podporuje úsilí a výsledky činnosti Komise, prováděné zejména prostřednictvím platformy pro inteligentní specializaci, jež se týkají vypracování studií pro šíření informací a také podpory metodologického rozvíjení meziregionální spolupráce. V této souvislosti uznává, že vytvoření tematických platforem a zahájení pilotních projektů meziregionální spolupráce jsou nástroje, které vykazují velice vysokou hodnotu;

26. bez ohledu na výše uvedené připomíná, že regulační překážky a chybějící finanční rámec nadále brání rozvoji skutečného ekosystému meziregionální spolupráce. Na základě zkušeností s iniciativou Vanguard lze výzvy, jimž čelí regiony při rozvíjení projektu meziregionální spolupráce, shrnout do tří úrovní. První úroveň se týká počátečních činností souvisejících s vytvářením demonstrační infrastruktury (propojení sítí regionálních subjektů, zjišťování součinnosti mezi činnostmi atd.). Druhá úroveň se týká operačních výdajů na demonstrační činnosti, které jsou založené na vývoji konkrétních projektů. Třetí a poslední úroveň představuje výdaje související s možnou průmyslovou výrobou nebo přístupem na trh s výrobky či službami, který vznikl v předchozích fázích jako výsledek projektů meziregionální spolupráce, jakmile byly tyto demonstrační činnosti úspěšné, tj. byly ověřeny a potvrzeny;

27. doporučuje, aby byla přijata okamžitá opatření pro vytvoření vhodných a pružných nástrojů financování ad hoc s cílem podpořit meziregionální spolupráci, které by odpovídaly potřebám všech tří úrovní uvedených v předchozím odstavci. Tyto nástroje mohou mít podobu kombinovaného financování (včetně kombinace úvěrů a půjček, veřejného a soukromého financování na různých úrovních) s inovativním využitím fondů za účelem podpory pilotních projektů prováděných sítěmi meziregionální spolupráce, které vytvoří přímý kontakt s průmyslem a mají silný dopad:

— pokud jde o počáteční náklady na činnosti související s vytvořením demonstrační infrastruktury (první úroveň), zasazuje se o to, aby stávající fondy EU doplňovaly veřejné a soukromé investice do inovační infrastruktury v rámci projektů meziregionální spolupráce. Doporučuje také pružnější využívání iniciativy Interreg s cílem podpořit vytvoření průmyslového hodnotového řetězce. Kromě toho doporučuje rozšířit zaměření „center pro digitální inovace“ na další průmyslové a technologické oblasti;

— pokud jde o operační výdaje na demonstrační činnosti založené na vývoji konkrétních projektů (druhá úroveň), doporučuje, aby země/regiony, které si to přejí, mohly prioritně vyčlenit prostředky na vývoj systému poukázek, který může podpořit účast jejich podniků na meziregionálních projektech. Účelem těchto poukázek je kompenzovat náklady spojené s přípravou návrhu meziregionální spolupráce (návštěvy demonstračních zařízení v jiných regionech, studie zaměřené na doplňkovost, vypracování studií a plánů projektů atd.). Systém meziregionálních poukázek by mohl být doplněn o mechanismy spolufinancování (například Evropský investiční fond) s cílem usnadnit podnikům přístup ke službám a infrastruktuře existujících mimo jejich region. EU by měla fungovat jako katalyzátor a podpora pro regionální správní orgány (např. v souvislosti se společně dohodnutými certifikačními systémy či posouzením a auditem mimoregionálních výdajů);

— pokud jde o investice nebo nezbytné náklady související s případnou průmyslovou výrobou nebo přístupem na trh s vyvinutými výrobky či službami (úroveň třetí), doporučuje rozvíjet nástroje, jako je např. InnovFin;

28. velice pozitivně hodnotí úpravu a zjednodušení čl. 65 odst. 1 a článku 70 rámcového nařízení o strukturálních fondech a je přesvědčen, že využívání EFRR v oblasti meziregionální spolupráce má zásadní význam pro vývoj budoucí strategie pro inteligentní specializaci 2.0. bez ohledu na výše uvedené požaduje, aby byl vytvořen příznivý právní rámec pro příští finanční období, který by podporoval součinnost a možné kombinování fondů na všech úrovních (místní, regionální, vnitrostátní a unijní) za účelem podpory projektů s meziregionálním rozměrem.

V Bruselu dne 16. května 2018.

*předseda*  
*Evropského výboru regionů*  
Karl-Heinz LAMBERTZ

---

**Stanovisko Evropského výboru regionů Posilování evropské identity prostřednictvím vzdělávání a kultury**

(2018/C 361/05)

**Zpravodajka:** Taňa CHRISTOVA (BG/ELS), starostka obce Gabrovo

**Odkaz:** sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Posilování evropské identity prostřednictvím vzdělávání a kultury – Příspěvek Evropské komise k setkání vrcholných představitelů 17. listopadu 2017 v Göteborgu

COM(2017) 673 final

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

COM(2018) 23 final

**I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

**Pozměňovací návrh 1**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

2. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(2) Unie inspirovaná těmito hodnotami dokázala spojit země, společenství a lidi v jedinečném politickém projektu, který Evropě zajistil nejdelší období míru, a v konečném důsledku sociální stabilitu a hospodářskou prosperitu. Přijetí hodnot stanovených ve smlouvě členskými státy představuje společný základ pro specifický charakter evropského způsobu života a identity a zajišťuje Unii místo na světové scéně.	(2) Unie inspirovaná těmito hodnotami dokázala spojit země, <b>jejich regiony, města a venkovské oblasti</b> , společenství a lidi v jedinečném politickém projektu, který Evropě zajistil nejdelší období míru, a v konečném důsledku sociální stabilitu a hospodářskou prosperitu. Přijetí hodnot stanovených ve smlouvě členskými státy představuje společný základ pro specifický charakter evropského způsobu života a identity a zajišťuje Unii místo na světové scéně.

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 2**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## 3. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>(3) Unie <b>a</b> její členské státy čelí mnoha výzvám, např. populismu, xenofobii, konfliktnímu nacionalismu, diskriminaci, šíření falešných zpráv a dezinformací a také problému radikalizace. Tyto jevy by mohly představovat závažnou hrozbu pro základy našich demokracií, narušit důvěru v právní stát a demokratické instituce a bránit společnému pocitu sounáležitosti v rámci našich evropských společností a mezi nimi.</p>	<p>(3) Unie, její členské státy <b>i místní a regionální orgány</b> čelí mnoha výzvám, např. populismu, xenofobii, konfliktnímu nacionalismu, diskriminaci, šíření falešných zpráv a dezinformací a také problému radikalizace. Tyto jevy by mohly představovat závažnou hrozbu pro základy našich demokracií <b>na všech úrovních správy</b>, narušit důvěru v právní stát a demokratické instituce a bránit společnému pocitu sounáležitosti v rámci našich evropských společností a mezi nimi.</p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 3**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## 4. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>(5) <b>Místní a regionální orgány hrají v politikách v oblasti vzdělávání a kultury klíčovou úlohu vzhledem k tomu, že mají blízko k evropským občanům, jelikož se jedná o úroveň správy, která je považována jako nejbližší občanům přímo na místě. Místní a regionální orgány proto musí i nadále hrát klíčovou úlohu v provádění a přizpůsobování navrhovaných opatření a reforem a musí být rovněž zapojeny do raných fází rozhodovacího procesu, aby byl zaručen účinný a efektivní výsledek a bylo zajištěno, že přidaná hodnota politiky EU v oblasti vzdělávání a kultury je pocíťována v praxi.</b></p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.



**Pozměňovací návrh 4**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## 12. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>(13) <i>V této souvislosti je rovněž třeba zdůraznit, že při navrhování reformy systémů vzdělávání a odborné přípravy je velmi důležité věnovat pozornost rozdílům mezi regiony a hospodářským a sociálním důsledkům chybějících dovedností a nesouladu mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi v EU.</i></p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 5**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## 13. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>(13) V této souvislosti je nezbytné, aby členské státy zvýšily své úsilí v dalším plnění všech cílů pařížského prohlášení z roku 2015. Je obzvláště důležité pokračovat v prosazování společných hodnot coby prostředku k dosažení soudržnosti a inkluze, propagovat prostředí participativního učení na všech úrovních vzdělávání, zlepšovat odbornou přípravu pro učitele v oblasti občanství a rozmanitosti a zvyšovat mediální gramotnost a dovednosti kritického myšlení všech účastníků vzdělávání.</p>	<p>(13) V této souvislosti je nezbytné, aby členské státy zvýšily své úsilí v dalším plnění všech cílů pařížského prohlášení z roku 2015 <b>a poskytly místním a regionálním orgánům nástroje nezbytné pro zajištění účinného provádění v praxi.</b> Je obzvláště důležité pokračovat v prosazování společných hodnot coby prostředku k dosažení soudržnosti a inkluze, propagovat prostředí participativního učení na všech úrovních vzdělávání, zlepšovat odbornou přípravu pro učitele v oblasti občanství a rozmanitosti a zvyšovat mediální gramotnost a dovednosti kritického myšlení všech účastníků vzdělávání.</p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 6**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## 15. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>(15) Program Erasmus+ ukazuje, že mobilita a přeshraniční kontakty jsou nejefektivnějším způsobem poznání evropské identity. Je důležité, aby všechny kategorie účastníků vzdělávání měly stejný prospěch z příležitostí nabízených tímto programem, zejména z možností, které nabízejí výměnné pobyty škol mezi členskými státy. Virtuální mobilita, především prostřednictvím sítě e-Twinning, je vynikající nástroj pro umožnění přímého kontaktu mezi žáky a v nadcházejících letech se bude používat ve větším rozsahu a ve spojení s fyzickou mobilitou.</p>	<p>(15) Program Erasmus+ ukazuje, že mobilita a přeshraniční kontakty jsou nejefektivnějším způsobem poznání evropské identity. Je důležité, aby všechny kategorie účastníků vzdělávání měly stejný prospěch z příležitostí nabízených tímto programem, zejména z možností, které nabízejí výměnné pobyty škol mezi členskými státy <b>a v rámci těchto států</b>. Virtuální mobilita, především prostřednictvím sítě e-Twinning, je vynikající nástroj pro umožnění přímého kontaktu mezi žáky <b>a studenty</b> a v nadcházejících letech se bude používat ve větším rozsahu a ve spojení s fyzickou mobilitou. <b>V této souvislosti rovněž navrhuje vytvořit nové příležitosti ke kulturní mobilitě a rozšířit rozsah těch stávajících.</b></p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 7**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## Článek 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><b>3. Využití toho, že místní a regionální orgány jsou blízko evropským občanům a mají ze strategického hlediska nejlepší předpoklady k tomu, aby analyzovaly specifické potřeby různých kulturních skupin na svém území, aby na ně reagovaly a položily tak základy pro účinný mezikulturní dialog a podporu společných hodnot.</b></p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 8**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## Článek 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Zajišťování inkluzivního vzdělávání</p> <p>4. Podporovat inkluzivní vzdělávání pro všechny účastníky vzdělávání, především:</p>	<p>Zajišťování inkluzivního vzdělávání</p> <p>4. Podporovat inkluzivní vzdělávání pro všechny účastníky vzdělávání, především:</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>a) začleněním všech žáků do kvalitního vzdělávání od útlého věku a v dalších letech;</p> <p>b) poskytováním nezbytné podpory pro žáky a studenty v souladu s jejich potřebami, včetně těch, kteří pocházejí ze znevýhodněného socioekonomického prostředí, z rodin migrantů a těch, kteří mají zvláštní vzdělávací potřeby, a pro <b>nejnadanejší</b> účastníky vzdělávání;</p> <p>c) usnadněním přechodu mezi různými úrovněmi vzdělávání a umožněním poskytování náležitých pokynů v oblasti vzdělávání a kariérního poradenství.</p>	<p>a) začleněním všech žáků do kvalitního vzdělávání od útlého věku a v dalších letech <b>a zajištěním rovných příležitostí a přístupu ke kvalitnímu vzdělávání pro všechny studenty včetně těch, kteří pocházejí z jazykových, náboženských, etnických nebo jiných menšin;</b></p> <p>b) poskytováním nezbytné podpory <b>a poradenství</b> pro žáky a studenty v souladu s jejich potřebami, včetně těch, kteří pocházejí ze znevýhodněného socioekonomického prostředí, z rodin migrantů, <b>a rovněž uprchlíků, kteří by se chtěli začlenit jako občané Evropské unie,</b> a těch, kteří mají zvláštní vzdělávací potřeby, a pro účastníky vzdělávání <b>s vynikajícími výsledky;</b></p> <p>c) <b>řešením specifických potřeb účastníků vzdělávání v zeměpisně a demograficky znevýhodněných regionech EU, včetně těch z nejvzdálenějších regionů;</b></p> <p>d) usnadněním přechodu mezi různými úrovněmi vzdělávání a umožněním poskytování náležitých pokynů v oblasti vzdělávání a kariérního poradenství, <b>jakož i poskytováním celoživotní podpory a možností odborné přípravy pro všechny účastníky vzdělávání;</b></p> <p>e) <b>zajištěním nezbytné podpory pro silnější roli výuky jazyků již v osnovách základních škol, neboť osvojování si jazyka je jednak považováno za nejúčinnější v raném věku, jednak jsou špatné jazykové dovednosti také pokládány za jednu z hlavních překážek volného pohybu osob a vytváření pracovních sil relevantních pro potřeby evropského hospodářství;</b></p> <p>f) <b>umožněním, aby mladí lidé získali a rozvíjeli další dovednosti prostřednictvím formálního a neformálního učení, protože se tak nejen zvýší zaměstnatelnost mladých lidí tím, že budou lépe sladěny jejich dovednosti s potřebami trhu práce, ale rovněž jim umožní aktivněji přispívat k solidárním projektům a k utváření budoucnosti Evropy <sup>(1)</sup>.</b></p> <p><sup>(1)</sup> CdR 851/2017 – Investice do evropské mládeže a Evropský sbor solidarity.</p>

### Odůvodnění

Další posílení zaměření, v určitých ohledech, na specifické vzdělávací potřeby a rovné příležitosti a současné přidání rozměru celoživotního poradenství a odborné přípravy, protože vzdělávání by nemělo být omezeno věkem účastníků vzdělávání.

## Pozměňovací návrh 9

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

## Článek 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Podpora evropského rozměru ve výuce</p> <p>6. Prosazovat evropský rozměr ve výuce podporou:</p> <p>a) porozumění evropským souvislostem a společnému dědictví a povědomí o rozmanitosti členských států Unie;</p> <p>b) porozumění vzniku a fungování Unie;</p> <p>c) účasti studentů a učitelů v síti e-Twinning a přeshraniční mobilitě, zejména pro školy;</p> <p>d) projektů v terénu za účelem zvýšení informovanosti o Evropské unii ve vzdělávacích střediscích, především prostřednictvím přímé interakce s mladými lidmi.</p>	<p>Podpora evropského rozměru ve výuce</p> <p>6. Prosazovat evropský rozměr ve výuce podporou:</p> <p>a) porozumění evropským souvislostem a společnému dědictví a povědomí o rozmanitosti členských států Unie <b>i o pestré struktuře jejich orgánů na nižší než celostátní úrovni, a podporovat tak chápání společného evropského kulturního dědictví;</b></p> <p>b) porozumění vzniku a fungování Unie <b>a rovněž právům jako občanů EU;</b></p> <p>c) účasti studentů a učitelů v síti e-Twinning a přeshraniční mobilitě, zejména pro školy;</p> <p>d) projektů v terénu za účelem zvýšení informovanosti o Evropské unii ve vzdělávacích střediscích, především prostřednictvím přímé interakce s mladými lidmi <b>na místní a regionální úrovni, jelikož se jedná o úroveň správy, která je jim nejbližší;</b></p> <p>e) <b>přístupu celoživotního učení, které zahrnuje vzdělávání dospělých, ale neomezuje se na něj, podporuje neutuchající zvědavost, nabývání znalostí a dosahování excelence, jež mohou být rozvíjeny již od základního (nebo předškolního) vzdělávání a měly by být začleněny do všech fází vzdělávání;</b></p> <p>f) <b>výraznějšího zaměření na témata týkající se digitalizace evropské společnosti, aby se účastníci vzdělávání seznámili s koncepty programování a získali kompetence v oblasti kybernetické bezpečnosti a mediální gramotnosti;</b></p> <p>g) <b>záměru zajistit každému studentovi v Evropě alespoň jednu podnikatelskou zkušenost za účelem posílení podnikatelských učebních postupů, učebních postupů založených na projektech a badatelsky orientované výuce, a to jak ve formálním vzdělávání, tak v informálním učení.</b></p>

## Odůvodnění

Rozmanitost struktur na nižší než celostátní úrovni v členských státech EU je zásadním prvkem politického a kulturního dědictví EU a hlavní referenční bod pro rozvoj aktivního občanství na základě práv vyplývajících z občanství EU.

**Pozměňovací návrh 10**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

*Článek 7*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Podpora učitelů a výuky</p> <p>7. Umožnit, aby učitelé, ředitelé škol a akademičtí pracovníci prosazovali společné hodnoty a aby poskytovali inkluzivní vzdělávání, a to prostřednictvím:</p> <p>a) opatření, aby učitelé, ředitelé škol a akademičtí pracovníci byli schopni předávat vědomosti o společných hodnotách, propagovat aktivní občanství, vzbuzovat pocit sounáležitosti a reagovat na různé potřeby účastníků vzdělávání; <b>a</b></p> <p>b) prosazování výměn a programů vzájemného učení a také poradenstvím a odborným vedením pro učitele a akademické pracovníky.</p>	<p>Podpora učitelů a výuky</p> <p>7. Umožnit, aby učitelé, ředitelé škol a akademičtí pracovníci prosazovali společné hodnoty a aby poskytovali inkluzivní vzdělávání, a to prostřednictvím:</p> <p>a) opatření, aby učitelé, ředitelé škol a akademičtí pracovníci byli schopni předávat vědomosti o společných hodnotách, propagovat aktivní občanství, vzbuzovat pocit sounáležitosti a reagovat na různé potřeby účastníků vzdělávání;</p> <p>b) prosazování výměn <b>osvědčených postupů</b> a programů vzájemného učení a také poradenstvím a odborným vedením pro učitele a akademické pracovníky <b>i mobilitou v rámci programu Erasmus+ <sup>(1)</sup>; a</b></p> <p>c) <b>podpory opatření k usnadnění výměn učitelů a rodičů/pečovatelů za účelem posílení vazeb mezi školou a rodinou/domácím prostředím a podpory stálého dialogu, jenž je pro úspěšné začlenění účastníků vzdělávání do školního prostředí a jejich celkovou socializaci rozhodující.</b></p> <p><sup>(1)</sup> CdR 3139/2017 – SEDEC-VI/029: Modernizace základního a vyššího vzdělávání.</p>

**Odůvodnění**

—

**Pozměňovací návrh 11**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

*Článek 11*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><b>12. Zajistit, aby všechny veřejné instituce, školy a vzdělávací zařízení v EU byly vybaveny nezbytnou vysokorychlostní širokopásmovou infrastrukturou a digitálním zařízením, zejména ty, které se nacházejí v oblastech se zeměpisnými, demografickými nebo sociálními problémy, aby v digitálním věku nedocházelo k prohlubování vzdělávacích a kulturních rozdílů.</b></p>

**Odůvodnění**

Vyplývá z textu.

**Pozměňovací návrh 12**

návrh doporučení Rady o podpoře společných hodnot, inkluzivního vzdělávání a evropského rozměru ve výuce

**Článek 15**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>15. Posoudit a vyhodnotit opatření přijatá v reakci na toto doporučení, <b>zejména</b> prostřednictvím strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020), včetně monitoru vzdělávání a odborné přípravy.</p>	<p>15. Posoudit a vyhodnotit opatření přijatá v reakci na toto doporučení, <b>a to každoročně v rámci procesu evropského semestru a</b> prostřednictvím strategického rámce evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020), včetně monitoru vzdělávání a odborné přípravy.</p>

**Odůvodnění**

Zahrnutí tohoto rozměru do procesu evropského semestru by umožnilo účinné sledování a hodnocení pokroku v této oblasti.

**II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

## EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

**Obecné připomínky**

- podporuje obecnou vizi evropského prostoru vzdělávání a souhlasí s tím, že vzdělávání a kultura jsou hlavními faktory, díky nimž se Evropa může stát odolnější v kontextu zrychlující globalizace a současných geopolitických trendů;
- rovněž souhlasí s tím, že je třeba více podporovat soubor základních hodnot, na nichž je Evropská unie založena a jež přijaly všechny členské státy EU tím, že vstoupily do EU. V této souvislosti zdůrazňuje význam neustálého a společného závazku prosazovat tyto hodnoty jako základní prvek evropské identity, který vyžaduje aktivní evropské občanství, jež je zakotveno v rozmanitosti kultur;
- zdůrazňuje, že vzdělávání a kultura mají široký dopad na všechny oblasti života, zejména na posílení společnosti, a jsou tudíž klíčovými nástroji pro uskutečnění lepší kulturní integrace Evropanů, jakož i pro usnadnění sociálního začleňování, konstatuje, že vzdělávání k občanství je v tomto ohledu základním prvkem, a zdůrazňuje, že zvyšování povědomí široké veřejnosti o občanství EU by mělo být zaměřeno především na mladé lidi <sup>(1)</sup>;
- zdůrazňuje, že hlavní odpovědnost za politiku v oblasti vzdělávání a kultury nesou členské státy a jejich regionální a místní orgány a že v souladu s článkem 6 SFEU by činnost EU měla pouze doplňovat, podporovat nebo koordinovat činnost členských států a napomáhat iniciativám týkajícím se regionální a místní spolupráce v těchto oblastech. Upozorňuje na to, že veškerá opatření EU v této oblasti musí být plně opodstatněná z hlediska subsidiarity a proporcionality;
- zdůrazňuje, že kultura je hlavním prvkem, který utváří identitu, a proto podtrhuje nutnost zabývat se posilováním evropské identity právě prostřednictvím kultury, aby byla zachována legitimita demokratických struktur na evropské úrovni, a z toho důvodu podporuje činnosti týkající se vzájemné informovanosti a obeznámení se Evropanů s vlastní hodnotou kulturního a uměleckého vyjadřování, aby se posílily společné kulturní prvky naší evropské identity;
- poukazuje na to, že místní a regionální orgány hrají v politikách v oblasti vzdělávání a kultury klíčovou úlohu vzhledem k tomu, že mají blízko k evropským občanům, a trvá na tom, aby i nadále hrály stěžejní roli při provádění a přizpůsobování navrhovaných opatření a reforem;

<sup>(1)</sup> CdR 1319/2017.

7. má za to, že navrhované opatření ve stávající podobě zřejmě nevzbuzuje obavy ohledně zásady subsidiarity, a zdůrazňuje, že je důležité dodržovat zásadu proporcionality, aby se zajistilo, že nebude vytvářena nová finanční nebo administrativní zátěž, avšak zároveň bude v příštím VFR zajištěna vysoká finanční podpora politikám a programům v oblasti vzdělávání a kulturního dědictví;

### **Evropský program**

8. souhlasí s významem uvedených oblastí, v nichž probíhá důležitý vývoj, poukazuje nicméně na to, že nejsou nezávislé, a vyzývá k prozkoumání způsobu, jakým spolu vzájemně souvisejí;

9. v rámci poznávání a šíření projektu budování Evropy se musí zdůraznit význam sítě Europe Direct, jejímž cílem je šíření informací o prvcích tohoto projektu mezi občany Unie;

10. vyslovuje se pro to, aby bylo v evropském pilíři sociálních práv zakotveno právo na vzdělání a odbornou přípravu jakožto jedno ze základních sociálních a lidských práv<sup>(2)</sup>;

### **Evropská identita a povědomí o kulturním dědictví**

11. poukazuje na to, že pro dosažení obecného blaha jsou důležité hodnoty EU prosazované v Listině základních práv, jimiž je lidská důstojnost, svoboda, rovnost a solidarita, a proto vyzývá k většímu začleňování, respektování duchovního a morálního dědictví národů Evropy a zhodnocení iniciativ, jež prosazují lepší soužití;

12. znovu opakuje, že je důležité věnovat poznání a šíření evropské kultury, historie a identity pozornost i prostředky. V tomto ohledu se navrhuje rozšíření programu „Evropa pro občany“, aby se tak umožnila podpora většího počtu iniciativ vztahujících se k tomuto cíli;

13. zdůrazňuje význam zapojení občanů do politické činnosti EU a, jak je uvedeno ve zprávě „Oslovit občany EU: nová příležitost“, vyzdvihuje zásadní úlohu pojmu společenství, který zahrnuje místní, regionální, celostátní a mezinárodní podmínky, v nichž občané žijí, pro vytvoření společného veřejného prostoru, v jehož rámci mohou jednotlivci společně jednat na základě hodnot<sup>(3)</sup>. Z toho důvodu by evropská identita a společné hodnoty měly doplňovat stávající regionální a národní pojmy sounáležitosti, a podpořit tak víceúrovňové občanství, jak je stanoveno v Listině základních práv Evropské unie a v článku 2 Lisabonské smlouvy;

14. znovu zdůrazňuje význam Evropského roku kulturního dědictví 2018 pro podporu kulturního povědomí a úlohu kultury jak při posilování evropské identity, tak při podpoře začleňování;

15. vyzývá k silnějšímu zapojení členských států a jejich měst a regionů do vytvoření evropské vize a za účelem zviditelnění projektů a iniciativ EU, které jsou v současné době ohroženy častým přičítáním úspěchů EU jednotlivým státům a obviňováním EU za neúspěchy, jak předseda Juncker zdůraznil ve svém projevu o stavu Unie v roce 2016;

16. vyzývá k přijetí zvláštních opatření s cílem zachovat, rozvíjet a popularizovat evropské tradiční umění a řemesla, živé kulturní dědictví a iniciativy v oblasti živé historie, jakož i další kulturní a umělecké iniciativy a činnosti, jež jsou součástí kultury současné evropské společnosti a podporují společnou identitu, a to vzhledem k jejich interaktivní povaze, která usnadňuje „učení praxí“ a zapojení do kulturního života;

17. žádá proto, aby byl Evropský rok kulturního dědictví 2018 zahrnut do strategických iniciativ na podporu regionálního kulturního rozvoje, které zvyšují vzájemné poznání a otevírají nové příležitosti pro udržitelný kulturní cestovní ruch. Tyto iniciativy by mohly být financovány z programu Kreativní Evropa, a podpořit tak šíření evropského kulturního dědictví i po roce 2018;

<sup>(2)</sup> CdR 3141/2017.

<sup>(3)</sup> „Oslovit občany EU: nová příležitost“, zpráva Luca Van den Brandeho, člena VR a zvláštního poradce předsedy Evropské komise Jean-Clauda Junckera pro komunikaci s občany, s. 10 ([https://ec.europa.eu/commission/publications/reaching-out-eu-citizens-new-opportunity\\_en](https://ec.europa.eu/commission/publications/reaching-out-eu-citizens-new-opportunity_en)).



18. požaduje, aby označení „Evropské dědictví“ sloužilo této iniciativě k posílení evropské identity a přiblížilo se samotným regionům a aby se objasnily postupy pro výběr nových míst, jež chtějí toto označení získat, s cílem podpořit jeho rozšíření a zavést účinná opatření pro jeho šíření;
19. navrhuje představit nové příležitosti ke kulturní mobilitě pro všechny regiony, včetně odlehlejších oblastí, jako jsou nejvzdálenější a ostrovní regiony, a rozšířit rozsah těchto stávajících;
20. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mají ze strategického hlediska nejlepší předpoklady k tomu, aby analyzovaly specifické potřeby různých skupin obyvatel na svém území, aby na ně reagovaly, položily tak základy pro účinný mezikulturní dialog a posílily poznávání společné evropské kultury a umožnily občanům přístup k ní;
21. poukazuje na to, že je důležité nabídnout kulturnímu dědictví nové využití a uplatnění, a tedy rozvíjet kulturní a tvůrčí odvětví a odbornou přípravu a specializaci budoucích pracovníků v oblasti kultury;
22. zdůrazňuje úlohu kultury jakožto prostředku pro sblížení národů, jež vytváří kulturní a jazykové vazby. Jedná se rovněž o nástroj na podporu politického a hospodářského dialogu, neboť podporuje vzájemné porozumění a plodí důvěru, zájem a respekt mezi členskými státy;
23. zdůrazňuje, že je důležité předávat evropskou kulturu a s ní související hodnoty mladým Evropanům;

### Vzdělávání

24. poukazuje na to, že digitalizace společnosti v Evropě (i v oblasti vzdělávání) by mohla být v současnosti nejvíce transformativní snahou EU. Jedná se o postupný, vícerozměrný proces, při němž se musí rozvíjet nejen výuka žáků všech věkových kategorií ve třídách, ale také komunikace, hodnocení, řízení a správa, sběr a analýza dat ve všech fázích vzdělávání;
25. upozorňuje na dopady zneužívání digitálních zdrojů, které se mohou stát nebezpečným nástrojem propagandy v rukou antidemokratických sil. Vítá proto sdělení Evropské komise „Boj proti dezinformacím na internetu: evropský přístup“<sup>(4)</sup>, které celkově odráží čtyři zásady transparentnosti, integrity, účasti a spolupráce, jež byly určeny ve zprávě „Oslovit občany EU: nová příležitost“<sup>(5)</sup>;
26. je znepokojen tím, že podle slov Komise „mnoho škol zatím nemá přístup k vysokorychlostnímu připojení a digitálním zařízením“. Tento stav je zhoršován skutečností, že mnohé z těchto škol se nacházejí v regionech s demografickými, zeměpisnými a sociálními problémy, včetně ostrovních, odlehlých a nejvzdálenějších regionů, a pokud nebudou urychleně přijata opatření, rozdíl ve vzdělání se zvětší, místo aby se zmenšovaly;
27. zdůrazňuje, že digitalizace klade na učitele další požadavky z hlediska dovedností a schopností a že zúčastněné strany musí pedagogické pracovníky v rámci jejich vzdělávání a odborné přípravy včas a náležitě připravit. Zároveň poukazuje na to, že to může být příležitostí pro inovativní metody výuky a interakce;
28. upozorňuje rovněž na to, že stále větší digitalizace také rozšiřuje prostor, v němž může dojít k útokům, a zvyšuje dopad možných kybernetických hrozeb, což dále zhoršuje velmi významná a soukromá povaha údajů, které školy shromažďují a s nimiž nakládají;
29. s ohledem na předchozí odstavec důrazně doporučuje, aby se hledisko „bezpečnosti již od fáze návrhu“ uplatňovalo jak u vzdělávacího softwaru, tak u jakéhokoli softwaru nebo databází používaných vzdělávacími institucemi; měly by být zavedeny transparentní politiky pro shromažďování a uchovávání osobních údajů;

<sup>(4)</sup> COM(2018) 236 final.

<sup>(5)</sup> [https://ec.europa.eu/commission/publications/reaching-out-eu-citizens-new-opportunity\\_en](https://ec.europa.eu/commission/publications/reaching-out-eu-citizens-new-opportunity_en).

30. uznává, že první postoje, hodnoty a identita se do značné míry utvářejí v rodině a obecně širším domácím prostředí, a podporuje tvorbu opatření pro aktivní spolupráci s rodiči, posílení vazeb mezi rodiči a školou a obecně přístup zahrnující celou školu;
31. poukazuje na to, že špatné jazykové dovednosti jsou hlavní překážkou volného pohybu pracovníků, a zdůrazňuje, že iniciativy v oblasti celoživotního učení a přípravné a pokračovací programy jazykové výuky pracovní síle a odborníkům v Evropské unii umožňují, aby se lépe přizpůsobovali potřebám trhu práce;
32. upozorňuje na skutečnost, že jazykové vzdělávání se považuje za mnohem efektivnější v raném věku, a vyzývá k tomu, aby výuka jazyků měla v učebních osnovách základních škol významnější úlohu;
33. doporučuje, aby se úroveň správy, která má na starosti vytváření učebních osnov pro školy, více zaměřila na kulturní a etnografické aspekty historie zahrnující kritickou a filozofickou analýzu všeobecných hodnot v rámci rozmanitosti a do osnov zahrnula část věnovanou Evropské unii, v níž se zdůrazní úloha lidských práv, ideálu evropského občanství a kosmopolitismu při utváření Unie. Navrhuje tedy dále spolupracovat s kulturními subjekty na místní úrovni, například na přípravě kulturního vzdělávacího plánu, jenž podpoří práci na školních osnovách, a stezky kultury představující nabídku místní kultury a umění;
34. dále vyzývá k tomu, aby byl přikládán větší význam tématům souvisejícím s digitalizací společnosti, aby se účastníci vzdělávání seznámili s koncepty programování a získali kompetence, nejen instrumentální, ale i etické, kritické a analytické, v oblastech kybernetické bezpečnosti, sociálních sítí a mediální gramotnosti;
35. podporuje záměr zajistit každému studentovi nebo uční v Evropě alespoň jednu podnikatelskou zkušenost, pokud možno v jiné zemi EU, a vyslovuje se pro posílení podnikatelských učebních postupů, učebních postupů založených na projektech a badatelsky orientované výuky, a to jak ve formálním vzdělávání, tak v informálním učení, a také v podnicích, sdruženích, nadacích či jiných typech soukromých nebo veřejných subjektů, čímž se podpoří podnikavost a kreativita. Vyzývá proto k další spolupráci mezi školami, soukromým sektorem a subjekty třetího sektoru a dále žádá, aby byly vytvořeny vzdělávací programy, jejichž cílem je sladit dovednosti studentů s potřebami trhu práce;
36. podporuje opatření k zajištění rovných příležitostí pro všechny žáky, studenty a učně a ke snížení nerovnosti a doporučuje, aby byl proveden důkladný výzkum základních příčin této nerovnosti, a to v zájmu zvýšení účinnosti evropských iniciativ v této oblasti;
37. doporučuje, aby se výslovně zdůraznilo, že „přesahování rámce rovných příležitostí“ by mělo být chápáno ve smyslu „poskytování spravedlivých příležitostí“ jako prostředku k zajištění začlenění, jež vyžaduje rozhodné kroky. Tyto kroky nelze omezit na to, aby se důsledky problémů, jako je nerovnost, nedostatečné zastoupení a vyloučení řešily pomocí obnovení rovnováhy, pokud jde o příležitosti ke vzdělávání. Orgány by místo toho měly usilovat o to, aby svá opatření zaměřily na řešení základních příčin a pomohly dotčeným občanům a společenstvím je překonat. Místní a regionální orgány, které jsou evropským občanům nejbližší, by měly být oprávněny zkoumat, vytvářet a provádět taková opatření v souladu se specifickými potřebami místních společenství;
38. zdůrazňuje, že při navrhování reformy systémů vzdělávání a odborné přípravy je velmi důležité věnovat pozornost rozdílům mezi regiony, vytvořit společné základy vzdělávacích systémů členských států EU, a zamezit tak hospodářským a sociálním důsledkům chybějících dovedností a nesouladu mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi v EU. Kromě toho poukazuje na to, že aby bylo možné znovu navázat kontakty s místními organizacemi v terénu, musí EU plně uznat a využívat odborné znalosti představitelů občanské společnosti<sup>(6)</sup>;
39. opakuje, že je důležité vytvořit společný rámec pro uznávání informálního učení a neformálního vzdělávání, aby se usnadnilo vypracovávání příslušných vnitrostátních postupů;
40. důrazně podporuje posílení programu Erasmus+ s cílem zdvojnásobit počet účastníků, do roku 2025 oslovit účastníky vzdělávání ze znevýhodněného prostředí a rozšířit působnost na celoživotní učení a mobilitu pedagogických pracovníků, a zajistit tím mobilitu všech studentů za rovných podmínek nezávisle na jejich bydlišti, včetně těch, kteří pocházejí z odlehklých, ostrovních a nejbližších regionů;

<sup>(6)</sup> Van den Brande, Oslovit občany EU: nová příležitost, s. 14.

41. doporučuje, aby v zájmu boje proti dezinformačním kampaním a tendenci falešných zpráv byly evropské orgány vyzývány a podporovány k tomu, aby rychle reagovaly a proaktivně poskytovaly příslušné údaje v komplexní podobě. Prostřednictvím moderních internetových technologií lze rovněž uplatňovat lepší mechanismy pro reagování na otázky a obavy občanů;
42. poukazuje na to, že aby byl zajištěn rovný přístup ke zdrojům programu Erasmus+, každý evropský občan by měl mít rovný přístup k informacím a podpoře. Proto by měla být přijata zvláštní opatření, která by umožnila oslovit účastníky vzdělávání ze znevýhodněného prostředí. Poskytnout místním a regionálním orgánům možnost pomoci občanům a organizacím z jejich komunity zapojit se do tohoto programu může přispět k rozšíření programu Erasmus+ udržitelným a účinným způsobem;
43. podporuje činnosti zaměřené na zvýšení správní kapacity stávajících kanceláří Erasmus+, jako jsou krátkodobé výměny pracovníků, dny informování o správě a další, které budou považovány za nezbytné, aby se snížil nedostatek kompetencí týkajících se správy programu Erasmus+ v jednotlivých vzdělávacích ústavech, který vede k nerovnosti příležitostí pro studenty těchto ústavů;
44. navrhuje zařadit do působnosti programu Erasmus+ činnosti, které patří do oblasti vědeckých iniciativ občanů a souvisejícího filozofického myšlení, a to vzhledem k jejich významu pro celoživotní učení, jejich schopnosti vytvářet působivé vrstevnické vzory a jejich důležitost pro podporu přírodních, humanitních a společenských věd, technologií, inženýrství a matematiky (STEM);
45. zdůrazňuje, že celoživotní učení zahrnuje vzdělávání dospělých, ale není s ním totožné. Vzdělávání dospělých se zabývá vzdělávacími potřebami vyplývajícími z transformace práce pro rostoucí dospělou populaci a jinými znalostmi a společenskými dovednostmi v souvislosti s celoživotním učением. Vychází z přístupu založeného na neustálém zkoumání a získávání poznatků a excelence, jež lze rozvíjet již v době primárního (nebo předškolního) vzdělávání a který by měl být začleněn do všech fází vzdělávání;
46. je si vědom, že k posílení programu Erasmus+ bude zapotřebí ambiciózního financování a jednodušších postupů, aby bylo dosaženo cílů programu. V tomto ohledu VR uznává, že Spojené království je v současnosti jedním z hlavních účastníků tohoto programu. Vyzývá tudíž k tomu, aby bylo v rámci probíhajících jednání regionům a místním orgánům ze Spojeného království umožněno, aby se i nadále podílely na programech evropské spolupráce v období po roce 2020 stejným způsobem, jako je tomu u jiných zemí, které nejsou členy EU;
47. důrazně podporuje prioritní opatření zaměřená na vybudování inkluzivních a propojených systémů vysokoškolského vzdělávání a vyzývá k tomu, aby byla věnována zvláštní pozornost okrajovým univerzitám a univerzitám v nejvzdálenějších regionech a přeshraniční spolupráci. Základním předpokladem by mělo být přesvědčení, že žádná univerzita není okrajová a že všechny univerzity jsou nebo by měly také být regionální;

### Hlavní politiky

48. obecně vzato vítá návrhy hlavních politik předložené Evropskou komisí a zdůrazňuje význam zapojení celé evropské společnosti, zejména mladých lidí, do navrhování reforem v oblasti vzdělávání a kultury a naslouchání jejich hlasu;
49. varuje, že posílení evropského rozměru stanice Euronews je sice krokem správným směrem, ale může být pouze jednou ze součástí mnohem komplexnější politiky a strategie pro sdělovací prostředky a informování, které budou reagovat na nedávný sociální a geopolitický vývoj.

V Bruselu dne 17. května 2018.

*předseda*  
Evropského výboru regionů  
Karl-Heinz LAMBERTZ

**Stanovisko Evropského výboru regionů Kulturní dědictví jakožto strategický zdroj pro větší soudržnost a udržitelnost regionů v EU**

(2018/C 361/06)

**Zpravodajka:** Babette WINTER (DE/SES), státní tajemnice pro evropské záležitosti a kulturu ve státní kanceláři spolkové země Durynsko

## POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

### Kulturní rozmanitost a společné evropské dědictví

1. konstatuje, že rozmanité formy kulturního dědictví jsou pro Evropu cenným aktivem. Jsou nástrojem, který může značně přispět k větší soudržnosti a udržitelnosti regionů v EU a podpořit identitu v regionech i v celé Evropě a který obzvlášť odráží heslo EU „Jednotná v rozmanitosti“ a doplňuje závazek Evropské unie respektovat kulturní rozmanitost, jenž je zakotven v článku 22 Listiny základních práv EU;
2. odkazuje v tomto stanovisku na dokumenty Evropské komise <sup>(1)</sup>, <sup>(2)</sup>, Evropské rady <sup>(3)</sup> a Evropského výboru regionů (VR) <sup>(4)</sup>, které pojednávají o budoucnosti Evropy a posilování evropské identity prostřednictvím vzdělávání a kultury;
3. zdůrazňuje význam hodnot EU zakotvených v Listině základních práv EU – lidské důstojnosti, svobody, rovnosti a solidarity – pro dosažení obecného blaha, a proto požaduje, aby byly tyto hodnoty při podpoře kulturního dědictví více zohledňovány;
4. zdůrazňuje, že kulturní dědictví a kulturní identita jsou důležitým prostředkem ke zvyšování znalostí a povědomí občanů o společných kulturních, duchovních a náboženských kořenech v Evropě, jež byly ovlivněny hodnotami osvícenství, v celé jejich rozmanitosti. Kulturní dědictví a kulturní identita mohou zvýšit porozumění pro změny a dějiny společnosti a mohou posílit toleranci a akceptování rozdílů v reakci na euroskepticismus a rostoucí protievropské postoje;
5. upozorňuje na to, že právě díky znalosti staletých vazeb v Evropě jsou v atmosféře vzájemné úcty uznávány rozmanitost a rozdíly, které v žádném případě nesmí být důvodem k distancování se či dokonce k izolaci. Proto je proti jakémukoli zneužívání kulturního dědictví k distancování se, a to v EU i mimo ni;
6. konstatuje, že na jedné straně občané EU podle průzkumu Eurobarometr <sup>(5)</sup> považují kulturu za nejsilnější pojítko v Evropské unii (ještě před evropskými hodnotami a právním státem), zároveň však více než 50 % popírá existenci společné evropské kultury <sup>(6)</sup>;
7. domnívá se, že tyto výsledky jsou rozporuplné jen zdánlivě a že jsou naopak spíše výrazem společných kulturních kořenů a propojení, jež mají v různých regionech různou podobu, a že se v nich odráží motto EU „Jednotná v rozmanitosti“;
8. konstatuje, že to je důvodem, proč zejména regionální úroveň nese zvláštní odpovědnost za podporování kultury jakožto významného společenského pojítko – jak s jejími jednotlivými regionálními specifiky, tak i v rámci propojení a výměn v Evropě, ale i za hranicemi nynější Evropské unie. To z EU činí pilíř tohoto světadílu;

<sup>(1)</sup> Bílá kniha o budoucnosti Evropy – Úvahy a scénáře pro EU27 v roce 2025 (COM(2017) 2025 final).

<sup>(2)</sup> Sdělení Posilování evropské identity prostřednictvím vzdělávání a kultury, jež bylo určeno pro summit hlav států a předsedů vlád EU, který se konal dne 17. listopadu 2017 ve švédském Göteborgu (COM(2017) 673 final).

<sup>(3)</sup> Poznámka v rámci agendy lídrů k otázce vzdělávání a kultury – k dispozici v angličtině zde: [http://www.european-council.europa.eu/media/31544/en\\_leaders-agenda-note-on-education-and-culture.pdf](http://www.european-council.europa.eu/media/31544/en_leaders-agenda-note-on-education-and-culture.pdf).

<sup>(4)</sup> RESOL-VI/014, CdR 4785/2016 fin.

<sup>(5)</sup> Běžné vydání Eurobarometru, č. 88.

<sup>(6)</sup> Zvláštní vydání Eurobarometru, č. 466.

9. vyzývá proto Unii, aby přidala svou vlastní identitu a sdílené hodnoty ke stávajícím regionálním a národním koncepcím soudržnosti, a podpořila tak víceúrovňové občanství, jak je to stanoveno v Listině základních práv Evropské unie a v článku 2 Lisabonské smlouvy;

10. poukazuje na zprávy jednotlivých států o provádění úmluvy UNESCO <sup>(7)</sup>, k níž přistoupily mnohé – nikoli však všechny – členské státy EU;

11. potvrzuje zjištění Evropské komise <sup>(8)</sup>, že vzdělávání a kultura spadají v prvé řadě do působnosti členských států, ať už na celostátní, regionální či místní úrovni. Vzhledem k tomu, že články 6 a 167 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že EU má v oblasti kultury pouze pravomoc podporovat, koordinovat nebo doplňovat činnosti členských států, podporuje VR iniciativy EU, jež spadají do této oblasti působnosti a jež vyzdvihují důležitý mezinárodní a evropský rozměr této oblasti politiky;

12. vítá skutečnost, že na neformálním zasedání ministrů kultury věnovaném tématu „Kultura – inkluzivní hodnota EU“ a v závěrech Rady o pracovním plánu pro kulturu <sup>(9)</sup> byly vyzdvíženy důležitost přístupu ke kultuře, zabezpečení kulturního dědictví, mobilita umělců a větší veřejná podpora;

### **Kulturní dědictví a kulturní aktivity pro účely identifikace, sociální soudržnosti a společenského rozvoje**

13. zdůrazňuje, že kulturní dědictví může podpořit vnímání společné identity v rámci regionu, jeho vazeb na vlastní tradice a dějiny a rozvoj spolupráce uvnitř regionu. To může stimulovat nové kulturní a vzdělávací iniciativy, mezikulturní dialog, a tím i společenskou aktivitu;

14. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány mají důležité kompetence, pokud jde o podporu mezikulturního dialogu, zejména díky tomu, že koordinují vícerozměrné místní a regionální sítě v oblasti kultury, do nichž jsou zapojeny všechny významné subjekty. V tomto kontextu je třeba posílit partnerství veřejného a soukromého sektoru;

15. je potěšen skutečností, že vedoucí představitelé EU v Římském prohlášení <sup>(10)</sup> ocenili vzdělávání, kulturu a strategie zaměřené na mládež, a podporuje názor, že „vzdělávání (...) a kultura jsou důležité nejen pro konkurenceschopnost, ale také pro inkluzivnost a soudržnost naší společnosti“;

16. vyzdvihuje význam *Evropského roku kulturního dědictví 2018* jakožto významné iniciativy a vítá, že Evropská komise již oznámila, že bude provedeno vyhodnocení. V této souvislosti zdůrazňuje, že pozitivní dopad *Evropského roku kulturního dědictví 2018* musí být v nadcházejících letech dále zvyšován přijímáním návazných opatření. To se musí odrazit i v rámci různých podpůrných programů v nadcházejícím víceletém finančním rámci, aby bylo šíření evropského kulturního dědictví podporováno i po roce 2018;

17. připomíná, že mobilita umělců – mj. díky programu Kreativní Evropa – přispívá k úspěchu evropské integrace, a proto se domnívá, že je nutné program Kreativní Evropa provádět i nadále a rozšířit ho;

18. je přesvědčen, že kulturní dědictví přispívá k sociální soudržnosti a ke kvalitě života. Díky historicky daným lokalitám, které neleží pouze v místech, jež jsou v současnosti ve výhodnější situaci a jsou hojně navštěvována, ale i v místech a regionech, jež momentálně čelí specifickým problémům, může kulturní dědictví skýtat příležitosti k rozvoji, mimo jiné i z toho důvodu, že má nesmírný potenciál pro vytváření pracovních míst. To platí především v regionech zasažených demografickými změnami a úbytkem obyvatelstva, v nejvzdálenějších regionech a v městských aglomeracích potýkajících se s mimořádnými problémy s integrací;

19. zdůrazňuje, že k rozsáhlému zapojení společnosti do koncepcí kulturního rozvoje a k zajištění větší podpory a většího pochopení pro investice do kultury mohou být účelné participativní přístupy místních a regionálních orgánů. To povede k trvalému posílení sociální pospolitosti a odpovědnosti společnosti za místní kulturní dědictví;

<sup>(7)</sup> Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví přijatá Generální konferencí UNESCO na jejím sedmnáctém zasedání v Paříži dne 16. listopadu 1972.

<sup>(8)</sup> COM(2017) 673 final.

<sup>(9)</sup> Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o pracovním plánu pro kulturu (2015–2018) (Úř. věst. C 463, 23.12.2014, s. 4).

<sup>(10)</sup> [https://europa.eu/european-union/eu60\\_cs](https://europa.eu/european-union/eu60_cs).



20. vybízí místní a regionální orgány k tomu, aby vyhodnotily své zkušenosti s takovými participativními přístupy a podělily se o ně;
21. vyzývá k tomu, aby si nejrůznější subjekty intenzivněji vyměňovaly zkušenosti ohledně možných řešení, jak zajistit, aby se např. knihovny, muzea a další kulturní zařízení stala místy pro setkávání či „třetími místy“ určenými k výměnám a k účasti na diskusích o budoucnosti našich měst a regionů. V této souvislosti zdůrazňuje možnost využít všeobecných informačních sítí Evropské unie, jako například Europe Direct;
22. zároveň požaduje, aby byla na úrovni EU více podporována výměna zkušeností mezi místními a regionálními orgány a mezi zástupci kulturních institucí z různých regionů a členských států;
23. v této souvislosti konstatuje, že pro místní subjekty jsou překážkou zejména jazykové bariéry, jejichž odstranění musí podpořit evropská úroveň;
24. kromě toho se vyslovuje pro další podporu infrastruktury v oblasti kulturního dědictví v rámci příštího víceletého finančního rámce (VFR), se zvláštním zřetelem na sociální a kulturní soudržnost. Navíc je třeba posílit výrobní řetězce, které jsou spojené s udržitelným nakládáním s kulturním dědictvím, a podporovat meziodvětvové projekty spolupráce např. mezi kulturním dědictvím a vzděláváním;
25. zdůrazňuje, že kultura sice patří do společné odpovědnosti všech subjektů ve společnosti – místních a regionálních orgánů a členských států –, vyžaduje však zároveň i specifické financování ze strany soukromého sektoru a angažovanost dobrovolníků resp. občanské společnosti;
26. upozorňuje na to, že významný potenciál pro budoucnost skýtá především digitalizace kulturního dědictví a forem jeho předávání. Díky ní může zejména mladá generace získat nový způsob přístupu, nicméně jejím prostřednictvím lze rovněž po celé Evropě šířit povědomí o kulturní rozmanitosti. Digitalizace má navíc již ze své podstaty nadnárodní charakter, a představuje tedy velmi užitečný nástroj pro rozvoj rozmanitého a udržitelného cestovního ruchu;
27. vyzývá proto všechny úrovně, aby důrazně podpořily knihovnu EUROPEANA jakožto veřejnou digitální platformu pro naše dědictví;
28. podporuje požadavek organizace Culture Action Europe<sup>(11)</sup>, aby se zajistilo, že nejméně 1 % příštího VFR bude vyčleněno na všechny oblasti politiky a programy podpory v oblasti kultury;

### **Vliv kulturního dědictví na cestovní ruch a hospodářský rozvoj regionů**

29. vyzdvihuje význam kulturního dědictví pro hospodářský rozvoj regionů, zejména prostřednictvím cestovního ruchu – vzhledem k tomu, že 26 % všech turistů v EU<sup>(12)</sup> uvádí, že kultura je klíčovým faktorem při výběru jejich destinace –, ale také jakožto „měkkého“ faktoru pro zvýšení přitažlivosti pracovních míst v dané lokalitě;
30. konstatuje, že kulturní a kreativní odvětví se podílí více než 3 % na HDP a přibližně stejnou měrou přispívá k zaměstnanosti v EU<sup>(13)</sup> a je rovněž stále významnějším hospodářským faktorem především v městských aglomeracích;
31. poukazuje na to, že místní a regionální orgány úspěšně začlenily kulturní a kreativní odvětví do svých strategií rozvoje, což přispělo ke stimulaci místní ekonomiky a mj. podpořilo zakládání nových podniků poskytujících specializované služby v různých odvětvích. K ještě většímu využívání kreativního potenciálu v regionech je třeba rozšířit scénáře podpory na všechny oblasti hospodářství a kultury;
32. konstatuje, že vedle prioritního restaurování a zachování kulturních památek má zásadní význam otázka správy a osvětové výchovné činnosti kulturních zařízení, která je rozhodující pro to, zda bude moci kulturní památka plně rozvinout svůj potenciál z hlediska cestovního ruchu spojeného s kulturou a z hlediska hospodářství a společnosti;
33. zdůrazňuje, že to, jak umělci kreativně přistupují ke kulturnímu dědictví, může mít mimořádný a inovativní vliv na čerpání poznatků z dějin pro budoucnost společnosti;

<sup>(11)</sup> <https://cultureactioneurope.org/files/2018/03/CAE-Reflection-paper-Agenda-for-Culture-2018.pdf>.

<sup>(12)</sup> Preferences of Europeans towards Tourism – Flash Eurobarometer Report 432 (březen 2016): <http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/FLASH/surveyKy/2065>.

<sup>(13)</sup> [https://ec.europa.eu/culture/policy/cultural-creative-industries\\_en](https://ec.europa.eu/culture/policy/cultural-creative-industries_en).

34. poznamenává, že kromě nedostatečných finančních zdrojů brání dalšímu rozvoji kulturního dědictví ve strategický zdroj regionů také zčásti nedostatečná viditelnost a chybějící politická uvědomělost;
35. v této souvislosti vítá zavedení označení „evropské dědictví“ a vyzývá Komisi, aby přijala opatření ke zvýšení míry jeho známosti;
36. zdůrazňuje, že kultura je po veřejných službách a infrastruktuře, jako jsou například bytová výstavba, veřejná doprava a školní vzdělávání dětí, rozhodující pro atraktivitu jednotlivých lokalit. S ohledem na současný vývoj v oblasti migrace, intraregionální a extraregionální mobility a demografie je to pro místní a regionální strategie rozvoje stále důležitější, neboť se tím má zvýšit udržení pracovních sil ve znevýhodněných regionech a nastolit v městských aglomeracích rovnováha;
37. upozorňuje na to, že kulturní dědictví musí být vedle atraktivní nabídky současné kultury faktorem udržitelného cestovního ruchu zejména na regionální úrovni. To platí ve stejné míře u předních památek, jako jsou lokality zapsané na seznam světového dědictví UNESCO nebo lokality nesoucí označení „evropské dědictví“, jako u rozmanitých místních památek kulturního dědictví;
38. zdůrazňuje, že široce rozmístěné kulturní dědictví umožňuje přeměrovat a lépe rozložit dopady cestovního ruchu spojeného s kulturou, a to díky rozsáhleji rozprostřené nabídce cestovního ruchu. Ulehčí se tak jednotlivým lokalitám, které vzhledem k počtu turistů narážejí na hranice svých kapacit a u nichž by další zvýšení návštěvnosti mělo za následek škody na kulturním dědictví. Zdůrazňuje, že využití méně známých kulturních památek z hlediska cestovního ruchu představuje účinný nástroj pro diverzifikaci nabídky cestovního ruchu a podnícení udržitelného rozvoje v okrajových oblastech, a to tím spíše, když budou jednotlivé projekty zaměřené na využití památek v cestovním ruchu v souladu s obecnějšími plány územního rozvoje a budou začleněny do systému místních služeb, zejména co se týče udržitelné mobility. Na to je třeba nahlížet zejména s ohledem na skutečnost, že cestovní ruchu spojený s kulturou nabývá v Evropě na intenzitě a vytváří především taková pracovní místa, jež jsou spjata s konkrétním místem;

### **Kroky nezbytné k rozvoji a využití potenciálu kulturního dědictví**

39. kritizuje skutečnost, že ve strategii Evropa 2020 pro další rozvoj EU nedostala kultura žádný prostor;
40. požaduje proto, aby byl na kulturu – včetně jejích institucí a pamětihodností – vzhledem k jejímu prokázanému významu pro soudržnost EU a pro sociální a ekonomický rozvoj řady regionů brán zřetel a stala se strategickou součástí navazující strategie i plánování politik;
41. trvá na tom, aby byly kultura a kulturní dědictví lépe začleněny mezi priority příštího VFR, a to jednak jejich systematickým zohledňováním, jednak stanovením rozpočtového cíle pro program navazující na program Kreativní Evropa ve výši přes 2 miliardy EUR;
42. zdůrazňuje, že jsou vytvářena kulturní partnerství mezi všemi členskými státy, a v tomto ohledu vyzývá k většímu podporování tematických přeshraničních kulturních tras, mj. v rámci programu Interreg;
43. požaduje, aby se podpora zdrojů kulturního dědictví pro regionální rozvoj stala důležitým prvkem politiky soudržnosti po roce 2020. Prostředky přidělené pro účely široce pojatého kulturního dědictví by měly být navýšeny, v žádném případě sníženy. Tematické zaměření by za předpokladu, že bude pravidlem i po roce 2020, mělo zohledňovat kulturní záležitosti;
44. zdůrazňuje, že by Evropská unie měla zavést skutečnou strategii pro kulturní diplomacii. Je proto nezbytné podporovat kontakty a výměny mezi evropskými regiony – zejména těmi nejbližšími – a třetími zeměmi v oblasti umění a kultury, mimo jiné pomocí opatření, která by usnadnila mobilitu umělců a jejich děl směrem do třetích zemí a naopak. V této souvislosti opakuje svou výzvu, aby Evropská komise připisovala přednostní význam dalšímu rozvoji kulturní diplomacie tak, aby mohla být začleněna do zahraniční politiky EU <sup>(14)</sup>;

(<sup>14</sup>) COR-2016-05110.



45. kritizuje skutečnost, že stanovení maximální výše rozpočtu určeného na investice do projektů kulturní infrastruktury v rámci EFRR, které provedla Evropská komise ve stávajícím programovém období strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, na úrovni 5 milionů EUR brání rozvoji rozsáhlejší kulturní infrastruktury;
46. vyzývá proto Evropskou komisi, aby toto svévolné omezení opět zrušila a zaměřila programy na obsahová kritéria a zamýšlené cíle, zejména na evropskou přidanou hodnotu;
47. znovu se obrací na strany, které vyjednávají dohodu o vystoupení Spojeného království z EU, aby zohlednily potenciální dopady brexitu na programy EU v oblasti vzdělávání, kultury a mládeže, a vyzývá je, aby našly vhodná řešení, jež umožní zapojení třetích zemí;
48. považuje za nezbytné, aby Rada vypracovala návazný program na svůj pracovní plán pro kulturu (2015–2018) <sup>(15)</sup> a více ho rozpracovala;
49. podporuje cíl Evropské komise zavést dlouhodobý akční plán EU pro kulturní dědictví <sup>(16)</sup>, díky němuž by činnosti prováděné v rámci Evropského roku kulturního dědictví 2018 získaly stálý charakter;
50. vyzývá Evropskou komisi a Radu, aby byli na konferencích a iniciativách vzájemného učení, jejichž pořádání bylo stanoveno v závěrech Rady o pracovním plánu pro kulturu, odpovídajícím způsobem a podstatně více zapojení zástupci regionů, kteří mají přímé zkušenosti;
51. podporuje navýšení prostředků v rámci záručního mechanismu pro kulturní a kreativní odvětví a trvá na tom, aby jeho oblast působnosti byla širší a zahrnovala malé a střední podniky, neboť to přesně vystihuje oblast kultury a kreativní činnosti;
52. vyzývá členské státy, aby v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) více podporovaly také projekty v oblasti kulturní infrastruktury, vzdělávání, rekvalifikace, inovací a spolupráce;
53. vybízí místní a regionální orgány, aby se mj. v rámci pracovních skupin LEADER zaměřily na kulturní infrastrukturu ve venkovských oblastech, neboť je významným faktorem sociální soudržnosti, a zajistily v této souvislosti formy udržitelné mobility, které návštěvníkům umožní mít požitek z okolní krajiny a současně co nejvíce omezit environmentální dopad. Jde např. o cyklostezky, stezky pro pěší či vodní cesty;
54. vyzývá rovněž podnikatele v kulturním a kreativním odvětví, aby se aktivně zasazovali o rozvoj komunit a společností, mj. tak, že budou v celounijním měřítku reprodukovat úspěšné modely zapojování podniků do sítí, aby se podpořily malé a střední podniky tohoto odvětví a mohly být využity výjimečné historické a kulturní prvky daného území;
55. vyzývá k tomu, aby se při rozvoji výměn a dobrovolnických iniciativ, které se konají pod záštitou Evropského sboru solidarity v oblasti kultury a kulturního dědictví v rámci Evropského roku kulturního dědictví 2018, a dalších opatření úzce spolupracovalo s Evropskou asociací festivalů (EFA);
56. doporučuje, aby se EU ve své funkci subsidiárního podpůrného subjektu více zaměřovala na koncepce v oblasti kultury, zejména na regionální a meziregionální úrovni;
57. kritizuje skutečnost, že chybí celoevropská srovnávací hodnocení, a proto vyzývá členské státy a Komisi, aby pravidelně zadávaly vypracování hodnocení a odborných studií v zájmu provádění evropských srovnání a aby jejich závěry využívaly jako podklad pro politické diskuse na všech úrovních;
58. odmítá však pravidelné rozsáhlé shromažďování údajů a podávání zpráv, neboť by bylo příliš byrokratické;
59. upozorňuje Evropskou komisi na to, že kulturní dědictví a kulturní tvorbu považuje za významný faktor regionálního rozvoje podstatně více regionů, než vyplývá ze Strategie pro inteligentní specializaci (S3);
60. požaduje proto, aby byla v tomto ohledu více umožňována podpora výzkumu, a to i nad rámec úzkého zaměření na strategii pro inteligentní specializaci (S3);

<sup>(15)</sup> Úř. věst. C 463, 23.12.2014, s. 4.

<sup>(16)</sup> Ten by mohl navazovat na Evropský rok kulturního dědictví 2018 a měla by o něm rozhodnout „porota pro kulturní dědictví“.

61. vyzývá regiony, které ve svém kulturním dědictví spatřují obzvlášť bohatý zdroj, aby to ve své strategii pro inteligentní specializaci (S3) zohlednily;
62. je v této souvislosti rovněž zklamán tím, že přístup k umění a kultuře, které jsou klíčové pro sociální soudržnost a začleňování, není zakotven v evropském pilíři sociálních práv <sup>(17)</sup>;
63. požaduje, aby byla i nadále a více podporována virtuální knihovna EUROPEANA a aby při tom byly využívány vnitrostátní koncepce digitalizace. 10. výročí vzniku knihovny EUROPEANA v roce 2018 je ideální příležitostí k tomu, aby byla posunuta do další fáze rozvoje;
64. vyzývá Evropskou komisi, aby rozšířila udělování cen a vyznamenání bez ohledu na to, zda se EU podílela na financování projektů. Oceňování inovativních projektů umožňuje zvýšit jejich viditelnost za hranicemi regionu a členského státu, podporuje evropské výměny a povzbuzuje k realizaci podobných projektů v jiných regionech Evropy;
65. opakovaně vyslovuje svou důraznou podporu iniciativě Evropské hlavní město kultury (2020–2033) a vyzývá k zachování této iniciativy i po roce 2033, přičemž by měla ještě více zohledňovat plnou rozmanitost kulturního bohatství Evropy a podporovat dlouhodobý rozvoj společného evropského kulturního prostoru na základě zapojení veřejnosti. V této souvislosti lituje, že Evropská komise rozhodla o vyloučení Spojeného království z ročníku 2023. Společný evropský kulturní prostor totiž přesahuje hranice Evropské unie;
66. doporučuje, aby toto stanovisko z vlastní iniciativy bylo podkladem pro zasedání Rady ve složení ministrů kultury konané ve dnech 22. a 23. května 2018, na němž se bude jednat o budoucnosti EU založené na dlouhodobé vizi evropských kulturních statků a o nutnosti začlenit evropské kulturní dědictví do všech předpisů;
67. vyzývá k tomu, aby členové VR sami o sobě podněcovali pravidelné diskuse o projektech a zkušenostech souvisejících s kulturními památkami ve svých zemích.

V Bruselu dne 17. května 2018.

*předseda*  
*Evropského výboru regionů*  
Karl-Heinz LAMBERTZ

---

<sup>(17)</sup> CDR 3141/2017.

## III

(Přípravné akty)

## VÝBOR REGIONŮ

129. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VR, 16. 5. 2018–17. 5. 2018

Stanovisko Evropského výboru regionů – Přezkum mechanismu civilní ochrany EU

(2018/C 361/07)

**Zpravodaj** Adam BANASZAK (PL/EKR) místopředseda sejmiku Kujavsko-pomořanského vojvodství**Odkazy** návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 1313/2013/EU o mechanismu civilní ochrany Unie

COM(2017) 772 final/2

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Výboru regionů Lepší zvládání katastrof v EU: rescEU – Solidarita a odpovědnost

COM(2017) 773 final

## I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

## Čl. 1 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Rozhodnutí č. 1313/2013/EU se mění takto:	Rozhodnutí č. 1313/2013/EU se mění takto:
1. Článek 3 se mění takto:	1. Článek 3 se mění takto:
a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:	a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:
„e) posílení dostupnosti a využití vědeckých poznatků o katastrofách.“	„e) posílení dostupnosti a využití vědeckých poznatků o katastrofách.“
b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:	b) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>„a) pokrok při provádění rámce pro předcházení katastrofám: měřený počtem členských států, které poskytly Komisi svá posouzení rizik, posouzení svých schopností zvládnání rizik a souhrny svého plánování zvládnání katastrof, jak je uvedeno v článku 6;“</p>	<p>„a) pokrok při provádění rámce pro předcházení katastrofám: měřený počtem členských států, které poskytly Komisi svá posouzení rizik, posouzení svých schopností zvládnání rizik a souhrny svého plánování zvládnání katastrof, jak je uvedeno v článku 6;“</p> <p>c) za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 3, který zní:</p> <p><b>„3. Mechanismus Unie přikládá klíčový význam zvyšování odolnosti vůči katastrofám, včetně nebezpečí záplav, zemětřesení a lesních požárů, a to prostřednictvím nabídek odborné přípravy ve spolupráci s místními zásahovými jednotkami, včetně skupin dobrovolníků.“</b></p>

### Čl. 1 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>V čl. 5 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:</p> <p>„a) přijímá opatření pro zlepšení znalostní základny, pokud jde o rizika katastrof, a pro usnadnění sdílení znalostí, výsledků vědeckého výzkumu, osvědčených postupů a informací, mimo jiné mezi členskými státy, které sdílí společná rizika;“</p>	<p>V čl. 5 odst. 1</p> <p>a) se písmeno a) nahrazuje tímto:</p> <p>„a) přijímá opatření pro zlepšení znalostní základny, pokud jde o rizika katastrof, a pro usnadnění sdílení znalostí, výsledků vědeckého výzkumu, osvědčených postupů a informací, mimo jiné mezi členskými státy <b>a mezi místními a regionálními orgány</b>, které sdílí společná rizika;“</p> <p>b) v odstavci 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:</p> <p><b>„g) vypracuje do 31. prosince 2018 pokyny a kritéria pomoci pro seismické z odolnění budov a infrastruktury;“</b></p> <p>c) v odstavci 1 se písmeno h) mění takto:</p> <p><b>„h) podporuje využívání různých fondů Unie, z nichž lze financovat udržitelnou prevenci katastrof a díky nimž lze poskytovat on-line – a na zastoupeních Komise v členských státech i v tištěné podobě – snadno dostupné informace o tom, jak k těmto možnostem financování získat přístup;“</b></p>

**Odůvodnění**

Místní či regionální orgány mají v mnoha případech více znalostí, pokud jde o rizika katastrof, než celostátní orgány.

Je nezbytné přijmout moderní a jednotný rámec technických norem, jenž spolu s eurokódy vymezí klasifikaci seismické odolnosti a prioritní kritéria. Prováděcí pokyny by měly spojit seismické z odolnění stávajících staveb s energetickou účinností.

**Čl. 1 odst. 4**

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>4) Článek 4 6 se mění takto:</p> <p>a) písmena a) <b>a</b> b) se nahrazují tímto:</p> <p>„a) <b>do 22. prosince 2018 a poté každé tři roky</b> provedou na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni posouzení rizik <b>a zpřístupní</b> Komisi;</p> <p>b) rozvinou a zdokonalí své plánování zvládání rizik katastrof na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni na základě posouzení rizik uvedených v písm. a) a při zohlednění posouzení své schopnosti zvládat katastrofy uvedené v písm. c) a přehled týkající se rizik uvedený v čl. 5 odst. 1 písm. c).“</p> <p>b) doplňuje se nový druhý a třetí pododstavec, které znějí:</p> <p>„Komisi se poskytuje souhrn relevantních prvků plánování zvládání rizik, včetně informací o vybraných opatřeních v oblasti prevence a připravenosti, a to do 31. ledna 2019 a poté každé tři roky. Kromě toho může Komise <b>od členských států požadovat, aby poskytly zvláštní plány týkající se</b> prevence a připravenosti, které budou zahrnovat krátkodobé i dlouhodobé úsilí. Unie náležitě zváží pokrok, kterého členské státy dosáhly v oblasti prevence katastrof a připravenosti na ně, jako součást jakéhokoli budoucího mechanismu předběžných podmínek v rámci evropských strukturálních a investičních fondů;“</p>	<p>4) Článek 6 se mění takto:</p> <p>a) písmena a), b) <b>a d)</b> se nahrazují tímto:</p> <p>„a) provedou na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni <b>po konzultaci s příslušnými místními a regionálními orgány a v souladu se sendajským rámcem pro snižování rizika katastrof</b> posouzení rizik. <b>Vybrané informace získané z posouzení rizik a nezbytně nutné pro náležité fungování mechanismu by měly být zpřístupněny</b> Komisi <b>do 22. prosince 2018 a poté každé tři roky;</b></p> <p>b) rozvinou a zdokonalí své plánování zvládání rizik katastrof na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni na základě posouzení rizik uvedených v písm. a) a při zohlednění posouzení své schopnosti zvládat katastrofy uvedené v písm. c) a přehled týkající se rizik uvedený v čl. 5 odst. 1 písm. c).</p> <p><b>d) dobrovolně se zúčastní vzájemných hodnocení týkajících se schopnosti zvládání rizik a uspořádají zátěžové zkoušky řešení krizových situací.“</b></p> <p>b) doplňuje se nový druhý a třetí pododstavec, které znějí:</p> <p>„Komisi se poskytuje souhrn relevantních prvků plánování zvládání rizik, včetně informací o vybraných opatřeních v oblasti prevence a připravenosti, a to do 31. ledna 2019 a poté každé tři roky. Kromě toho může Komise <b>od členských států vyžadovat, aby vytvořily plány</b> prevence a připravenosti <b>v mezích, jež stanoví čl. 346 odst. 1 písm. a) SFEU ohledně zpřístupnění údajů o podstatných zájmech jejich bezpečnosti, a poskytnout jim řídicí rámec pro vypracování těchto plánů,</b> které budou zahrnovat krátkodobé i dlouhodobé úsilí. Unie náležitě zváží pokrok, kterého členské státy dosáhly v oblasti prevence katastrof a připravenosti na ně, jako součást jakéhokoli budoucího mechanismu předběžných podmínek v rámci evropských strukturálních a investičních fondů;“</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise může rovněž zřídit zvláštní konzultační mechanismy na podporu plánování a koordinace prevence a připravenosti mezi členskými státy vystavenými podobným druhům katastrof.“	Komise může rovněž zřídit zvláštní konzultační mechanismy na podporu plánování a koordinace prevence a připravenosti mezi členskými státy – <b>také na regionální a místní úrovni</b> – vystavenými podobným druhům katastrof.“

### Odůvodnění

Je nezbytné, aby se posouzení rizik nepřipravovala způsobem „shora dolů“, tedy s vynecháním místních/regionálních orgánů. Orgány na nižší než celostátní úrovni správy mohou mít více informací o rizicích na daném území a jejich zástupci se musí aktivně účastnit přípravy posouzení rizik.

### Čl. 1 odst. 4a – vložit nový odstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
—	<p><b>Čl. 8 písm. a) se mění takto:</b></p> <p><b>„Komise provádí v souvislosti s připraveností tyto činnosti:</b></p> <p><b>a) spravuje středisko ve spolupráci s příslušnými stávajícími vnitrostátními a místními a regionálními orgány;“</b></p>

### Odůvodnění

Je nezbytné zajistit a zaručit skutečnost, že středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události bude spravováno ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními a regionálními orgány, aby se zabránilo vzniku paralelních struktur nebo uplatňování nejasných postupů pro nasazení na evropské úrovni.

### Čl. 1 odst. 6

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„7. Kapacity pro odezvu, které členské státy zpřístupní pro Evropskou rezervu v oblasti civilní ochrany, jsou k dispozici pro operace v oblasti odezvy prováděné v rámci mechanismu Unie na základě žádosti o pomoc prostřednictvím střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události, <b>pokud nejsou členské státy vystaveny výjimečné situaci, při níž je podstatně dotčeno plnění jejich vnitrostátních úkolů.</b>	„7. Kapacity pro odezvu, které členské státy zpřístupní pro Evropskou rezervu v oblasti civilní ochrany, jsou k dispozici pro operace v oblasti odezvy prováděné v rámci mechanismu Unie na základě žádosti o pomoc prostřednictvím střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události <b>a z rozhodnutí vysílajícího členského státu.</b>

### Odůvodnění

Jelikož nelze předvídat, v jaké konkrétní situaci – z hlediska vysílajícího i žádajícího členského státu – bude pomoc potřebná, musí zůstat na svrchovaném rozhodnutí vysílajícího i žádajícího členského státu, zda k nasazení skutečně dojde.

## Čl. 1 odst. 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>9) V článku 13 se název a první věta odstavce 1 nahrazuje tímto:</p> <p><b>„Sít znalostí Unie v oblasti civilní ochrany</b></p> <p>1. Komise vytvoří síť příslušných aktérů <b>a</b> institucí v oblasti civilní ochrany a zvládání katastrof, <b>kteří budou</b> společně s Komisí tvořit síť znalostí Unie v oblasti civilní ochrany.</p> <p>Uvedená síť bude plnit tyto úkoly v oblasti odborné přípravy, cvičení, získaných zkušeností a šíření znalostí, a to v případě potřeby v úzké spolupráci s příslušnými znalostními centry:“</p>	<p>9) V článku 13 se název a první věta odstavce 1 nahrazuje tímto:</p> <p><b>„Sít znalostí Unie v oblasti civilní ochrany</b></p> <p>1. Komise vytvoří síť příslušných aktérů, institucí <b>a organizací dobrovolníků a komunitních služeb</b> v oblasti civilní ochrany a zvládání katastrof, <b>kteří bude</b> společně s Komisí tvořit síť znalostí Unie v oblasti civilní ochrany.</p> <p>Uvedená síť bude plnit tyto úkoly v oblasti odborné přípravy, cvičení, získaných zkušeností a šíření znalostí, a to v případě potřeby v úzké spolupráci s příslušnými znalostními centry:“</p>

## Odůvodnění

Dobrovolníci a komunitní služby mohou plnit významnou úlohu v zajišťování odolnosti po katastrofách, avšak ta je často podceňována.

## Čl. 1 odst. 10

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>10) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:</p> <p>„1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažený členský stát požádat o pomoc prostřednictvím střediska. Žádost je formulována co nejkonkrétnějším způsobem. Žádost o pomoc zaniká po uplynutí maximální doby 90 dní, pokud nejsou středisku pro koordinaci odezvy na mimořádné události předloženy nové prvky odůvodňující potřebu pokračování pomoci nebo další pomoci.“</p>	<p>10) V článku 15 se odstavec 1 nahrazuje tímto:</p> <p>„1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažený členský stát požádat o pomoc prostřednictvím střediska. Žádost je formulována co nejkonkrétnějším způsobem <b>a obsahuje přinejmenším tyto informace:</b></p> <p>a) <b>typ závažné katastrofy,</b></p> <p>b) <b>její územní rozsah a oblast možného ohrožení,</b></p> <p>c) <b>finanční prostředky, časový rozsah a materiální zdroje nutné pro odstranění následků hrozící či nastalé katastrofy.</b></p>



Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Žádost o pomoc zaniká po uplynutí maximální doby 90 dní, pokud nejsou středisku pro koordinaci odezvy na mimořádné události předloženy nové prvky odůvodňující potřebu pokračování pomoci nebo další pomoci.“

### Odůvodnění

Upřesnění informací odesílaných členskými státy v žádosti umožní v případě závažné katastrofy účinnější, cílenější a nákladově efektivnější pomoc v rámci mechanismu a dále umožní dosáhnout předpokládaného cíle v kratší době, což je v případě katastrof neobyčejně důležité.

### Čl. 1 odst. 11a – vložit nový odstavec

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
—	<p><b>11) V článku 16 se odst. 3 písm. b) nahrazuje tímto:</b></p> <p><i>„neprodlené vypracování doporučení, pokud možno ve spolupráci se zasaženou zemí a případně s regionálními a místními kontaktními místy, podle potřeb v terénu a případných vhodných předem vytvořených plánů, vybídnutí členských států, aby nasadily specifické kapacity, a usnadnění koordinace vyžádané pomoci;“</i></p>

### Odůvodnění

Přímý kontakt s regionálními a místními kontaktními místy může mít pozitivní dopad na zkrácení doby potřebné k vypracování doporučení a na míru podrobnosti informací. To se týká zejména rozsáhlých katastrof, při kterých je schopnost vnitrostátních orgánů rychle reagovat omezená.

### Čl. 1 odst. 14

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>14) Článek 21 se mění takto:</p> <p>a) v odstavci 1 se písmeno j) nahrazuje tímto:</p> <p>„j) vytvoření, řízení a údržba rescEU v souladu s čl. 12“;</p> <p>(...)</p>	<p>14) Článek 21 se mění takto:</p> <p>a) v odstavci 1 se písmeno j) nahrazuje tímto:</p> <p>„j) vytvoření, řízení a údržba rescEU v souladu s čl. 12“;</p> <p><b>b) doplňují se písmena n) a o):</b></p> <p><i>„n) podpora poradenských služeb a workshopů pro místní a regionální orgány a další příslušné organizace, jejichž cílem je propojit politiky/programy s finančními nástroji, což by mohlo pomoci předcházet následkům meteorologických jevů a katastrof a omezit je;</i></p> <p><i>o) podpora zátěžových zkoušek a procesu certifikace kapacit pro reakci, které členské státy vyčlení na Evropskou rezervu v oblasti civilní ochrany.“</i></p> <p>(...)</p>

### **Odůvodnění**

Prevence katastrof je spojená s nižšími náklady než obnova po katastrofách. Je proto oprávněné začlenit opatření, která povedou k investicím, jež přímo či nepřímo sníží riziko katastrof nebo pomohou snížit jejich následky.

## **II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

### **Obecné připomínky**

1. souhlasí s tím, že nedávné rozsáhlé katastrofy ukázaly omezení mechanismu civilní ochrany EU. Zdůrazňuje však, že ačkoli je nutné mechanismus přezkoumat, hlavním cílem musí být i nadále dosažení odolnosti vůči katastrofám. Pokud se zaměříme na reakce na katastrofy v době, kdy jejich četnost a intenzita roste, nedostaneme se k jádru problému. Na úrovni Evropské unie se musí zásada odolnosti vůči katastrofám a zásada „lepší obnovy“ promítnout do všech politik a fondů EU. Znovu opakuje, že zásada odolnosti vůči katastrofám musí být rovněž stěžejním prvkem investičních politik EU, aby veřejné prostředky pomáhaly komunitám vybudovat větší odolnost vůči negativním dopadům katastrof a nebyly ohroženy životy občanů <sup>(1)</sup>;
2. konstatuje, že veřejnost podporuje myšlenku, že EU bude pomáhat koordinovat reakci na katastrofy v členských státech (na základě svých pravomocí v oblasti civilní ochrany), jak naznačují výsledky průzkumu Eurobarometru z května 2017;
3. konstatuje, že návrh a sdělení Komise představují krok Evropské komise k dalšímu zjednodušení a zlepšení právních předpisů;
4. souhlasí se závěrem Komise, že změna klimatu zvyšuje riziko přírodních katastrof. Proto vyzývá orgány EU, aby zajistily, že se opatření EU v oblasti klimatu více zaměří na zmírnění rizika katastrof a vybudování Evropy odolnější vůči katastrofám prostřednictvím komunitně vedeného místního přístupu víceúrovňové správy;
5. poukazuje na to, že návrh Komise klade velký důraz na reakci a že mechanismus je ve velkém počtu případů aktivován v důsledku cyklických katastrof. Proto by měl být na členské státy vyvíjen tlak, aby přijaly dostatečná preventivní opatření, pokud jde o zachování dostatečných vnitrostátních kapacit;
6. vyzdvihuje, že je důležité sladit návrhy Komise se sendajským rámcem pro snižování rizika katastrof s cílem zaručit společné úsilí, zintenzivnit podporu budování kapacit a zamezit duplicitám, a to především v souvislosti s rozvojem vnitrostátních a místních strategií pro snižování rizika katastrof;
7. konstatuje, že zlepšení mechanismu civilní ochrany Unie tvoří nedílnou součást činností zaměřených na řešení důsledků změny klimatu. Zdůrazňuje, že je nutná větší součinnost mezi sítěmi zaměřenými na řešení změny klimatu a sítěmi, které se zabývají odolností vůči katastrofám. Zdůrazňuje, že je nutná větší součinnost mezi Paktem starostů a primátorů v oblasti klimatu a energetiky a kampaní Úřadu Organizace spojených národů pro snižování rizika katastrof s názvem „Making Cities Resilient“ („Odolnější města“);

### **Úloha místních a regionálních orgánů**

8. souhlasí s tím, že s ohledem na trendy v oblasti katastrof (katastrofy související s počasím i s vnitřní bezpečností) je potřeba posílit civilní ochranu. Zdůrazňuje však, že nejlepší způsob, jak toho dosáhnout, je prostřednictvím důraznějšího územního a komunitně vedeného přístupu. Opatření na úrovni EU musí být zaměřena spíše na koordinování a podporu opatření členských států a jejich místních a regionálních orgánů. Zdůrazňuje, že opatření na úrovni místní komunity je nejrychlejší a neúčinnější způsob, jak omezit škody způsobené katastrofami;
9. vyzývá Komisi a členské státy, aby do posuzování plánovaných investic do všech příslušných programů a do projednání možných změn zapojily rovněž místní a regionální orgány;

<sup>(1)</sup> COR 02646/2014; CDR 5035/2016.

10. zdůrazňuje, že pravidla pro posouzení rizik a plánování zvládání rizik, jako jsou pravidla stanovená v právních předpisech pro oblast civilní ochrany nebo ve směrnici EU o povodních, musí být vypracována ve spolupráci s místními a regionálními orgány. Konstatuje, že místní a regionální úrovně správy mají v mnoha případech větší znalosti rizik než celostátní správa. Požaduje vypracovat kodex chování pro zapojení místních a regionálních orgánů do přípravy těchto plánů. Zdůrazňuje rovněž, že je nutné sdílet osvědčené postupy na místní, regionální a vnitrostátní úrovni správy;
11. opakovaně zdůrazňuje <sup>(2)</sup> potřebu rámce pro plány řízení rizik, který poté budou moci členské státy používat jako vodítko. Zjednoduší se tím i srovnatelnost jejich obsahu. Podotýká, že rámec EU by byl v souladu se zásadou subsidiarity. Zdůrazňuje, že místním a regionálním orgánům by mělo být umožněno, aby vypracovávaly své vlastní plány řízení rizik, ale že by bylo účelné mít rámec EU pro podporu poskytování poradenství;
12. doporučuje, aby středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události spravovala Evropská komise společně s vnitrostátními a regionálními orgány zemí účastnících se mechanismu Unie;
13. zdůrazňuje, že je potřeba zapojit místní a regionální orgány, jakož i dobrovolníky a komunitní služby do nově zřízené vědomostní sítě civilní ochrany Unie;
14. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s celostátními, regionálními a místními orgány vypracovala strategii připravenosti na katastrofy, která by zahrnovala program odborné přípravy a cvičení a další prvky, např. výzvy k předkládání návrhů, program výměny odborníků a vypracování rizikových scénářů v souvislosti s mechanismem Unie;
15. konstatuje, že regionální a místní aktéři by měli být o mechanismu Unie řádně informováni, aby se zlepšilo řízení rizik nejen na přeshraniční úrovni, ale i mezi evropskými, vnitrostátními, regionálními a místními orgány;
16. zdůrazňuje, že je důležité provádět vnitrostátní a místní a regionální informační kampaně, které šíří informace o mechanismu Unie a o místních a regionálních rizicích identifikovaných v příslušných dokumentech týkajících se posuzování místních a regionálních rizik. Připomíná, že je důležité, aby se tyto informační kampaně zaměřily i na školy;
17. podporuje výzvu týkající se vytvoření nového programu Erasmus pro civilní ochranu v souladu s pravidly a zásadami stanovenými v nařízení (EU) č. 1288/2013, kterým se zavádí program Erasmus + <sup>(3)</sup>. Tento nový program by měl mít mezinárodní rozměr a měl by být přístupný nejen státním, ale i regionálním a místním představitelům;

### Možnosti financování

18. vyzývá Komisi, Radu a Parlament, aby zvýšily své úsilí o posílení soudržnosti s jinými nástroji EU, které se týkají prevence a řízení rizik katastrof. To by se mělo provádět nejen prostřednictvím vytváření vazeb mezi mechanismem Unie a politikou soudržnosti, rozvoje venkova, zdraví a výzkumu a pomocí podpory začlenění těchto činností do politik v oblasti životního prostředí, ale rovněž prostřednictvím zkoumání, jakým způsobem by bylo možné tyto vazby posílit v novém víceletém finančním rámci a v pravidlech týkajících se využívání fondů;
19. bere na vědomí skutečnost, že Komise zvažuje předběžné podmínky pro využívání posouzení rizik a plánování zvládání rizik v období po roce 2020 jak v rámci politiky soudržnosti, tak v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Zdůrazňuje, že předběžné podmínky vycházející pouze z posouzení rizik a plánování zvládání rizik nepomohou dosáhnout odolnosti vůči katastrofám. Odolnost vůči katastrofám musí být stanovena jako kritérium v rámci pravidel upravujících čerpání fondů, které musí splňovat každý projekt financovaný z prostředků EU;
20. vítá cíl větší dostupnosti vědeckých poznatků a většího důrazu na výsledky vědeckého výzkumu při přijímání a provádění preventivních opatření. Zdůrazňuje, že je důležité spolupracovat se soukromým sektorem za účelem provádění politiky veřejně přístupných dat a zajištění toho, že obchodní zájmy nedostanou přednost před veřejnou bezpečností a veřejným blahem;

<sup>(2)</sup> CDR 740/2012.

<sup>(3)</sup> 2017/0309(COD) (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 50).

21. zdůrazňuje, že je potřeba podněcovat komunity k plánování svépomoci, neboť poskytnutí externí pomoci trvá často dlouho. Proto požaduje, aby byla opatření EU zaměřena na poskytování pomoci v podobě technického výcviku, aby bylo možné zlepšit schopnost svépomoci komunit, které tak budou lépe připraveny bezprostředně na katastrofu reagovat a vypořádat se s ní. Cílená odborná příprava a vzdělávání pracovníků civilní ochrany, např. vedoucích místních představitelů, sociálních pracovníků, zdravotnického personálu, záchranářů a hasičů, může pomoci vypořádat se s katastrofami a snížit počet smrtelných případů v jejich průběhu a po jejich skončení<sup>(4)</sup>;

22. znovu připomíná důležitou úlohu soukromého sektoru při dosažení odolnosti vůči katastrofám a rovněž při zajištění účinné a včasné obnovy po katastrofách. Například soukromé pojištění je klíčové pro zabránění riskantnímu chování, pro podporu uvědomování si rizik a pro usnadnění obnovy po katastrofách<sup>(5)</sup>;

#### **Vyhrazená rezerva prostředků EU: rescEU**

23. bere na vědomí návrh na vytvoření zvláštní vyhrazené rezervy prostředků (rescEU), která má doplnit vnitrostátní kapacity členských států pro reakci a posílit kolektivní schopnost reagovat na katastrofy. Podle návrhu Komise bude „rescEU“ v budoucnu důležitým nástrojem reakce, zejména v případě přeshraničního uplatňování. Lituje však, že součástí návrhu Komise není posouzení dopadů, takže Komise neposkytla alternativní možnosti. V zájmu zaručení souladu se zásadou subsidiarity musí být funkce a úkoly „rescEU“ prováděny tak, aby byla zachována hlavní odpovědnost na úrovni jednotlivých členských států a zároveň byla podpořena vyšší interakce mezi dotčenými členskými státy a místními a regionálními orgány. Rychlá a účinná reakce vyžaduje řádně vyškolené a vybavené místní jednotky a zapojení skupin dobrovolníků na místní úrovni. Členské státy musí pro jednotky veřejné pomoci zajistit odpovídající finanční zdroje. Zdůrazňuje však, že je třeba se dále soustředit v prvé řadě na budování odolnosti vůči katastrofám, aby kleslo riziko katastrof a byly minimalizovány škody, které způsobují;

24. vítá zjednodušení současného systému zavedením jednotné míry spolufinancování (75 %) pro úpravy, opravy, dopravu a provozní náklady na prostředky, které jsou součástí Evropské rezervy v oblasti civilní ochrany. Rovněž vítá rozhodnutí snížit finanční zatížení pro účastníky se státy prostřednictvím rozšíření způsobilých nákladů a zvýšení míry spolufinancování na 75 %, nicméně zároveň upozorňuje na to, že nová rezerva musí být pro členské státy podporou, nikoli je zprošťovat jejich povinnosti budovat vlastní kapacity pro záchranné operace;

25. poznamenává, že navrhované uspořádání rezervy rescEU počítá se zdroji, které již byly v dostatečném rozsahu vyčleněny na dobrovolný soubor. Proto souhlasí s tím, aby Komise měla i nadále možnost po dohodě s členskými státy soubor rescEU přeskupit, tak aby plně odpovídal zjištěným potřebám v oblasti kapacit;

26. navrhuje, aby účast veřejných orgánů členských států i subjektů soukromého sektoru na rescEU byla dobrovolná;

#### **Subsidiarita a proporcionalita**

27. poukazuje na to, že civilní ochrana je jednou z oblastí, v nichž EU podporuje, koordinuje či doplňuje opatření členských států. Na druhou stranu zdůrazňuje, že Komise musí zajistit, aby nově vytvářená rezerva byla zaměřena spíše na koordinaci, podporu a doplňování opatření členských států než na to, aby EU přidělovala její vlastní zdroje nebo nové pravomoci. Zdůrazňuje, že zaměření na podporu a pomoc při zvyšování kapacit místních komunit pro reakci může být způsobem, jak zajistit účinnější reakci na katastrofy tak, aby byla dodržena zásada subsidiarity.

V Bruselu dne 16. května 2018.

*předseda*  
*Evropského výboru regionů*  
Karl-Heinz LAMBERTZ

<sup>(4)</sup> CDR 02646/2014.

<sup>(5)</sup> CDR 05035/2016; CDR 02646/2014.

**Stanovisko Evropského výboru regionů – návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě**

(2018/C 361/08)

<b>Zpravodaj</b>	Mark WEINMEISTER (DE/ELS), státní tajemník pro evropské záležitosti, spolková země Hesensko
<b>Odkaz</b>	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)
	COM(2017) 753 final

**I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

**Pozměňovací návrh 1**

2. bod odůvodnění, doplňuje se nový bod odůvodnění, který se vkládá před 6. bod odůvodnění směrnice 1998/83  
Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<i>vzhledem k tomu, že minimální požadavky na základní a preventivně zdravotní minimální normy a hodnoty ukazatelů vztahující se na vodu určenou k lidské spotřebě jsou nezbytné, aby mohly být stanoveny minimální cíle kvality životního prostředí, kterých má být v souvislosti s jinými právními předpisy a opatřeními na úrovni EU dosaženo, aby bylo možno zajistit a podporovat udržitelné užívání vody určené k lidské spotřebě; jedná se především o odpovídající ochranná opatření pro zachování čistoty povrchové i podzemní vody;</i>

**Odůvodnění**

Jednotlivé části tohoto bodu odůvodnění sestávají z 5. bodu odůvodnění a 8. bodu odůvodnění, které byly zrušeny. Je důležité, aby zdroje produkce emisí znečišťujících životní prostředí pocházející z odvětví, jakými jsou například odpadní vody, průmysl, zemědělství a další, jež mohou v různé míře ovlivňovat kvalitu vody, byly zdaněny na základě norem kvality životního prostředí stanovených v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a zásadou předběžné opatrnosti. Výše zdanění by se měla řídit vpsledku tím, v jakém rozsahu bude třeba v krátkodobém až dlouhodobém výhledu zajišťovat kvalitu pitné vody. Vodohospodářský model řízení zdrojů pitné vody, který upřednostňuje řešení založené na měření kvality vody v koncových bodech vodovodní sítě („end-of-pipe solution“), musí být ze zdravotních důvodů odmítnut. Zajištění „vody určené k lidské spotřebě“ představuje cíl, který vyžaduje, aby v různých složkách životního prostředí byly prováděny odpovídající strategie a opatření v souladu s ustanoveními článku 7. Posuzování hodnot ukazatelů Světové zdravotnické organizace (WHO) z hlediska jejich zdravotních dopadů vychází z preventivního přístupu k problematice zdraví (viz také nový 16. bod odůvodnění – zrušení článku 9 směrnice 98/83/ES) a prostřednictvím alokace zdrojů lze na určitou časově omezenou dobu zajistit zásobování pitnou vodou bez nepříznivých zdravotních účinků. (Nový) článek 12 návrhu rovněž ruší tento preventivní přístup.

**Doporučený pozměňovací návrh 2**

## 5. bod odůvodnění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepřpracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Regionální kancelář Světové zdravotnické organizace (WHO) pro Evropu provedla podrobný přezkum seznamu ukazatelů a jejich hodnot stanovených ve směrnici 98/83/ES, aby se zjistilo, zda je zapotřebí uvedené ukazatele a jejich hodnoty upravit s ohledem na technický a vědecký pokrok. Na základě výsledků uvedeného přezkumu by se měly kontrolovat střevní patogeny a bakterie rodu Legionella, je třeba doplnit <b>šest</b> chemických ukazatelů nebo skupin ukazatelů a <b>vůči preventivním referenčním hodnotám</b> by se měly zohlednit tři reprezentativní endokrinní disruptory. <b>S ohledem na zásadu předběžné opatrnosti by se u tří nových ukazatelů měly stanovit hodnoty ukazatelů, jež jsou přísnější než hodnoty navržené WHO, ale stále ještě dosažitelné.</b> V případě olova WHO konstatovala, že jeho koncentrace by měly být tak nízké, jak je to přiměřeně proveditelné, zatímco v případě chromu jsou jeho hodnoty i nadále podrobeny přezkumu WHO; z tohoto důvodu by se na oba ukazatele mělo vztahovat přechodné období deseti let, než budou platit přísnější hodnoty.</p>	<p>Regionální kancelář Světové zdravotnické organizace (WHO) pro Evropu provedla podrobný přezkum seznamu ukazatelů a jejich hodnot stanovených ve směrnici 98/83/ES, aby se zjistilo, zda je zapotřebí uvedené ukazatele a jejich hodnoty upravit s ohledem na technický a vědecký pokrok. Na základě výsledků uvedeného přezkumu by se měly kontrolovat střevní patogeny a bakterie rodu Legionella, je třeba doplnit <b>devět</b> chemických ukazatelů nebo skupin ukazatelů a z <b>toho</b> by se měly zohlednit tři reprezentativní endokrinní disruptory <b>se směrnými hodnotami podle doporučení WHO.</b> V případě olova WHO konstatovala, že jeho koncentrace by měly být tak nízké, jak je to přiměřeně proveditelné, zatímco v případě chromu jsou jeho hodnoty i nadále podrobeny přezkumu WHO; z tohoto důvodu by se na oba ukazatele mělo vztahovat přechodné období deseti let, než budou platit přísnější hodnoty.</p>

**Odůvodnění**

Návrh Komise neobsahuje žádnou definici, která by umožnila stanovení preventivních referenčních hodnot. Ve svém návrhu Komise v 5. bodě pod titulkem „Podrobné vysvětlení toho, jak byla v návrhu zohledněna doporučení WHO týkající se ukazatelů a jejich hodnot“ uvádí, že pro tři reprezentativní endokrinní disruptory podle WHO v současné době neexistují žádné důkazy o zdravotních rizicích pitné vody a že taková rizika jsou nepravděpodobná. Stanovení hodnot koncentrací pro tyto tři látky ze strany Komise není transparentní a vědecky odůvodnitelné. Je proto třeba doporučit – a ve vztahu ke zdravotnímu požadavku („voda určená k lidské spotřebě“) je také možné dostatečně zdůvodnit –, aby jako hodnoty ukazatelů byly stanoveny směrné hodnoty navržené WHO.

**Doporučený pozměňovací návrh 3**

Za 5. bod odůvodnění se nově doplňují dřívější 13. bod odůvodnění a dřívější 16. bod odůvodnění směrnice 1998/83  
Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<i>Stávající hodnoty ukazatelů vycházejí z dostupných vědeckých poznatků a zpravidla z obecných zásad pro pitnou vodu Světové zdravotnické organizace a zohledňují také zásadu předběžné opatrnosti, a poskytují tudíž vysokou úroveň ochrany zdraví</i>

**Odůvodnění**

V dřívějších 13. bodě odůvodnění a 16. bodě odůvodnění by měly být formulace týkající se hodnot ukazatelů jednoznačné. Ve spojení s článkem 18 (Přezkoumání příloh) je třeba nepochybně stanovit, že hodnoty ukazatelů musejí vycházet z dostupných vědeckých poznatků a zásady předběžné opatrnosti. S tím souvisí nový článek 12 a bod 3. Členské státy by proto měly považovat každé nedodržení hodnot ukazatelů automaticky za možné ohrožení lidského zdraví. Jak je již uvedeno v pozměňovacím návrhu č. 1, posuzování hodnot ukazatelů WHO z hlediska jejich zdravotních dopadů vychází z preventivního přístupu k problematice zdraví (viz také nový 16. bod odůvodnění – zrušení článku 9 směrnice 98/83/ES), nikoli z možného bezprostředního ohrožení. To představuje určitý rozpor ve vztahu k WHO.



**Doporučený pozměňovací návrh 4**

## 9. bod odůvodnění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepřpracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Posouzení nebezpečnosti by se mělo zaměřit na snižování stupně úpravy požadovaného pro produkci vody určené k lidské spotřebě, například omezením tlaků vedoucích ke znečištění vodních útvarů používaných pro odběr vody určené k lidské spotřebě. Za tímto účelem by měly členské státy určit nebezpečí, jakož i možné zdroje znečištění spojené s těmito vodními útvary a provádět monitorování znečišťujících látek, které určí jako relevantní, například z důvodu zjištěných nebezpečí (např. <b>mikroplasty, dusičnany</b>, pesticidy nebo léčivé přípravky určené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES), kvůli přirozené přítomnosti daných látek v oblasti odběru (např. arsen) nebo kvůli informacím od dodavatelů vody (např. náhlé zvýšení určitého ukazatele v surové vodě). Uvedené ukazatele by se měly používat jako markery, na jejichž základě příslušné orgány podniknou za spolupráce s dodavateli vody a zúčastněnými stranami opatření ke snížení tlaku na vodní útvary, například v podobě prevence nebo zmírňujících opatření (v případě nutnosti i včetně výzkumu za účelem porozumění dopadům na zdraví), na ochranu uvedených vodních útvarů a k řešení problematiky zdroje znečištění.</p>	<p>Posouzení nebezpečnosti by se mělo zaměřit na snižování stupně úpravy požadovaného pro produkci vody určené k lidské spotřebě, například omezením tlaků vedoucích ke znečištění vodních útvarů používaných pro odběr vody určené k lidské spotřebě. Za tímto účelem by měly členské státy určit nebezpečí, jakož i možné zdroje znečištění spojené s těmito vodními útvary a provádět monitorování znečišťujících látek, které určí jako relevantní, například z důvodu zjištěných nebezpečí (např. <b>mikroplasty (částice s vysokým obsahem polymerů a s velikostí od 1 nm do 5 mm), obsahy dusičnanů</b>, pesticidy nebo léčivé přípravky určené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES), kvůli přirozené přítomnosti daných látek v oblasti odběru (např. arsen) nebo kvůli informacím od dodavatelů vody (např. náhlé zvýšení určitého ukazatele v surové vodě). Uvedené ukazatele by se měly používat jako markery, na jejichž základě příslušné orgány podniknou za spolupráce s dodavateli vody a zúčastněnými stranami opatření ke snížení tlaku na vodní útvary, například v podobě prevence nebo zmírňujících opatření (v případě nutnosti i včetně výzkumu za účelem porozumění dopadům na zdraví), na ochranu uvedených vodních útvarů a k řešení problematiky zdroje znečištění. <b>Členské státy by za tímto účelem měly přijmout právní a regulační předpisy, které by územní orgány a samotné vodohospodářské subjekty vedly k vytvoření nástrojů pro ověřování účinků investičních voleb. Dopad odběrů a tlak na vodní tělesa vytvářené odpadními vodami by se měly stát hlavními referenčními prvky pro jednotné environmentální modely pro předpovídání a hospodaření sloužící k posouzení nejlepších podmínek socioekonomické, ale také environmentální udržitelnosti zásahů v distribučních soustavách a na zařízeních, aby tak se zaručily vhodné integrované vodohospodářské služby v souladu se socioekonomickým posláním daného území.</b></p>

**Odůvodnění**

Mikroplasty jsou velkými zdroji znečištění, které by členské státy měly monitorovat. V pozměňovacím návrhu se navrhuje definice, kterou používá švédský úřad pro ochranu životního prostředí. Doporučujeme dále, aby byl používán pojem „obsahy dusičnanů“, neboť z chemického hlediska jde jen o „dusičnany“ a v dané souvislosti je míněn jejich obsah.

## Doporučený pozměňovací návrh 5

## 11. bod odůvodnění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepřpracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Stanovené hodnoty ukazatelů použité k posouzení jakosti vody určené k lidské spotřebě mají být dodrženy v místě, kde je voda určená k lidské spotřebě dosažitelná příslušnému uživateli.</p> <p>Jakost vody určené k lidské spotřebě může být nicméně ovlivněna domovním rozvodem. WHO konstatuje, že ze všech vodních patogenů způsobují v Unii největší zátěž pro zdraví bakterie rodu Legionella. Jsou přenášeny systémy dodávajícími teplou vodu, a to inhalací (například při sprchování). Zjevně tedy souvisejí s domovním rozvodem. Jelikož jednostranné uložení povinnosti monitorovat tento patogen ve všech soukromých a veřejných prostorech by vedlo k neúměrně vysokým nákladům, je k řešení této problematiky tudíž vhodnější realizovat posouzení rizik v domovních rozvodech. Při posouzení rizik v domovních rozvodech by se navíc měla zvážit i potenciální rizika vyplývající z výrobků a materiálů, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Součástí posouzení rizik v domovních rozvodech by proto mělo být mimo jiné i zaměření na monitorování prioritních prostor, posouzení rizik vyplývajících z domovních rozvodů a souvisejících výrobků a materiálů, jakož i ověření <b>vlastností stavebních výrobků, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, na základě prohlášení o vlastnostech podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011. Společně s prohlášením o vlastnostech se rovněž poskytnou informace uvedené v člancích 31 a 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006. Na základě tohoto posouzení by členské státy měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění mimo jiné toho, aby byla v souladu s pokyny WHO zavedena vhodná kontrolní a řídicí opatření (např. v případě ohnisek nálezů) a aby migrace ze stavebních výrobků neohrožovala lidské zdraví. Nicméně aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 305/2011, pokud by tato opatření znamenala omezení volného pohybu výrobků a materiálů v Unii, musí být uvedena omezení řádně odůvodněná a přiměřená a neměla by představovat prostředek svévolné diskriminace nebo skryté omezení obchodu mezi členskými státy.</b></p>	<p>Stanovené hodnoty ukazatelů použité k posouzení jakosti vody určené k lidské spotřebě mají být dodrženy v místě, kde je voda určená k lidské spotřebě dosažitelná příslušnému uživateli.</p> <p>Jakost vody určené k lidské spotřebě může být nicméně ovlivněna domovním rozvodem. WHO konstatuje, že ze všech vodních patogenů způsobují v Unii největší zátěž pro zdraví bakterie rodu Legionella. Jsou přenášeny systémy dodávajícími teplou vodu, a to inhalací (například při sprchování). Zjevně tedy souvisejí s domovním rozvodem. Jelikož jednostranné uložení povinnosti monitorovat tento patogen ve všech soukromých a veřejných prostorech by vedlo k neúměrně vysokým nákladům, je k řešení této problematiky tudíž vhodnější realizovat posouzení rizik v domovních rozvodech. Při posouzení rizik v domovních rozvodech by se navíc měla zvážit i potenciální rizika vyplývající z výrobků a materiálů, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Součástí posouzení rizik v domovních rozvodech by proto mělo být mimo jiné i zaměření na monitorování prioritních prostor, posouzení rizik vyplývajících z domovních rozvodů a souvisejících výrobků a materiálů, jakož i ověření <b>toho, zda se do vody určené k lidské spotřebě neuvolňují látky z výrobků a materiálů.</b></p>

**Odůvodnění**

Doporučujeme, aby povinnost ověřovat u výrobků a materiálů, zda se z nich do vody určené k lidské spotřebě neuvolňují určité látky, nebyla stanovena nařízením (EU) č. 305/2011 (nařízení o stavebních výrobcích). Stanovení kritérií a hodnot ukazatelů pro migrace látek ze stavebních výrobků do pitné vody představuje zdravotní požadavky a na základě nařízení o stavebních výrobcích neexistují dosud žádné – leda pouze ohlášené – harmonizované normy pro kritéria prověřování a vlastnosti obsažených látek týkající se zdravotních požadavků. Prohlášení o vlastnostech u jednotlivých úrovní nebo tříd nelze vypracovat a stanovit přímo pro výrobce. K tomu přistupuje okolnost, že na základě případného označení CE či v rámci vztahujícím se na stavební výrobky uváděné na trh s označením CE nelze zjistit, zda prohlášení o vlastnostech (např. o mechanické odolnosti) umožňuje vyloučit i nebezpečí pro lidské zdraví v důsledku migrace látek do pitné vody. Do vody se kromě různých látek ze stavebních výrobků mohou uvolňovat také látky z dalších materiálů. Nařízení o stavebních výrobcích je tudíž vhodné jen částečně; ověřování a právní úprava by se měly týkat všech materiálů. Ověřené informace o migraci určitých látek z výrobků do pitné vody jsou nicméně k dispozici díky systému čtyř členských států (4MS), které se dohodly na jeho vytvoření. Tento systém představuje osvědčený a deklarovaný základ pro zavedení jednotného celoevropského režimu ověřování a posuzování materiálů a výrobků přicházejících do styku s pitnou vodou. Je třeba vyvinout úsilí, které povede k zakotvení těchto hygienických požadavků ve směrnici EU o pitné vodě, která by v této souvislosti měla do budoucna obsahovat i další přímé požadavky. Do iniciativy 4MS jsou kromě Německa zapojeny též Francie, Nizozemsko a Spojené království. Viz také pozměňovací návrhy č. 13 a 14 k čl. 10 odst. 1 písm. c).

## Pozměňovací návrh 6

## 12. bod odůvodnění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p><i>V rámci ustanovení směrnice 98/83/ES o zajištění jakosti úpravy vody, zařízení a materiálů se nepodařilo vyřešit překážky vnitřního trhu, pokud jde o volný oběh stavebních výrobků, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. Dosud platí schvalování výrobků na vnitrostátní úrovni, přičemž požadavky se mezi jednotlivými státy liší. Z toho důvodu je pro výrobce obtížné a nákladné uvádět své výrobky na trh v celé Unii. Technické překážky lze účinně odstranit pouze zavedením harmonizovaných technických specifikací stavebních výrobků, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, podle nařízení (EU) č. 305/2011. Uvedené nařízení umožňuje vypracovat evropské normy, jimiž se harmonizují metody posuzování stavebních výrobků, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, jakož i stanovit mezní úroveň a třídy na základě úrovně vlastností základních charakteristik. Za tímto účelem byla do pracovního programu normalizace na rok 2017 začleněna žádost o normalizaci, v níž se výslovně požadovala normalizační činnost týkající se hygieny a bezpečnosti výrobků a materiálů, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, podle nařízení (EU) č. 305/2011, přičemž norma má být vydána do roku 2018. Zveřejnění této harmonizované normy v Úředním věstníku Evropské unie zajistí racionální rozhodování, pokud jde o uvádění nebo dodávání na trh bezpečných stavebních výrobků, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě. V důsledku této skutečnosti by měla být ustanovení týkající se zařízení a materiálů, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, zrušena, zčásti nahrazena ustanoveními týkajícími se posouzení rizik v domovních rozvodech a doplněna příslušnými harmonizovanými normami podle nařízení (EU) č. 305/2011.</i></p>	

## Odůvodnění

Skutečnost, že základní požadavek týkající se hygieny a ochrany zdraví (příloha I bod 3 písm. e) není v rámci nařízení (EU) č. 305/2011 v souvislosti s výrobky nijak harmonizován prostřednictvím norem vztahujících se na výrobky a ověřování, a v důsledku toho chybí i harmonizované údaje o vlastnostech látek, které se uvolňují do vody určené k lidské spotřebě, je dostatečným odůvodněním toho, že právní úprava, která vyloučí možnost ohrožení lidského zdraví, by se neměla opírat o nařízení (EU) č. 305/2011 (viz také čl. 10 odst. 1 písm. c). V minulosti již jeden pokus o harmonizaci norem ztroskotal. Doporučeným řešením je upravit přímé hygienické požadavky ve směrnici EU o pitné vodě. Viz také pozměňovací návrhy č. 13 a 14 k čl. 10 odst. 1 písm. c).

**Pozměňovací návrh 7**

## 15. bod odůvodnění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>V případě nesplnění norem stanovených touto směrnicí by dotyčný členský stát měl bezprostředně vyšetřit příčiny jejich neplnění a zajistit co nejrychlejší provedení nápravných opatření k obnovení jakosti vody. V případech, kdy zásobování vodou určenou k lidské spotřebě představuje možné ohrožení lidského zdraví, by mělo být zásobování takovou vodou zakázáno nebo její používání omezeno. Kromě toho je třeba jasně uvést, že nesplnění minimálních požadavků na hodnoty týkající se mikrobiologických a chemických ukazatelů <b>by mělo</b> být členskými státy <b>automaticky</b> pokládáno za možné ohrožení lidského zdraví. V případech, kdy budou taková nápravná opatření nezbytná pro obnovení jakosti vody určené k lidské spotřebě, by měla být v souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy dána přednost krokům, které zajistí nápravu u zdroje.</p>	<p>V případě nesplnění norem stanovených touto směrnicí by dotyčný členský stát měl bezprostředně vyšetřit příčiny jejich neplnění a zajistit co nejrychlejší provedení nápravných opatření k obnovení jakosti vody. V případech, kdy zásobování vodou určenou k lidské spotřebě představuje možné ohrožení lidského zdraví, by mělo být zásobování takovou vodou zakázáno nebo její používání omezeno. Kromě toho je třeba jasně uvést, že nesplnění minimálních požadavků na hodnoty týkající se mikrobiologických a chemických ukazatelů <b>může</b> být členskými státy <b>v jednotlivých případech</b> pokládáno za možné ohrožení lidského zdraví. V případech, kdy budou taková nápravná opatření nezbytná pro obnovení jakosti vody určené k lidské spotřebě, by měla být v souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy dána přednost krokům, které zajistí nápravu u zdroje.</p>

**Odůvodnění**

Automatické hodnocení překračování hodnot ukazatelů jako možného ohrožení lidského zdraví nedoporučujeme. Jak je již uvedeno v pozměňovacím návrhu č. 1, posuzování hodnot ukazatelů WHO z hlediska jejich zdravotních dopadů vychází z preventivního přístupu k problematice zdraví (viz také nový 16. bod odůvodnění – zrušení článku 9 směrnice 98/83/ES), nikoli z možného bezprostředního ohrožení, a už to samo je nutno považovat za určitý rozpor. V budoucnu by to mohlo přispět spíše k vyšší spotřebě balené vody, což je v rozporu se záměrem směrnice. Navrhujeme, aby článek 9 („Odchytky“) nebyl ze směrnice 98/83/ES vypuštěn.

**Pozměňovací návrh 8**

## Čl. 2 – odstavce 3, 4, 5, 6 a 9

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>3. „dodavatelem vody“ subjekt, který denně dodá v průměru přinejmenším 10 m<sup>3</sup> vody určené k lidské spotřebě;</p>	<p>3. „dodavatelem vody“ <b>odlišitelný</b> subjekt, který denně dodá v průměru přinejmenším 10 m<sup>3</sup> vody určené k lidské spotřebě;</p>
<p>4. „malým dodavatelem vody“ subjekt, který denně dodá méně než 500 m<sup>3</sup> nebo zásobuje méně než <b>5 000</b> osob;</p>	<p>4. „malým dodavatelem vody“ <b>odlišitelný</b> subjekt, který denně dodá méně než 500 m<sup>3</sup> nebo zásobuje méně než <b>50 000</b> osob;</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>5. „velkým dodavatelem vody“ subjekt, který denně dodá přinejmenším 500 m<sup>3</sup> nebo zásobuje alespoň <b>5 000</b> osob;</p> <p>6. „velmi velkým dodavatelem vody“ subjekt, který denně dodá přinejmenším 5 000 m<sup>3</sup> nebo zásobuje alespoň <b>50 000</b> osob;</p> <p>7. „prioritními prostory“ velké prostory s vysokým počtem uživatelů potenciálně vystavených rizikům v souvislosti s vodou, jako jsou nemocnice, zdravotnická zařízení, budovy s ubytovací kapacitou, nápravná zařízení a kempy, dle určení členských států;</p> <p>8. „zranitelnými a marginalizovanými skupinami“ lidé, kteří jsou společensky izolováni v důsledku diskriminace nebo nedostatečného přístupu k právu, zdrojům nebo příležitostem a kteří jsou oproti zbytku společnosti více vystaveni řadě možných rizik v souvislosti se svým zdravím, bezpečností, nedostatečným vzděláním, zapojením se do škodlivých praktik či jiným rizikům.</p>	<p>5. „<b>středně</b> velkým dodavatelem vody“ <b>odlišitelný</b> subjekt, který denně dodá přinejmenším 500 m<sup>3</sup> nebo zásobuje <b>od</b> alespoň <b>50 000</b> osob <b>do 500 000</b> osob;</p> <p>6. „<b>velkým dodavatelem vody</b>“ <b>odlišitelný subjekt, který denně dodá přinejmenším 1 250 m<sup>3</sup> nebo zásobuje od alespoň 500 000 osob do 1 500 000 osob;</b></p> <p>7. „velmi velkým dodavatelem vody“ <b>odlišitelný</b> subjekt, který denně dodá přinejmenším 5 000 m<sup>3</sup> nebo zásobuje alespoň <b>1 500 000</b> osob;</p> <p>8. „prioritními prostory“ velké prostory s vysokým počtem uživatelů potenciálně vystavených rizikům v souvislosti s vodou, jako jsou nemocnice, zdravotnická zařízení, budovy s ubytovací kapacitou, nápravná zařízení a kempy, dle určení členských států;</p> <p>9. „zranitelnými a marginalizovanými skupinami“ lidé, kteří jsou společensky izolováni v důsledku diskriminace nebo nedostatečného přístupu k právu, zdrojům nebo příležitostem a kteří jsou oproti zbytku společnosti více vystaveni řadě možných rizik v souvislosti se svým zdravím, bezpečností, nedostatečným vzděláním, zapojením se do škodlivých praktik či jiným rizikům.</p> <p>10. „<b>zdroji pro individuální zásobování</b>“ <b>zdroje s denní kapacitou v průměru nižší než 10 m<sup>3</sup> vody nebo zásobující méně než 50 osob, pokud není tato voda dodávána v rámci obchodní nebo veřejné činnosti.</b></p>

### Odůvodnění

Je potřeba vytvořit mezikategorii velkých subjektů: od 500 000 osob do 1 500 000 osob. Doporučujeme, aby v odstavcích 3 až 6 bylo stanoveno, že se jedná o zdroje dodávek vody, které tvoří určitou jednotnou, a tedy odlišitelnou vodohospodářskou jednotku. Rozptýlené, vzájemně nepropojené zdroje nelze pak tudíž považovat za dodavatele vody. Jelikož v čl. 3 odst. 2 písm. b) jsou definováni dodavatelé s denní kapacitou nižší než 10 m<sup>3</sup> nebo zásobující méně než 50 osob, doporučujeme, aby tato definice byla pro úplnost vložena do článku 2.

**Pozměňovací návrh 9**

Čl. 5 – odst. 1

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Členské státy stanoví pro vodu určenou k lidské spotřebě hodnoty ukazatelů uvedených v příloze I, které nesmějí být méně přísné než hodnoty uvedené v dané příloze.</p>	<p>Členské státy stanoví pro vodu určenou k lidské spotřebě hodnoty ukazatelů uvedených v příloze I, které nesmějí být méně přísné než hodnoty uvedené v dané příloze.</p> <p><b><i>Pokud jde o indikační ukazatele uvedené v části C přílohy I, jejich hodnoty je možné využívat jako pouhé orientační body pouze pro splnění povinností uložených článkem 12.</i></b></p>

**Odůvodnění**

Indikační ukazatele uvedené v části C přílohy I směrnice 98/83/ES jsou z návrhu směrnice vypuštěny s odůvodněním, že z hlediska zdraví nejsou nijak významné. Vůně a chuť by však měly být hodnoceny jako hygienické požadavky na kvalitu vody a mají vliv na to, zda má být voda považována za pitnou.

**Pozměňovací návrh 10**

Čl. 7 – odst. 1

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Členské státy zajistí, aby se na dodávky, úpravu a rozvod vody určené k lidské spotřebě vztahoval přístup založený na posouzení rizik, který sestává z těchto prvků:</p> <p>a) posouzení nebezpečnosti vodních útvarů používaných k odběru vody určené k lidské spotřebě, v souladu s článkem 8;</p> <p>b) posouzení rizik dodávky provedeného dodavatelem za účelem monitorování jakosti dodávané vody, v souladu s článkem 9 a částí C přílohy II;</p> <p>c) posouzení rizik v domovních rozvodech, v souladu s článkem 10.</p>	<p>Členské státy zajistí, aby se na dodávky, úpravu a rozvod vody určené k lidské spotřebě vztahoval <b><i>vhodný, přiměřený a místně přizpůsobený</i></b> přístup založený na posouzení rizik <b><i>v souladu s Obecnými zásadami jakosti pitné vody vydanými WHO a s normou EN 15975-2</i></b>, který sestává z těchto prvků:</p> <p>a) posouzení nebezpečnosti vodních útvarů používaných k odběru vody určené k lidské spotřebě, v souladu s článkem 8;</p> <p>b) posouzení rizik dodávky provedeného dodavatelem za účelem monitorování jakosti dodávané vody, v souladu s článkem 9 a částí C přílohy II;</p> <p>c) posouzení rizik v domovních rozvodech, v souladu s článkem 10.</p> <p><b><i>Členské státy zajistí jasné a vyvážené rozdělení odpovědnosti za posouzení nebezpečí a rizik, jež se vztahuje na dodavatele vody, při zohlednění vnitrostátních institucionálních a právních rámců a zásady subsidiarity.</i></b></p>



**Odůvodnění**

Má-li být zajištěno, aby přístup založený na posouzení rizik byl uplatňován v souladu s uznávaným mezinárodním postupem, mělo by ustanovení obsahovat odkaz na základní normy, jimiž by se měl tento přístup řídit: na obecné zásady WHO, stanovující tzv. přístup založený na plánu pro zajištění bezpečnosti vody („water safety plan“), a na normu EN 15975-2 (Zabezpečení dodávky pitné vody – pravidla pro rizikový a krizový management).

Hlavní zásadou, jíž by se měl přístup založený na posouzení rizik řídit, by měla být proporcionalita. S ohledem na dodatečné ekonomické a technické náklady by ukazatele měly být vhodné a místně přizpůsobené. Není dokázáno, že navrhovaná četnost monitorování a seznam ukazatelů přinesou lepší ochranu zdraví.

Evropská komise zavádí posouzení rizik, co se týče povodí, výroby a rozvodu pitné vody a zařízení v domácnostech, přičemž členskými státy ponechává prostor je blíže specifikovat. Je ještě třeba vyjasnit rozdělení odpovědnosti, zejména pokud jde o úlohu dodavatelů pitné vody.

**Pozměňovací návrh 11**

Čl. 8 – odst. 1 – písm. d – bod iv

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
dalších relevantních znečišťujících látek, jako například mikroplastů, nebo znečišťujících látek specifických pro povodí sestavených členskými státy na základě přezkoumání důsledků lidské činnosti podle článku 5 směrnice 2000/60/ES a informací o významných vlivech shromážděných podle bodu 1.4 přílohy II uvedené směrnice.	dalších relevantních znečišťujících látek, jako například mikroplastů ( <b>částic s vysokým obsahem polymerů a s velikostí od 1 nm do 5 mm</b> ), nebo znečišťujících látek specifických pro povodí sestavených členskými státy na základě přezkoumání důsledků lidské činnosti podle článku 5 směrnice 2000/60/ES a informací o významných vlivech shromážděných podle bodu 1.4 přílohy II uvedené směrnice.

**Odůvodnění**

Mikroplasty jsou velkými zdroji znečištění, které by členské státy měly monitorovat. V pozměňovacím návrhu se navrhuje definice, kterou používá švédský úřad pro ochranu životního prostředí.

**Pozměňovací návrh 12**

Čl. 8 – odst. 4

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
V případech, kdy je dodavateli vody dovoleno snížit četnost monitorování podle odst. 2 písm. b), členské státy uvedené ukazatele i nadále pravidelně monitorují u vodního útvaru, na který se vztahuje posouzení nebezpečnosti.	V případech, kdy je dodavateli vody dovoleno snížit četnost monitorování podle odst. 3 písm. b), členské státy uvedené ukazatele i nadále pravidelně monitorují u vodního útvaru, na který se vztahuje posouzení nebezpečnosti.

**Odůvodnění**

Je třeba jasně stanovit, že toto ustanovení se týká toho, co je řečeno v odst. 3 písm. b).

**Pozměňovací návrh 13**

Čl. 10 – odst. 1 – písm. c)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p><i>ověření, zda vlastnosti stavebních výrobků, které jsou v kontaktu s vodou určenou k lidské spotřebě, jsou přiměřené, pokud jde o základní charakteristiky v souvislosti se základními požadavky na stavby uvedenými v bodě 3 písm. e) přílohy I nařízení (EU) č. 305/2011.</i></p>	

**Odůvodnění**

Doporučujeme, aby toto ustanovení bylo vypuštěno. Neboť skutečnost, že základní požadavek týkající se hygieny a ochrany zdraví (příloha I bod 3 písm. e) není v rámci nařízení (EU) č. 305/2011 v souvislosti s výrobky nijak harmonizován prostřednictvím norem vztahujících se na výrobky a ověřování, v důsledku toho chybí i harmonizované údaje o vlastnostech látek, které se uvolňují do vody určené k lidské spotřebě, vylučuje, aby nařízení bylo použito pro účely ochrany před ohrožením lidského zdraví a sloužilo jako její základ. Viz také pozměňovací návrhy 5 a 6.

**Pozměňovací návrh 14**

Čl. 10 – odst. 2 – písm. c)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p><i>přijmou ve spolupráci s dodavateli vody další opatření, jako například patřičné metody úpravy, kterými se povaha nebo vlastnosti vody ještě před její dodávkou změní tak, aby se omezilo nebo odstranilo riziko, že dodaná voda nesplňuje hodnoty ukazatelů;</i></p>	

**Odůvodnění**

Opatření, kterým změní dodavatel vody její povahu či vlastnosti před dodávkou do domácích rozvodů tak, aby byly splněny hodnoty ukazatelů stanovené v části C přílohy I, je neproveditelné. Hodnoty ukazatelů stanovené v části C přílohy I by měly být splněny spíše tak, že domácí rozvody budou mít nezbytné technické, materiálové a provozní parametry.

**Pozměňovací návrh 15**

Čl. 10 – odst. 2 – písm. d)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
řádne poskytují spotřebitelům informace a poradenství o podmínkách spotřeby a využití vody a o možných opatřeních s cílem zabránit opětovnému vzniku rizika;	řádne poskytují spotřebitelům informace a poradenství o podmínkách spotřeby a využití vody a o možných opatřeních s cílem zabránit opětovnému vzniku rizika <b>jejich neplnění;</b>

**Odůvodnění**

Objasnění toho, o jaké riziko se jedná.

**Pozměňovací návrh 16**

Čl. 12 – odst. 3

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Bez ohledu na to, zda k nedodržení hodnot ukazatelů dojde, zajistí členské státy, aby veškeré zásobování vodou určenou k lidské spotřebě, které představuje možné ohrožení lidského zdraví, bylo zakázáno, nebo aby používání takové vody bylo omezeno a aby byla uskutečněna jakákoli jiná nápravná opatření, která zajistí ochranu lidského zdraví.</p> <p><b>Každé nedodržení minimálních požadavků na hodnoty ukazatelů stanovené v částech A a B přílohy I členské státy automaticky považují za možné ohrožení lidského zdraví.</b></p>	<p>Bez ohledu na to, zda k nedodržení hodnot ukazatelů dojde, zajistí členské státy, aby veškeré zásobování vodou určenou k lidské spotřebě, které představuje možné ohrožení lidského zdraví, bylo zakázáno, nebo aby používání takové vody bylo omezeno a aby byla uskutečněna jakákoli jiná nápravná opatření, která zajistí ochranu lidského zdraví.</p>

**Odůvodnění**

Úprava požadující, aby jakékoli nesplnění minimálního požadavku na hodnoty ukazatelů, například v podobě ojedinělého výskytu koliformní bakterie, zákalu nebo 10 % překročení chemických parametrů, byla automaticky označena za možné ohrožení, je nepřiměřená. Posuzování hodnot ukazatelů WHO z hlediska jejich zdravotních dopadů předně vychází z preventivního přístupu k problematice zdraví (viz také nový 16. bod odůvodnění – zrušení článku 9 směrnice 98/83/ES), a nikoli z možného bezprostředního ohrožení. To představuje určitý rozpor ve vztahu k WHO. A kromě toho jsou mj. koliformní bakterie, ale i zákal známkou možného znečištění neodtočené vody. Je třeba vzít v úvahu, že s každým nedodržením hodnot ukazatelů je spojeno informování spotřebitelů, což u nich s velkou pravděpodobností vyvolá nejistotu, obavy a nedůvěru k pitné vodě a může vést ke zvýšení spotřeby balené vody. A to je v rozporu se základními cíli směrnice. V úvahu je třeba vzít rovněž to, že v některých případech není možné provést okamžitá opatření, protože tomu brání například technické podmínky. (Viz pozměňovací návrh č. 17 na vrácení článku 9 („Odchyly“) do textu směrnice 98/83/ES.)

**Pozměňovací návrh 17**

Za článek 12 se vkládá nový článek nazvaný „Odchylky“.

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p><b>Článek xx – Odchylky (článek 9 směrnice 98/83/ES)</b></p> <p><b>1. Členské státy mohou povolit odchylky od hodnot ukazatelů uvedených v části B přílohy I nebo stanovených podle čl. 5 odst. 2, a to až do nejvyšší hodnoty těmito státy stanovené, za předpokladu, že žádná odchylka nepředstavuje možné ohrožení lidského zdraví a že zásobování vodou určenou k lidské spotřebě nelze v dané oblasti zajistit žádnými jinými přiměřenými prostředky.</b></p> <p><b>Odchylky musí být omezeny na dobu co nejkratší, nepřesahující tři roky, přičemž před koncem období, pro které jsou odchylky povoleny, se provede prověření určující, zda bylo dosaženo dostatečného pokroku. Pokud členský stát hodlá povolit druhou odchylku, je povinen sdělit Komisi výsledky tohoto prověření spolu s důvody, které ho k povolení druhé odchylky vedou. Žádnou takovou další odchylku nelze povolit na období delší než tři roky.</b></p> <p><b>2. Za mimořádných okolností může členský stát Komisi požádat o třetí odchylku na období nepřesahující tři roky. Komise rozhodne o takové žádosti do tří měsíců.</b></p> <p><b>3. Každá odchylka povolená podle odstavce 1 nebo 2 musí upřesnit tyto údaje:</b></p> <p><b>a) důvody pro odchylku;</b></p> <p><b>b) příslušný ukazatel, relevantní výsledky monitorování předchozího období a nejvýše přípustnou hodnotu podle povolené odchylky;</b></p> <p><b>c) zeměpisnou oblast, množství vody dodávané za den, velikost zasažené populace, a zda budou nebo nebudou ovlivněny nějaké relevantní potravinářské podniky;</b></p> <p><b>d) patřičný plán monitorování se zvýšenou četností monitorování podle potřeby;</b></p> <p><b>e) souhrn plánu nezbytných nápravných opatření, včetně časového rozvrhu prací, odhadu nákladů a ustanovení k prověřování;</b></p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<p>f) požadovanou dobu trvání odchyly.</p> <p>4. Pokud příslušné orgány považují vzniklé nedodržení hodnot ukazatelů za bezvýznamné a pokud opatření podniknutá podle čl. 12 odst. 2 dostačují k nápravě vzniklého problému do 30 dnů, není nutno použít požadavky odstavce 3.</p> <p>V takovém případě stanoví příslušné orgány nebo jiné odpovědné subjekty pouze nejvýše přípustnou hodnotu dotyčného ukazatele a dobu, v níž musí být problém odstraněn.</p> <p>5. Na odstavec 4 se již není možno dále odvolávat, pokud by jakékoli nedodržení jedné z hodnot ukazatelů pro dané zásobování vodou trvalo v součtu déle než 30 dnů za posledních 12 měsíců.</p> <p>6. Každý členský stát, který využije odchyly ve smyslu tohoto článku, zajistí, aby obyvatelstvo, na které se taková odchylka vztahuje, bylo neprodleně vhodným způsobem o této odchylce a o jejích podmínkách informováno. Navíc členský stát popřípadě zajistí, aby skupiny obyvatelstva, pro které by daná odchylka mohla představovat zvláštní riziko, byly poučeny jak postupovat.</p> <p>Pokud příslušné orgány nerozhodnou jinak, tyto povinnosti neplatí za okolností podle odstavce 4.</p> <p>7. S výjimkou odchylek povolených podle odstavce 4 je členský stát povinen uvědomit Komisi do dvou měsíců o všech odchylkách týkajících se každého individuálního zdroje s denní kapacitou překračující v průměru 500 m<sup>3</sup> vody nebo zásobujícího více než 5 000 osob, a to včetně poskytnutí informací uvedených v odstavci 3.</p> <p>8. Tento článek se nevztahuje na vodu určenou k lidské spotřebě, která je nabízena k prodeji v lahvích nebo kontejnerech.</p>

### Odůvodnění

Pro případ, kdy nedodržení hodnot ukazatelů vyloučena nemůže vést k ohrožení zdraví, doporučujeme převzít dosavadní úpravu odchylek, kterou obsahuje článek 9 směrnice 98/83/ES. Není pravda, že každé nedodržení hodnot ukazatelů představuje bezprostřední ohrožení zdraví, a posuzování hodnot ukazatelů WHO z hlediska jejich zdravotních dopadů vychází z preventivního přístupu k problematice zdraví (viz také nový 16. bod odůvodnění – zrušení článku 9 směrnice 98/83/ES).

## Pozměňovací návrh 18

## Článek 13

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Přístup k vodě určené k lidské spotřebě</p> <p>1. Aniž je dotčen článek 9 směrnice 2000/60/ES, přijmou členské státy veškerá nezbytná opatření za účelem zlepšení přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro všechny a za účelem podpory jejího užívání na svém území. <b>Zahrnují</b> všechna tato opatření:</p> <p>a) určení osob bez přístupu k vodě určené k lidské spotřebě a důvodů, proč tento přístup nemají (např. příslušnost ke zranitelné a marginalizované skupině), posouzení možností, jak přístup pro tyto osoby zlepšit, jakož i informování daných osob o možnostech připojení k rozvodné síti nebo o alternativních způsobech přístupu k této vodě;</p> <p>b) instalace a údržba venkovních zařízení i zařízení v budovách pro volný přístup k vodě určené k lidské spotřebě ve veřejných prostorech;</p> <p>c) propagace vody určené k lidské spotřebě těmito způsoby:</p> <p>i) zahájení kampaní, které mají občany informovat o jakosti této vody;</p> <p>ii) podpora poskytování této vody ve správních a veřejných budovách;</p> <p>iii) podpora bezplatného poskytování této vody v restauracích, jídelnách a stravovacích službách.</p>	<p>Přístup k vodě určené k lidské spotřebě</p> <p>1. Aniž je dotčen článek 9 směrnice 2000/60/ES, přijmou členské státy veškerá nezbytná opatření za účelem zlepšení přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro všechny a za účelem podpory jejího užívání na svém území. <b>Ta – při zohlednění zeměpisné odlehlosti venkovských a ostrovních komunit – zahrnují</b> všechna tato opatření:</p> <p>a) určení osob bez přístupu k vodě určené k lidské spotřebě a důvodů, proč tento přístup nemají (např. příslušnost ke zranitelné a marginalizované skupině), posouzení možností, jak přístup pro tyto osoby zlepšit, jakož i informování daných osob o možnostech připojení k rozvodné síti nebo o alternativních způsobech přístupu k této vodě;</p> <p>b) instalace a údržba venkovních zařízení i zařízení v budovách pro volný přístup k vodě určené k lidské spotřebě ve veřejných prostorech, <b>přičemž se předpokládá instalace speciálních zařízení zabraňujících plýtvání;</b></p> <p>c) propagace vody určené k lidské spotřebě těmito způsoby:</p> <p>i) zahájení kampaní, které mají občany informovat o jakosti této vody;</p> <p>ii) podpora poskytování této vody ve správních a veřejných budovách;</p> <p>iii) podpora bezplatného poskytování této vody v restauracích, jídelnách a stravovacích službách.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Na základě informací shromážděných podle odst. 1 písm. a) přijmou členské státy veškerá nezbytná opatření k zajištění přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro zranitelné a marginalizované skupiny.</p> <p>Členské státy neprodleně informují skupiny, které nemají přístup k vodě určené k lidské spotřebě, o jakosti vody, kterou užívají, jakož i o všech opatřeních, která je možno učinit, aby se zabránilo nepříznivým účinkům znečištění této vody na lidské zdraví.</p>	<p>2. Na základě informací shromážděných podle odst. 1 písm. a) přijmou členské státy <b>ve spolupráci s příslušnými veřejnými orgány na místní a regionální úrovni</b> veškerá nezbytná opatření k zajištění přístupu k vodě určené k lidské spotřebě pro zranitelné a marginalizované skupiny.</p> <p><b><i>Je třeba dbát zejména na to, aby místní orgány mohly ovlivnit opatření, která mají zajistit přístup k vodě. Musí být rovněž možné využívat vodu ze soukromých zdrojů, za předpokladu, že bude kontrolována a bude splňovat požadavky na kvalitu.</i></b></p> <p>Členské státy neprodleně informují skupiny, které nemají přístup k vodě určené k lidské spotřebě, o jakosti vody, kterou užívají, jakož i o všech opatřeních, která je možno učinit, aby se zabránilo nepříznivým účinkům znečištění této vody na lidské zdraví.</p>

### Odůvodnění

Přístup k vodě určené k lidské spotřebě je součástí obecného zájmu. V mnoha členských státech odpovídají za zásobování obyvatelstva dostatečným množstvím pitné vody obce. Je-li s kvalitou pitné vody a přístupem k pitné vodě nějaký problém, měly by mít členské státy možnost samy zjišťovat, v čem tento problém spočívá. Při zajišťování spravedlivého přístupu nejzranitelnějších skupin obyvatel k vodě je nicméně nutné vzít v úvahu i další překážky a jejich dopady na zdroje, s nimiž jsou některé místní a regionální orgány konfrontovány, a tyto orgány při tom náležitě zapojit.

### Pozměňovací návrh 19

PŘÍLOHA I – část B – Ukazatel: Pesticidy – poznámky

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Termín „pesticidy“ označuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— organické insekticidy,</li> <li>— organické herbicidy,</li> <li>— organické fungicidy,</li> <li>— organické nematocidy,</li> <li>— organické akaricidy,</li> <li>— organické algicidy,</li> <li>— organické rodenticidy,</li> <li>— organické slimicidy,</li> <li>— příbuzné přípravky (mj. regulátory růstu)</li> </ul> <p>a jejich příslušné metabolity jak jsou definovány v čl. 3 bodě 32 nařízení (ES) č. 1107/2009.</p>	<p>Termín „pesticidy“ označuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— organické insekticidy,</li> <li>— organické herbicidy,</li> <li>— organické fungicidy,</li> <li>— organické nematocidy,</li> <li>— organické akaricidy,</li> <li>— organické algicidy,</li> <li>— organické rodenticidy,</li> <li>— organické slimicidy,</li> <li>— příbuzné přípravky (mj. regulátory růstu)</li> </ul> <p>a jejich příslušné metabolity jak jsou definovány v čl. 3 bodě 32 nařízení (ES) č. 1107/2009.</p>



Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Hodnota tohoto ukazatele platí pro každý jednotlivý pesticid.	Hodnota tohoto ukazatele platí pro každý jednotlivý pesticid.

### Odůvodnění

V nařízení (ES) č. 1107/2009 je řeč o „příslušných“ metabolitech a také v anglickém znění návrhu přílohy směrnice EU ze dne 1. února 2018 o pitné vodě se v definici uvádí „(...) and their relevant metabolites (...)“. Doporučujeme, aby v německém překladu bylo odpovídající slovo „relevante“ („příslušné“). [Pozn. překl.: Navrhovaná změna se netýká českého znění.]

### Pozměňovací návrh 20

PŘÍLOHA I – část D (nová)

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	<b>Část D – Indikační ukazatele</b> [Vkládá se tabulka z přílohy I části C směrnice 98/83/ES.]

### Odůvodnění

Indikační ukazatele uvedené v části C přílohy I směrnice 98/83/ES jsou z návrhu směrnice vypuštěny s odůvodněním, že z hlediska zdraví nejsou nijak významné. Vůně a chuť by však měly být hodnoceny jako hygienické požadavky na kvalitu vody a mají vliv na to, zda má být voda považována za pitnou. Další indikační ukazatele jsou specifické pro jednotlivé zdroje a jsou technického rázu: kvůli rozsahu koroze je třeba znát hodnoty ukazatelů železa, manganu a zákalu a kvůli používání dezinfekčních prostředků je třeba znát hodnoty ukazatelů celkového organického uhlíku (TOC) a pH. Doporučujeme tyto indikační ukazatele převzít a uvést je v tabulce v části D přílohy I. V návaznosti na to by měly být odpovídajícím způsobem upraveny s ohledem na pracovní charakteristiky indikačních ukazatelů v tabulce 1 části B přílohy III.

### Pozměňovací návrh 21

Pozměňovací návrh k dokumentu Komise: COM(2017) 753 final – 1. část

Článek 14

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Informování veřejnosti	Informování veřejnosti
1. Členské státy zajistí, aby v souladu s přílohou IV měly všechny zásobované osoby k dispozici přiměřené a aktuální online informace o vodě určené k lidské spotřebě.	1. Členské státy zajistí, aby v souladu s přílohou IV měly všechny zásobované osoby k dispozici přiměřené a aktuální online informace o vodě určené k lidské spotřebě.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Členské státy zajistí, aby všechny zásobované osoby obdržely pravidelně a nejméně jednou za rok, a to v nejvhodnější možné formě (např. na faktuře nebo prostřednictvím inteligentních aplikací), tyto informace, aniž by si je musely vyžádat:</p> <p>a) informace o struktuře nákladů sazby účtované za metr krychlový vody určené k lidské spotřebě, včetně fixních a variabilních nákladů <b>představujících přinejmenším náklady, jež souvisejí s těmito prvky:</b></p> <p style="padding-left: 20px;">i) <b>opatřeními přijatými dodavateli vody za účelem posouzení nebezpečnosti podle čl. 8 odst. 5;</b></p> <p style="padding-left: 20px;">ii) <b>úpravou a rozvodem vody určené k lidské spotřebě;</b></p> <p style="padding-left: 20px;">iii) <b>odváděním a čištěním odpadních vod;</b></p> <p style="padding-left: 20px;">iv) <b>opatřeními přijatými podle článku 13, pokud tato opatření přijali dodavatelé vody;</b></p> <p>b) cenu dodávané vody určené k lidské spotřebě za litr a za metr krychlový;</p> <p>c) objem vody spotřebovaný domácnostmi, buď alespoň jednou za rok, nebo za zúčtovací období spolu s ročními trendy spotřeby;</p> <p>d) srovnání roční spotřeby vody domácností s průměrnou spotřebou domácností v téže kategorii;</p> <p>e) odkaz na internetové stránky obsahující informace stanovené v příloze IV.</p> <p>Komise může přijmout prováděcí akty, kterými upřesní formát a způsoby předkládání informací, jež mají být poskytovány podle prvního pododstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 20 odst. 2.</p> <p>3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES.</p>	<p>2. Členské státy zajistí, aby všechny zásobované osoby obdržely pravidelně a nejméně jednou za rok, a to v nejvhodnější možné formě (např. na faktuře nebo prostřednictvím inteligentních aplikací), tyto informace, aniž by si je musely vyžádat:</p> <p>a) informace o struktuře nákladů sazby účtované za metr krychlový vody určené k lidské spotřebě, včetně fixních a variabilních nákladů;</p> <p>b) cenu dodávané vody určené k lidské spotřebě za litr a za metr krychlový;</p> <p>c) objem vody spotřebovaný domácnostmi, buď alespoň jednou za rok, nebo za zúčtovací období spolu s ročními trendy spotřeby;</p> <p>d) srovnání roční spotřeby vody domácností s průměrnou spotřebou domácností v téže kategorii;</p> <p>e) odkaz na internetové stránky obsahující informace stanovené v příloze IV.</p> <p>Komise může přijmout prováděcí akty, kterými upřesní formát a způsoby předkládání informací, jež mají být poskytovány podle prvního pododstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 20 odst. 2.</p> <p>3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES.</p>

### Odůvodnění

Požadavky uvedené v článku 14 jsou příliš rozsáhlé. Informace pro domácnosti by se měly soustředit na jakost vody určené k lidské spotřebě. Údaje, které se jakosti pitné vody netýkají (odpadní vody, důvěrné postupy úpravy apod.), by se neměly uvádět.

**Pozměňovací návrh 22**

Pozměňovací návrh k dokumentu Komise: COM(2017) 753 final – 1. část

## Příloha IV

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti vody určené k lidské spotřebě (přepracované znění)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
INFORMACE PRO VEŘEJNOST, KTERÉ SE POSKYTUJÍ ONLINE	INFORMACE PRO VEŘEJNOST, KTERÉ SE POSKYTUJÍ ONLINE
Spotřebitelům se v uzpůsobené a uživatelsky přívětivé podobě zpřístupní online následující informace:	Spotřebitelům se v uzpůsobené a uživatelsky přívětivé podobě zpřístupní online následující informace:
1) identifikace relevantního dodavatele vody;	1) identifikace relevantního dodavatele vody;
2) nejnovější výsledky monitorování ukazatelů uvedených v částech A a B přílohy I, včetně četnosti a polohy míst vzorkování v oblasti zájmu osoby, jíž se voda dodává, a hodnoty ukazatelů stanovené podle článku 5. Výsledky monitorování nesmí být starší než:	2) nejnovější výsledky monitorování ukazatelů uvedených v částech A a B přílohy I, včetně četnosti a polohy míst vzorkování v oblasti zájmu osoby, jíž se voda dodává, a hodnoty ukazatelů stanovené podle článku 5. Výsledky monitorování nesmí být starší než:
a) jeden měsíc u velmi velkých dodavatelů vody;	a) jeden měsíc u velmi velkých dodavatelů vody;
b) šest měsíců u velkých dodavatelů vody;	b) šest měsíců u velkých dodavatelů vody;
c) jeden rok u malých dodavatelů vody;	c) jeden rok u malých dodavatelů vody;
3) v případě překročení hodnot ukazatelů stanovených v článku 5 informace o možném nebezpečí pro lidské zdraví a související doporučení ohledně zdraví a spotřeby nebo odkaz na stránku, kde lze tyto informace nalézt;	3) v případě překročení hodnot ukazatelů stanovených v článku 5 informace o možném nebezpečí pro lidské zdraví a související doporučení ohledně zdraví a spotřeby nebo odkaz na stránku, kde lze tyto informace nalézt;
4) shrnutí příslušného posouzení rizik dodávky;	4) shrnutí příslušného posouzení rizik dodávky;
5) informace o následujících indikačních ukazatelích a jejich souvisejících hodnotách:	5) informace o následujících indikačních ukazatelích a jejich souvisejících hodnotách:
a) zbarvení;	a) zbarvení;
b) pH (koncentrace vodíkových iontů);	b) pH (koncentrace vodíkových iontů);

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>c) vodivost;</p> <p>d) železo;</p> <p>e) mangan;</p> <p>f) pach;</p> <p>g) chuť;</p> <p>h) tvrdost;</p> <p>i) minerály, anionty/kationty rozpuštěné ve vodě:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— boritan <math>\text{BO}_3^-</math></li> <li>— uhličitan <math>\text{CO}_3^{2-}</math></li> <li>— chlorid <math>\text{Cl}^-</math></li> <li>— fluorid <math>\text{F}^-</math></li> <li>— hydrogenuhličitan <math>\text{HCO}_3^-</math></li> <li>— dusičnan <math>\text{NO}_3^-</math></li> <li>— dusitan <math>\text{NO}_2^-</math></li> <li>— fosforečnan <math>\text{PO}_4^{3-}</math></li> <li>— křemičitan <math>\text{SiO}_2</math></li> <li>— síran <math>\text{SO}_4^{2-}</math></li> <li>— sulfid <math>\text{S}_2^-</math></li> <li>— hliník <math>\text{Al}</math></li> <li>— amonium <math>\text{NH}_4^+</math></li> <li>— vápník <math>\text{Ca}</math></li> <li>— hořčík <math>\text{Mg}</math></li> <li>— draslík <math>\text{K}</math></li> <li>— sodík <math>\text{Na}</math></li> </ul>	<p>c) vodivost;</p> <p>d) železo;</p> <p>e) mangan;</p> <p>f) pach;</p> <p>g) chuť;</p> <p>h) tvrdost;</p> <p>i) minerály, anionty/kationty rozpuštěné ve vodě:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— boritan <math>\text{BO}_3^-</math></li> <li>— uhličitan <math>\text{CO}_3^{2-}</math></li> <li>— chlorid <math>\text{Cl}^-</math></li> <li>— fluorid <math>\text{F}^-</math></li> <li>— hydrogenuhličitan <math>\text{HCO}_3^-</math></li> <li>— dusičnan <math>\text{NO}_3^-</math></li> <li>— dusitan <math>\text{NO}_2^-</math></li> <li>— fosforečnan <math>\text{PO}_4^{3-}</math></li> <li>— křemičitan <math>\text{SiO}_2</math></li> <li>— síran <math>\text{SO}_4^{2-}</math></li> <li>— sulfid <math>\text{S}_2^-</math></li> <li>— hliník <math>\text{Al}</math></li> <li>— amonium <math>\text{NH}_4^+</math></li> <li>— vápník <math>\text{Ca}</math></li> <li>— hořčík <math>\text{Mg}</math></li> <li>— draslík <math>\text{K}</math></li> <li>— sodík <math>\text{Na}</math></li> </ul>
<p>Tyto hodnoty ukazatelů a další neiontové sloučeniny a stopové prvky mohou být zobrazeny s referenční hodnotou a/nebo s vysvětlením;</p>	<p>Tyto hodnoty ukazatelů a další neiontové sloučeniny a stopové prvky mohou být zobrazeny s referenční hodnotou a/nebo s vysvětlením;</p>
<p>6) doporučení spotřebitelům včetně tipů, jak snížit spotřebu vody;</p>	<p>6) doporučení spotřebitelům včetně tipů, jak snížit spotřebu vody;</p>
<p>7) v případě velmi velkých dodavatelů vody každoroční informace o:</p>	<p>7) v případě velmi velkých dodavatelů vody každoroční informace o:</p>
<p><b>a) celkové výkonnosti vodovodního systému, pokud jde o účinnost, včetně míry úniků a spotřeby energie na metr krychlový dodané vody;</b></p>	<p><b>a) řízení a správě dodavatele vody, včetně složení řídicího orgánu;</b></p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p><b>b)</b> řízení a správě dodavatele vody, včetně složení řídicího orgánu;</p> <p><b>c)</b> množství dodané vody za rok a tendence vývoje;</p> <p><b>d)</b> struktury nákladů sazby účtované spotřebitelům za metr krychlový vody, včetně fixních a variabilních nákladů, vykazující alespoň náklady související se spotřebou energie na metr krychlový dodané vody, <b>s opatřeními, které dodavatel vody přijal za účelem posouzení nebezpečnosti podle čl. 8 odst. 4, s úpravou a rozvodem vody určené k lidské spotřebě, odváděním a úpravou odpadních vod, jakož i nákladů souvisejících s opatřeními podle článku 13, pokud taková opatření přijali dodavatelé vody;</b></p> <p><b>e)</b> objemu investic, který dodavatel považuje za nezbytný k zajištění finanční udržitelnosti poskytování vodohospodářských služeb (včetně údržby infrastruktury) a objem investic skutečně získaných či navracených;</p> <p><b>f) použitých způsobech úpravy a dezinfekce vody;</b></p> <p><b>g) přehledu a statistikách stížností spotřebitelů, jakož i včasnosti a přiměřenosti reakcí na problémy;</b></p> <p>8) na žádost historické údaje ohledně informací v bodech 2 a 3 až za posledních deset let.</p>	<p><b>b)</b> množství dodané vody za rok a tendence vývoje;</p> <p><b>c)</b> struktury nákladů sazby účtované spotřebitelům za metr krychlový vody, včetně fixních a variabilních nákladů, vykazující alespoň náklady související se spotřebou energie na metr krychlový dodané vody;</p> <p><b>d)</b> objemu investic, který dodavatel považuje za nezbytný k zajištění finanční udržitelnosti poskytování vodohospodářských služeb (včetně údržby infrastruktury) a objem investic skutečně získaných či navracených;</p> <p>8) na žádost historické údaje ohledně informací v bodech 2 a 3 až za posledních deset let.</p>

### Odůvodnění

Požadavky uvedené v článku 14, podle nichž musí velmi velcí dodavatelé vody každoročně informovat spotřebitele, musí zahrnovat jak informace týkající se požadavků na jakost vody určené k lidské spotřebě, tak transparentní informace pro spotřebitele o dodaném množství a s tím souvisejícími strukturálními náklady. Jejich součástí musí být rovněž informace o investičních nákladech souvisejících se zajišťováním vodohospodářských služeb, neboť i ty mají vliv na spotřebitelské náklady. Dodatečné informační povinnosti přímo nesouvisejí s poskytováním vodohospodářské služby spotřebitelům. Dále by měla být věnována náležitá pozornost informacím týkajícím se oblastí infrastruktury, jež jsou kritické pro veřejnou bezpečnost. Informace pro spotřebitele o službách zásobování vodou, které přímo nesouvisejí s kvalitou a množstvím dodávané vody a se strukturou nákladů, by neměly být uváděny. Údaje o úpravě odpadních vod nelze stavět na roveň údajům o spotřebě pitné vody, protože by to vedlo k dezinformacím a otázkám na straně spotřebitelů. Informace, které se obecně týkají kritické infrastruktury a fungování komunity, by neměly být zveřejňovány, aby se předešlo škodlivým následkům pro tyto infrastruktury.

## II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

### Obecné připomínky

1. vítá návrh Evropské komise na přepracování směrnice Rady 98/83/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě, jehož cílem je zajistit na základě současných vědeckých a technických poznatků spotřebitelům v členských státech EU vysoce kvalitní pitnou vodu;
2. podporuje cíle Evropské komise, zejména cíl chránit prostřednictvím dohledu kvalitu pitné vody před nepříznivými účinky na lidské zdraví a zabezpečit ji dodržováním minimálních požadavků, které tato směrnice EU stanoví. Na regionální a místní úrovni však mají zásadní úlohu členské státy, které prostřednictvím kontrolních, preventivních a nápravných opatření v rámci směrnice dbají o dosažení a zajištění nezbytné vysoké kvality pitné vody pro spotřebitele;
3. vítá zejména návrhy, jež Komise předložila v reakci na evropskou občanskou iniciativu „Right2Water“ a jejichž cílem je zajištění všeobecného přístupu k čisté a nezávadné pitné vodě coby základní veřejné služby, přičemž jsou navrhována konkrétní opatření ke zlepšení přístupu pro zranitelné a marginalizované skupiny;
4. je toho názoru, že pro zajištění trvalého zásobování vodou určenou k lidské spotřebě jsou nezbytné minimální požadavky na základní a preventivní zdravotní normy kvality a hodnoty ukazatelů. Ty totiž určují minimální cíle pro normy kvality životního prostředí, které jsou nezbytné v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a se zásadou předběžné opatrnosti. Z hlediska spotřebitele jsou opatření, která v souladu s cíli politiky Evropské unie v oblasti životního prostředí (čl. 191 odst. 2 SFEU), a zvláště pak v souladu s platnou rámcovou směrnicí o vodě, kladou důraz na zachování čistoty povrchové i podzemní vody, prvním zásadním krokem, který musí být případně doplněn opatřeními v koncových bodech vodovodní sítě;
5. podporuje návrh, aby kvalita zdrojů pitné vody byla úzce spojena s požadavky rámcové směrnice o vodě, zejména s jejím článkem 7. V členských státech přitom hraje významnou roli spolupráce orgánů na regionální a místní úrovni s dodavateli vody, kterou je třeba podporovat, protože umožňuje rozpoznávat nebezpečí vznikající v souvislosti s využíváním zdrojů pitné vody, odstraňovat jejich příčinu a přijímat vhodná protipatření. V souladu s cílem zajistit trvale udržitelnou a vysoce kvalitní pitnou vodu pro spotřebitele je třeba tento přístup podporovat. Evropská komise zavádí posouzení rizik, co se týče povodí, výroby a rozvodu pitné vody a zařízení v domácnostech, přičemž členským státům ponechává prostor je blíže specifikovat. Je ještě třeba vyjasnit rozdělení odpovědnosti, zejména pokud jde o úlohu dodavatelů pitné vody. Mělo by se tak stát pokud možno na úrovni členských států, aby mohly být náležitě zohledněny vnitrostátní právní rámce a zásada subsidiarity;
6. sdílí názor Evropské komise, že pro zajištění vysoké kvality pitné vody je třeba v rámci opatření na ochranu před nepříznivými účinky uplatňovat přístup založený na posouzení rizik, který bude ve srovnání se směrnicí 98/83/ES o pitné vodě ucelenější a účinnější. Hlavní nástroj pro zajištění zásobování vodou oprávněně představují přístup WHO založený na plánu pro zajištění bezpečnosti vody („water safety plan“) a obecné zásady části 2 normy DIN EN 15975-2, a to pro účely posouzení nebezpečnosti vodních útvarů, posuzování rizik dodávek vody provedených dodavateli a posuzování rizik v domovních rozvodech. Posuzování a řízení rizik umožní účinnější zásobování pitnou vodou, které bude zohledňovat místní či regionální podmínky, a díky tomu zajistí i vysokou kvalitu pitné vody pro spotřebitele. Úkolem členských států, a hlavně místních a regionálních orgánů, je zajišťovat kvalitu pitné vody dodávané spotřebitelům. Je důležité, aby přístup založený na posouzení rizik odpovídal vnitrostátním podmínkám;
7. uznává, že přísné normy v oblasti ochrany životního prostředí a udržitelného využívání půdy jsou klíčovými faktory vodního prostředí a kvality pitné vody. V tomto ohledu by měly všechny úrovně veřejné správy pokračovat v podpoře činností v oblasti dekontaminace půdy a boje proti difúznímu znečištění, a to zejména v zemědělství a lesnictví;

8. aby bylo možné kontrolovat kvalitu všech materiálů a chemických látek, které přicházejí do kontaktu s pitnou vodou (jako je například potrubí v rozvodné síti nebo práškové uhlí používané při čištění), je nutné vypracovat regulační rámec zahrnující zdravotní a hygienická kritéria. Vzhledem k tomu, že neexistuje celoevropský rámec, se požadavky v jednotlivých členských státech liší. Návrh směrnice nenabízí žádnou možnost, jak nedostatečnou harmonizaci těchto právních předpisů vyřešit. Výbor pokládá za důležité zahrnout do směrnice o pitné vodě zkušební rámec tak, aby bylo možné zaručit kvalitu produktů a materiálů, které přicházejí do kontaktu s pitnou vodou, s cílem ochránit její jakost;

9. zdůrazňuje, že zásadní význam mají analýzy a informace o tom, jakých bylo v oblasti posuzování nebezpečí a rizik a opatření zaměřených na znečišťovatele dosaženo pokroků a úspěchů. Výsledné zprávy o pitné vodě a informací pro spotřebitele musí být cílené a efektivní. Přizpůsobení povinnosti podávat zprávy novým požadavkům směrnice, které má Evropská komise v úmyslu provést, by mělo být v souladu s tímto účelem. Je třeba vyjasnit, že veškerá voda určená k lidské spotřebě musí splňovat minimální požadavky na jakost pitné vody v souladu se stanovenými požadavky a že informace poskytované na základě této směrnice tudíž nesmí vést k hospodářské soutěži mezi dodavateli vody, poněvadž v mnoha případech spotřebitelé nemají možnost vybírat si mezi různými dodavateli. Voda jakožto společný statek nesmí být předmětem konkurenčního boje;

10. Komise navrhuje rozšířit poskytování informací spotřebitelům o aspekty, které se netýkají jakosti pitné vody, jako jsou sazby, míra úniků a organizační záležitosti. Výbor je toho názoru, že tyto prvky nepatří do směrnice o pitné vodě, která se soustřeďuje na jakost vody a ochranu veřejného zdraví. Členským státům musí být umožněno, aby si zde samy doplnily informace o dalších otázkách. Informace o jakosti pitné vody musí být sdíleny na internetových stránkách dodavatelů pitné vody (jako je tomu v současnosti), aby bylo zaručeno, že budou aktuální a relevantní pro danou zásobovanou oblast. Proto je třeba soustředit poskytování informací spotřebitelům na jakost vody a ochranu veřejného zdraví;

11. se znepokojením poukazuje na to, že z nedávno vypracované studie <sup>(1)</sup> vyplynulo, že u více než 70 % vzorků vody z vodovodu odebraných v Evropě a více než 80 % vzorků odebraných na celém světě byla zjištěna přítomnost mikroplastů, a připojuje se k požadavku Evropské komise, aby bylo zváženo zavedení zákazu mikroplastů, které jsou úmyslně přidávány do některých výrobků a pro něž existují vhodné alternativy <sup>(2)</sup>;

12. sdílí názor Komise, že jedním z cílů je zajistit veškerému evropskému obyvatelstvu lepší přístup k vodě určené k lidské spotřebě a zasazovat se o to prostřednictvím členských států. Přístup k vodě určené k lidské spotřebě je zásadní součástí služeb obecného zájmu. Jakkoliv je hospodářská soutěž ve vodovodní síti nemožná už z vědeckých a technických důvodů, je taková soutěž neakceptovatelná rovněž z důvodů etických;

13. vzhledem k tomu, že základním záměrem je stanovit, aby členské státy měly povinnost přijímat opatření, která umožní volný přístup k pitné vodě a její používání a která na všech veřejných místech zajistí přístup k pitné vodě také zranitelným a marginalizovaným skupinám obyvatel, mohl by v souvislosti s některými případy či zeměmi vznést otázku týkající se dodržování zásady subsidiarity a proporcionality, protože uvedené cíle jsou na celostátní, regionální či místní úrovni již nyní uspokojivým způsobem plněny, neboť na těchto úrovních již existuje dostatečná regulace. Lze mít proto určité pochybnosti o tom, nakolik potřebné je zde přijímat nějaká další opatření ještě na úrovni EU a zda lze na úrovni EU dosahovat těchto cílů nějak lépe;

### Konkrétní připomínky

14. poukazuje na to, že návrh nijak neupravuje zdroje zásobování s denní kapacitou nižší než 10 m<sup>3</sup> nebo zásobující méně než 50 osob, které nedodávají vodu v rámci obchodní nebo veřejné činnosti. V zájmu spotřebitelů odebírajících vodu z těchto zdrojů je třeba stanovit požadavek, aby tyto zdroje dodávaly pitnou vodu v téže kvalitě a na téže úrovni ochrany zdraví, jaké stanoví tato směrnice. Nemá-li být v tomto případě ochrana zdraví na nižší úrovni, měla by Komise přiměřeným způsobem regulovat i tyto zdroje a stanovit pro členské státy výjimky z ustanovení této směrnice pro případ, že není důvod očekávat překročení mezních hodnot;

<sup>(1)</sup> Zpráva organizace Orb media vycházející ze studií Minnesotské univerzity a Státní univerzity v New Yorku, březen 2018.

<sup>(2)</sup> V souladu s výzvou uvedenou v návrhu zprávy výboru ENVE Evropského parlamentu ze dne 27. března 2018 (2018/2035 (INI)).



15. doporučuje, aby podávání zpráv a četnost provádění kontrol u dodavatelů pitné vody, kteří denně dodávají méně než 500 m<sup>3</sup>, byly přiměřené a účelné. Členské státy by měly mít možnost stanovit výjimky z ustanovení pro případ, že není důvod očekávat překročení mezních hodnot;

16. navrhuje, aby v článku 2 byly definovány a vyjmenovány zdroje zásobování všech velikostí uvedených ve směrnici;

17. domnívá se, že jednotným základem pro posuzování hodnot ukazatelů z hlediska jejich zdravotních dopadů by měly být obecné zásady jakosti pitné vody vydané WHO. Hodnoty ukazatelů vycházejí z dostupných vědeckých údajů a poznatků, řídí se zásadou předběžné opatrnosti a zajišťují vysokou úroveň ochrany zdraví, což umožňuje, aby vodu určenou k lidské spotřebě bylo možné bez obav používat v průběhu celého lidského života;

18. poukazuje na to, že návrh Evropské komise neobsahuje žádnou definici, která by umožnila stanovení preventivních referenčních hodnot. Posuzování není dostatečným způsobem založeno na obecných zásadách jakosti pitné vody vydaných WHO, což může na straně spotřebitelů vyvolávat nejistotu ohledně kvality pitné vody a nepříznivě ovlivnit jejich postoj ke konzumaci pitné vody;

19. kriticky se staví k tomu, že návrh směrnice stanoví nižší hodnoty ukazatelů, než jaké doporučuje WHO. Je to v rozporu s přístupem uplatňovaným ve vztahu k jiným regulovaným ukazatelům, které se směrnými hodnotami WHO řídí. Na straně spotřebitelů bude vznikat nejistota a obavy týkající se nejen základní úrovně ochrany zdraví, ale i významu jednotlivých látek pro lidské zdraví. Reálné možnosti informování spotřebitelů o obou těchto otázkách jsou omezené. Ztráta důvěry spotřebitelů může v budoucnu přispět spíše k vyšší spotřebě balené vody, což je v rozporu se záměrem směrnice;

20. zdůrazňuje, že roste znepokojení nad potenciálními škodlivými účinky mikroplastů vyskytujících se ve vodě určené k lidské spotřebě. Vedle nezbytnosti uskutečnit další studie s cílem určit, jak přesně tyto látky působí, a stanovit spolehlivé a účinné metody měření, pokládá VR za důležité poskytnout členským státům a dodavatelům vody příležitost monitorovat v míře možností přítomnost mikroplastů a vyzývá Evropskou komisi, aby podporovala výzkum v této oblasti;

21. nesdílí názor, že každé nedodržení hodnot ukazatelů má být podle čl. 12 odst. 3 bez dalšího vyhodnoceno jako ohrožující. O tom, zda se v tom kterém případě jedná o ohrožení zdraví, rozhoduje spíše míra překročení a preventivní přístup WHO k problematice zdraví umožňuje v souladu se zásadou proporcionality prostřednictvím alokace zdrojů zajistit, aby v případě nedodržení stanovené hodnoty určitého ukazatele bylo na určitou časově omezenou dobu zajištěno zásobování pitnou vodou bez nepříznivých zdravotních účinků. Zásada předběžné opatrnosti je základní součástí směrnice 98/83/ES, v návrhu směrnice se s ní však již nepočítá. V praxi se v případě nedodržení stanovené hodnoty určitého ukazatele často stává, že dodavatelé pitné vody nejsou schopni přijmout opatření, která by přinesla okamžité, úplné a účinné řešení, nebo ihned zajistit alternativní dodávky. Spotřebitelé by mohli dojít k závěru, že kvalita pitné vody je neuspokojivá, a tato ztráta důvěry by pak mohla vést ke zvýšení spotřeby balené vody, což je v rozporu se záměrem směrnice. Evropská komise by proto měla zachovat zrušený článek 9 („Odchyly“) směrnice 98/83/ES;

22. vzhledem k tomu, že neexistují evropské ani vnitrostátní cíle týkající se monitorování azbestu ve veřejné pitné vodě, měly by být v souladu se zásadami preventivní ochrany zdraví přijaty indikační ukazatele uvedené v příloze I. Jsou tam totiž uvedeny technické parametry a hodnoty týkající se konkrétních zařízení, které mohou zabránit možnému uvolňování azbestových vláken coby důsledku korozivně působící vody. Zároveň by měly být zaváděny pobídky, pokud jde o výměnu potrubí z cementu a azbestu za jiný vhodný materiál, a to z důvodu problémů, k nimž může dojít v případě sesuvů půdy způsobených seismickými nebo jinými jevy;

23. nepodporuje návrh Evropské komise, aby byly z přílohy I vypuštěny indikační ukazatele, a žádá ji, aby ukazatele uvedené v části C přílohy I směrnice 98/83/ES byly spolu s hodnotami ukazatelů v příloze I návrhu směrnice opět uvedeny. Indikační ukazatele stanoví hygienické požadavky na pitnou vodu týkající se vůně, chuti a postupu úpravy. V případě nedodržení hodnoty určitého indikačního ukazatele by to mělo vliv na kvalitu vody a na postoj spotřebitelů, což by opět mohlo mít za následek zvýšení spotřeby balené vody, což je v rozporu se záměrem směrnice;

24. nesouhlasí s návrhem Evropské komise, že v budoucnu by požadavky vztahující se na materiály, které přicházejí do styku s pitnou vodou, měly být upraveny v nařízení (EU) č. 305/2011 o stavebních výrobcích. Do vody se kromě různých látek ze stavebních výrobků mohou uvolňovat také látky z dalších používaných materiálů, což snižuje kvalitu pitné vody a spolu s tím klesá i vysoká úroveň ochrany zdraví spotřebitelů. Nařízení (EU) č. 305/2011 totiž stále ještě neobsahuje nezbytnou harmonizaci základního požadavku na hygienu a ochranu zdraví (bod 3 písm. e) přílohy I) týkajícího se materiálů a výrobků přicházejících do styku s pitnou vodou. Neexistují dosud žádné harmonizované normy, které by upravovaly kritéria prověřování a vlastnosti obsažených látek v souvislosti se zdravotními požadavky a prohlášení o těchto vlastnostech nelze vypracovat a stanovit přímo pro výrobce. K tomu přistupuje okolnost, že v rámci vztahujícím se na stavební výrobky uváděné na trh s označením CE nelze zjistit, zda prohlášení o vlastnostech (např. o mechanické odolnosti) umožňuje vyloučit i nebezpečí pro lidské zdraví v důsledku migrace látek do pitné vody;

25. doporučuje, aby v rámci směrnice o pitné vodě byly z hlediska plnění požadavků směrnice EU o pitné vodě prověřovány a regulovány v souladu se zásadou minimalizace rizik a zásadou předběžné opatrnosti všechny materiály a výrobky, které přicházejí do styku s pitnou vodou; Bude tak zajištěno, že nedojde ke snížení úrovně ochrany kvality pitné vody a její zdravotní nezávadnosti. Ověřené informace o migraci určitých látek z výrobků do pitné vody jsou nicméně k dispozici díky systému čtyř členských států (iniciativa 4MS), které se dohodly na jeho vytvoření. Tento systém představuje osvědčený a deklarovaný základ pro zavedení jednotného celoevropského režimu ověřování a posuzování materiálů a výrobků přicházejících do styku s pitnou vodou.

V Bruselu dne 16. května 2018.

*předseda*  
*Evropského výboru regionů*

Karl-Heinz LAMBERTZ

---

**Stanovisko Evropského výboru regionů Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem**

(2018/C 361/09)

<p><b>Zpravodaj:</b> Mauro D'ATTIS (IT/ELS), člen rady obce Roccafioreta (provincie Messina)</p> <p><b>Odkaz:</b> návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2009/73/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem</p> <p align="center">COM(2017) 660 final</p>
--

**I. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY**

**Pozměňovací návrh 1**

*3. bod odůvodnění*

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Cílem této směrnice je vyřešit zbývající překážky dokončení vnitřního trhu se zemním plynem, které plynou z absence používání tržních pravidel Unie na plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich. Díky změnám zavedeným touto směrnicí budou pravidla, která platí pro plynovody pro přepravu plynu mezi dvěma či několika členskými státy, v rámci Unie platit i pro plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich. Zajistí se tak soulad právního rámce v Unii a současně se zamezí narušování hospodářské soutěže na vnitřním energetickém trhu Unie. Zároveň se posílí transparentnost a účastníkům trhu, zejména investorům do infrastruktury pro zemní plyn a uživatelům sítí, se poskytne právní jistota ohledně použitelného právního režimu.</p>	<p>Cílem této směrnice je vyřešit zbývající <b>možné</b> překážky dokončení vnitřního trhu se zemním plynem, které plynou z absence používání tržních pravidel Unie na plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich. Díky změnám zavedeným touto směrnicí budou pravidla, která platí pro plynovody pro přepravu plynu mezi dvěma či několika členskými státy, v rámci Unie platit i pro plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich, <b>včetně teritoriálních vod a výlučných ekonomických zón členských států</b>. Zajistí se tak soulad právního rámce v Unii a současně se zamezí narušování hospodářské soutěže na vnitřním energetickém trhu Unie. Zároveň se posílí transparentnost a účastníkům trhu, zejména investorům do infrastruktury pro zemní plyn a uživatelům sítí, se poskytne právní jistota ohledně použitelného právního režimu.</p>

**Odůvodnění**

Výbor regionů se domnívá, že by v souladu se zásadami nezbytnosti, proporcionality a subsidiarity a s ohledem na obecný cíl EU týkající se bezpečnosti dodávek plynu nemělo být rozšíření ustanovení třetí směrnice omezeno na případy, kdy je to naprosto nezbytné.

## Pozměňovací návrh 2

## 4. bod odůvodnění

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Aby se zohlednila předchozí absence zvláštních pravidel Unie platných pro plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich, měly by mít členské státy možnost udělovat výjimky z některých ustanovení směrnice 2009/73/ES plynovodům, které jsou ke dni vstupu této směrnice v platnost dokončeny. Pro plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich by mělo být upraveno příslušné datum pro použití modelů oddělení jiných než oddělení vlastnictví.</p>	<p>Aby se zohlednila předchozí absence zvláštních pravidel Unie platných pro plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich, měly by mít členské státy možnost udělovat výjimky z některých ustanovení směrnice 2009/73/ES plynovodům, které jsou ke dni vstupu této směrnice v platnost dokončeny. <b>Každou takovou výjimku schválí Komise.</b> Pro plynovody vedoucí do třetích zemí a z nich by mělo být upraveno příslušné datum pro použití modelů oddělení jiných než oddělení vlastnictví.</p>

## Odůvodnění

evidentní

## Pozměňovací návrh 3

## Článek 1

## Bod 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1) v článku 2 se bod 17 nahrazuje tímto:</p> <p>„17. ‚propojovacím vedením‘ dálkový přepravní plynovod, který překračuje nebo přesahuje hranice mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a <b>třetími zeměmi až po hranice jurisdikce Unie;</b>“;</p>	<p>1) v článku 2 se bod 17 nahrazuje tímto:</p> <p>„17. ‚propojovacím vedením‘ dálkový přepravní plynovod, který překračuje nebo přesahuje hranice mezi členskými státy nebo – <b>výlučně v případě, že pevná denní technická kapacita všech stávajících infrastruktur spojujících Evropskou unii s třetí zemí, z níž podle potvrzení agentury vede příslušná infrastruktura (dokončená až po datu přijetí této směrnice), už (nebo v součtu s kapacitou příslušné nové infrastruktury) překračuje podle potvrzení agentury 40 % celkové pevné denní technické kapacity infrastruktury (včetně terminálů LNG v Evropské unii) spojujících Evropskou unii nebo rizikovou skupinu definovanou v Příloze I nařízení 2017/1938 s třetími zeměmi</b> – mezi členskými státy a <b>třetí zemí</b>“</p>

## Odůvodnění

Stejně jako ve 3. bodu odůvodnění. 40 % je prahová hodnota, kterou, jak potvrdil Evropský soud, Komise v praxi obvykle používá pro dominantní postavení (vyvratitelný předpoklad). Tento přístup navíc také více respektuje čl. 194 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 3 odst. 2 SFEU, pokud jde o rozdílné pravomoci Evropské komise a členských států v oblasti energetiky, a zásadu subsidiarity. Rizikové skupiny definované v Příloze I nařízení (EU) 2017/1938 jsou i nadále základem systému EU v oblasti bezpečnosti dodávek zemního plynu, neboť jsou vytvořeny k řešení významných nadnárodních rizik. Zejména dvě rizikové skupiny (Ukrajina a Běloruska) mohou být ovlivněny projektem Nord Stream.

## Pozměňovací návrh 4

## Článek 1

## Bod 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>4) článek 36 se mění takto: a) v odstavci 3 se doplňuje druhá věta, která zní: „Jestliže příslušná infrastruktura spadá do jurisdikce členského státu a třetí země (nebo několika třetích zemí), konzultuje vnitrostátní regulační orgán před přijetím rozhodnutí příslušné orgány daných třetích zemí.“; <b>b)</b> v odst. 4 druhém pododstavci se doplňuje druhá věta, která zní: „Jestliže příslušná infrastruktura spadá i do jurisdikce jedné nebo několika třetích zemí, konzultují vnitrostátní regulační orgány členských států před přijetím rozhodnutí příslušné orgány třetích zemí s cílem zajistit v případě dané infrastruktury jednotné uplatňování této směrnice až po hranice jurisdikce Unie.“;</p>	<p>4) článek 36 se mění takto: a) <b>v odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto: „a) investice musí zlepšit hospodářskou soutěž v dodávkách plynu a zvýšit bezpečnost dodávek, přičemž v případě infrastruktury vedoucí do třetích zemí a z nich se zohlední rovněž struktura příslušné nabídky a přístup k vývozním/dovozním plynovodům v těchto třetích zemích;</b> b) v odstavci 3 se doplňuje druhá věta, která zní: „Jestliže příslušná infrastruktura spadá do jurisdikce členského státu a třetí země (nebo několika třetích zemí), konzultuje vnitrostátní regulační orgán před přijetím rozhodnutí příslušné orgány daných třetích zemí.“; <b>c)</b> v odst. 4 druhém pododstavci se doplňuje druhá věta, která zní: „Jestliže příslušná infrastruktura spadá i do jurisdikce jedné nebo několika třetích zemí, konzultují vnitrostátní regulační orgány členských států před přijetím rozhodnutí příslušné orgány třetích zemí s cílem zajistit v případě dané infrastruktury jednotné uplatňování této směrnice až po hranice jurisdikce Unie.“;</p>

**Odůvodnění**

Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je vytvořit při posuzování možného vydání výjimky možnost lépe a podrobněji zvážit také faktory (komodity/kapacity) v zahraničí, které jsou podstatné pro kontrolu dovozních a vývozních infrastruktur podle článku 36, tj. existenci dominantního postavení na úrovni dodávek/přepravy.

## Pozměňovací návrh 5

## Článek 1

## Bod 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>7) v článku 49 se doplňuje nový odstavec 9, který zní: „V případě plynovodů vedoucích do třetích zemí a z nich dokončených před dnem [OP: datum vstupu této směrnice v platnost] mohou členské státy rozhodnout o udělení výjimek z článků 9, 10, 11 a 32 a z čl. 41 odst. 6, 8 a 10 pro úseky těchto plynovodů mezi hranicí jurisdikce Unie a prvním propojovacím bodem, nebude-li tato výjimka na úkor hospodářské soutěže nebo účinného fungování vnitřního trhu se zemním plynem v Unii nebo bezpečnosti dodávek v Unii. Výjimka je časově omezená a <b>může být</b> vázána na podmínky přispívající ke splnění výše uvedených podmínek. Jestliže daný plynovod spadá do jurisdikce více než jednoho členského státu, rozhodne o výjimce pro plynovod členský stát, v jehož jurisdikci se nachází první propojovací bod. Členské státy zveřejní veškerá rozhodnutí o výjimkách přijatá podle tohoto odstavce do jednoho roku po vstupu této směrnice v platnost.“</p>	<p>7) v článku 49 se doplňuje nový odstavec 9, který zní: „V případě plynovodů vedoucích do třetích zemí a z nich dokončených před dnem [OP: datum vstupu této směrnice v platnost] mohou členské státy rozhodnout o udělení výjimek z článků 9, 10, 11 a 32 a z čl. 41 odst. 6, 8 a 10 pro úseky těchto plynovodů mezi hranicí jurisdikce Unie a prvním propojovacím bodem, nebude-li tato výjimka na úkor hospodářské soutěže nebo účinného fungování vnitřního trhu se zemním plynem v Unii nebo bezpečnosti dodávek v Unii. Výjimka je časově omezená, <b>skončí nejpozději do [3 let ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] a bude</b> vázána na podmínky přispívající ke splnění výše uvedených podmínek. Jestliže daný plynovod spadá do jurisdikce více než jednoho členského státu, rozhodne o výjimce pro plynovod členský stát, v jehož jurisdikci se nachází první propojovací bod. <b>Příslušný orgán Komise neprodleně oznámí rozhodnutí společně se všemi důležitými informacemi, které se k němu vztahují. Komise může ve lhůtě 2 měsíců od oznámení přijmout rozhodnutí ukládající členskému státu, aby rozhodnutí o udělení výjimky změnil nebo zrušil.</b> Členské státy zveřejní veškerá rozhodnutí o výjimkách přijatá podle tohoto odstavce do jednoho roku po vstupu této směrnice v platnost.“</p>

**Odůvodnění**

V zájmu právní jistoty je důležité stanovit jasnou lhůtu pro výjimky.

**II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

**Obecné připomínky**

1. připomíná, že místní a regionální orgány nesou v mnoha případech hlavní odpovědnost za poskytování a/nebo distribuci energie, za plánování a ochranu životního prostředí a za zvyšování bezpečnosti dodávek energie; jsou partnery pro občany, podniky a vnitrostátní orgány v oblasti zásobování energií;

2. úvodem uvádí, že dostupnost dostatečného množství zemního plynu za přijatelné ceny, od spolehlivých dodavatelů a prostřednictvím moderní, bezpečné a odolné dovozní infrastruktury je základem udržitelné životní úrovně místních a regionálních komunit a rovněž zásadním zdrojem pro podnikatelské aktivity, které přispívají k zajištění důstojné práce jejich členů, a že se Evropská unie zavázala ke snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050 o 80–95 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990 <sup>(1)</sup>;

<sup>(1)</sup> Energetický plán do roku 2050 (COM(2011) 885 final).

3. připomíná, že se v nadcházejících letech očekává další růst potřeby zemního plynu dovezeného do EU, neboť se na jedné straně očekává růst domácí poptávky a na druhé straně pokles jeho produkce v EU. Zdůrazňuje, že infrastrukturní projekty poskytující přístup jediného dodavatele k více než 40 % dovozní kapacity EU nebo příslušné rizikové skupiny definované v Příloze I nařízení (EU) 2017/1938, jako např. Nord Stream 2, ohrožují bezpečnost dodávek energie a rozvoj vnitřního trhu. V zájmu zmírnění rizik je nutné v plném rozsahu dodržovat požadavky směrnice o zemním plynu, zejména s ohledem na přístup třetích stran, oddělení (unbundling) a transparentní, nediskriminační a náklady odrážející sazby;
4. zdůrazňuje, že vnitřní trh se zemním plynem v EU se vyvíjí a závisí na rozhodnutích zlepšujících likviditu na trzích s touto komoditou a diverzifikaci příslušných zdrojů a rovněž na vývoji dovozních kapacit, mj. za účelem snížení hladiny cen zemního plynu pro občany místních a regionálních komunit;
5. konstatuje, že trh se zemním plynem je charakterizován vysokou vzájemnou závislostí mezi trhem s touto komoditou a trhem se související kapacitou. Na obou trzích funguje stejná poptávka, a to poptávka přepravců, kteří zajišťují propojení mezi zdroji komodity (naleziště uvnitř nebo vně EU a terminály pro zkapalnění zemního plynu, LNG) a lokální poptávkou po ní v EU;
6. opakuje proto, že nové předpisy (s ohledem na vlastnosti trhu spojeného s rozvojem příslušných infrastruktur energetické unie EU zaměřené na bezpečnou, konkurenceschopnou a udržitelnou energetiku (nízkouhlíková Evropa do roku 2050) a založené na zásadě volného trhu a zásadě solidarity) musí být posuzovány pozorně, v dlouhodobé perspektivě spíše než řešeny ad hoc;
7. poukazuje na to, že je to ještě důležitější vzhledem k dopadu, který má vyústění plynovodů z třetích zemí na území EU na dané místní a regionální komunity z hlediska investic a průmyslových iniciativ;
8. připomíná, že místní a regionální komunity mohou také pociťovat dopad na životní prostředí, ačkoli pro podmořské plynovody platí přísné evropské i mezinárodní právní předpisy týkající se životního prostředí, včetně úmluvy z Espoo, a nehodovost na zařízeních zemního plynu – v porovnání s jinou energetickou infrastrukturou – je velmi malá;

### Konkrétní doporučení

9. zdůrazňuje, že aby EU za těchto podmínek dosáhla výše uvedených cílů, potřebuje: 1) plyn původem mimo EU (od současných dodavatelů a výhledově od potenciálních dodavatelů, s nimiž je třeba podporovat propojení) a 2) nezávislost na konkrétních výrobcích/zemích, přičemž stejně jako u každé legislativní iniciativy je nutné brát v úvahu obě tato objektivní omezení;
10. připomíná<sup>(2)</sup> svůj názor, že nové projekty v oblasti energetiky v Evropě by se měly zaměřovat na diverzifikaci dodávek energie a neměly by ohrožovat status tranzitních zemí, mj. zemí evropské politiky sousedství;
11. uznává, že některé nedávné iniciativy týkající se infrastruktury pro dovoz zemního plynu, zejména Nord Stream 2, sice přispěly k nárůstu zásobovacích tras, ale mohly by představovat problém v oblasti bezpečnosti dodávek v některých dalších členských státech a zejména v některých místních a regionálních komunitách, a zdůrazňuje, že tyto problémy je potřeba řešit na základě zásady solidarity, vnitřního trhu v EU a na regionální úrovni, jakož i na základě posuzování rizik jak v oblasti bezpečnosti dodávek, tak bezpečnosti zařízení jako takových, a to v souladu s příslušnými pravidly EU;
12. připomíná v tomto ohledu dřívější obavy z posílení dominantního postavení některých mimounijních dodavatelů zemního plynu a z následného narušení cen a ohrožení, jež by z iniciativ, jako je např. Nord Stream 2, mohlo vyplývat pro nezbytnou diverzifikaci mimounijních energetických zdrojů EU;
13. oceňuje proto tuto legislativní iniciativu Komise, ale zdůrazňuje význam nezbytného posouzení dopadů v souladu s interinstitucionální dohodou o zdokonalení tvorby právních předpisů<sup>(3)</sup>;

<sup>(2)</sup> CIVEX-VI/011.

<sup>(3)</sup> Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).



14. upřesňuje však, že řešení musí vždy nutně zohlednit celkový zájem EU a vytvoření energetické unie, což je pro všechny členské státy nejvyšším zájmem, a rovněž nutnost dodržovat vedle zásady solidarity i zásady proporcionality a subsidiarity, přičemž subsidiaritu považuje senát jednoho z členských států v tomto případě za ohroženou;
15. konstatuje, že z tohoto pohledu a s přihlédnutím k výše uvedenému propojení mezi kapacitou (dovozní infrastruktura) a komoditou (zemním plynem) je třeba upřednostnit řešení, která zabrání odrazování od investic do nových dovozních struktur (například podmořské systémy směřující z Blízkého východu do Řecka, jež by mohly přispět k diverzifikaci zdrojů dodávek pro členské státy z jihovýchodní Evropy) nebo ztíží provoz těch stávajících, protože to by mohlo mít paradoxní účinek: snížily by se možnosti dovozu a zvýšila se tak závislost EU na současných dodavatelích;
16. zdůrazňuje, že zaujetí výše popsaného přístupu, který nebude odrazovat od nových investic a nadměrně nezvýší administrativní zátěž spojenou se správou stávající dovozní infrastruktury, by pomohlo zmírnit obavy z možného negativního a neočekávatelného dopadu navrhované směrnice na trh a na jeho účastníky, jak byly formulovány v průběhu konzultací zahájených Komisí;
17. připomíná zejména to, jak si zainteresovaná strana – sdružení Eurogas – v této věci stěžovala na: 1) dopad zpětných účinků návrhu na bezpečnost již provedených investic do stávajících infrastruktur (s ohledem na právní rámec a časový horizont, které by byly pozměněny ex post) a na legitimní očekávání investorů; 2) právní obtíže (dle mezinárodního práva) a politické problémy spojené s opětovným vyjednáváním příslušných stávajících mezivládních dohod s třetími státy bez jejich souhlasu; 3) nebezpečí, která mohou z výše uvedených skutečností a také z potíží s novými plynovody vyplynout pro budoucí bezpečnost dodávek do EU;
18. na základě výše uvedených skutečností a v souladu se zásadami solidarity, proporcionality a subsidiarity v jejich neoddělitelné jednotě pokládá za vhodné navrhnout změny, které: 1) umožní orgánům EU vyhnout se problémům, jež by některým členským státům mohly způsobit iniciativy jiných členských států v oblasti infrastruktury, jejichž vlivem může dojít k posílení dominantního postavení nebo omezení diverzifikace energetických zdrojů EU z třetích zemí, jak je uvedeno v odstavci 10, nebo tyto problémy řešit; 2) ochrání EU jako celek před riziky nejistoty dodávek do EU; 3) zajistí soulad se stávajícím právním rámcem EU a s mezinárodními závazky;
19. v tomto ohledu vyzývá Komisi, aby v souvislosti s územním rozšířením navrhované směrnice na teritoriální vody ověřila nezbytný soulad (a následně upravila toto rozšíření) s ustanoveními Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z Montego Bay (UNCLOS);
20. zdůrazňuje, že výše uvedený přístup umožňuje důsledně sladit potřebné politické reakce s nezbytným dodržováním právních omezení interního práva EU v oblasti pohybu kapitálu a mezinárodního práva (UNCLOS, WTO, pravidla pro ochranu investic);
21. zdůrazňuje úsilí, které při plnění své úlohy v této záležitosti hodlá vyvíjet s cílem nalézt řešení uvedených problémů na úrovni Unie, doufá, že stejné úsilí vyvinou i ostatní instituce EU, a vybízí je, aby přijaly navrženou změnu.

V Bruselu dne 16. května 2018.

*předseda*  
Evropského výboru regionů  
Karl-Heinz LAMBERTZ









ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)  
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie  
2985 Lucemburk  
LUXEMBURSKO

CS